

hạt
Lúa
ra đi

Như Thương

2019

hạt
Lúa
ra đi

Như Thương

2019

NT

Liên lạc tác giả:

NHU THƯƠNG
3080 Holiday Springs Blvd.#106
Margate, FL 33063
USA
Email: nhuthuong1975@gmail.com

Địa chỉ nhà in:

NUMBER-ONE GRAPHIC & PRINTING
10254 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
USA
Phone: 714-608-6596
Fax: 714-530-3760
Email: number1printing@sbcglobal.net

Bìa:

"Lúa quê mình"- Photo: Quách Lục Bmt
Trình bày bìa: Vũ Hạ (France)

Hình phụ bản:

Photos by:
LM. Giuse Trương Hoàng Vũ - Sheila Minh Trung
- Dzung Trần - Quách Lục - Nguyễn Hà Phương - Nhật Hùng

Layout:

Kim Khôi

Bầu ơi... đồng cạn ruộng sâu
Đất Phương Nam ứ hóa câu ân tình
Tích xưa hạt lúa dậm nghìn
Về từ huyền diệu lung linh Đất Trời.

HẠT LÚA RA ĐI

CẢM ƠN

Như Thương xin trân trọng gửi lời cảm ơn đến quý ân nhân đã góp phần cho tập thơ "Hạt Lúa Ra Đi" của Như Thương được hoàn mỹ:

- Tiến sĩ Trần Văn Đạt, tác giả quyển "Lịch sử trồng lúa Việt Nam" đã cho phép Như Thương được trích dẫn tài liệu quý trong tác phẩm trên.

- Nhạc sĩ & Designer Vũ Hạ
- Nhạc sĩ Nguyễn Hữu Tân
- Nhạc sĩ, ca sĩ Ánh Tuyết ACT
- Linh mục Giuse Trương Hoàng Vũ,
- Photographers: Nhật Hùng, Trần Dzung, Sheila Minh Trung, Quách Lục, Nguyễn Hà Phương đã ưu ái tặng Như Thương những hình ảnh phụ bản thật tuyệt vời cho tập thơ.

NT

Thơ

hạt
Lúa
ra đi

M

Hạt Lúa Ra Đi

Tựa đề bài thơ đến từ ngẫu hứng của bạn thơ
"Truyện cổ tích ngày xưa.....hạt lúa ra đi"

1.

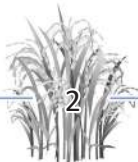
Bậu ơi... đồng cạn ruộng sâu
Đất phương Nam ấy hóa câu ân tình
Tích xưa hạt lúa dẫm nghìn
Về từ huyền diệu lung linh Đất Trời
Ra đi. Về lại sân phơi
Đẻo thơm một hạt tặng đời ảm no
Ngờ đâu ngày tháng âu lo
Lỗi lầm. Hạt ngọc Trời cho vỡ rồi
Còng lưng bạc áo mồ hôi
Nắng mưa cầu khẩn sông trôi nước nguồn
Phù sa hòa lẫn dòng tuôn
Tạ ân trăm tích, be xuống xuôi kinh
Chở tình tám mẫn quê mình
Cội rom thơ ấu vàng tình riêng em
Hàng cau soi bóng trăng thêm
Trầu duyên xanh mướt êm đềm hôn quê
Nồn non màu mạ bốn bề
Hoài thai trăm tích chẳng về. Héo hon
Cửu Long sữa mẹ nhớ con
Đếm bao nhiêu độ trăng tròn ngõ xưa
Mùi quê bát ngát hương đưa
Thương con trên cánh đồng trưa với cò
Lặng nghe câu hát, câu hò
Chén cơm ban phước Trời cho dân nghèo

2.

*Nghiêng mình cây lúa tạ ơn
Giọt sương, giọt nắng và cơn mưa rào
Tiếng phù sa đắm ngọt ngào
Từ dòng sông mẹ rạt rào Cửu Long
Đợi ngày cây lúa trở bông
Chất chiu đơm hạt gió đông lất lay
Ruộng người thẳng cánh cò bay
Sẽ là huyền thoại, mắt cay xé lòng
Rời quê bỏ cả mệnh mông
Thương hồ trôi giạt theo sông lục bình
Ngóai nhìn lại mé bờ kinh
Mái tranh, cái vó lạng thình dạ sầu
Nước ròng, nước lớn còn đâu
Bên bồi, bên lở tiếc câu thơ chùng
Cánh cò, cái vạc cạn cùng
Đợi bông bí trở nghìn trùng biệt tăm
Bông bắp gie nhánh trắng rằm
Nghe câu vọng cổ ngàn năm xuống xề
Lục bình buồn tím sông quê
Ngó mong hạt lúa quay về - nhớ thương
Bỏ quê, bỏ ruộng, bỏ vườn
Bỏ đi cội rễ, tha phương xứ người
Cầu tre lắt lẻo một đời
Gập ghềnh đoạn khúc ru hời quê hương ...*

Ánh Mắt Việt Nữ

Ánh mắt ấy có tình yêu son trẻ
Người bạn đời cùng nhịp đập yêu thương
Không mùa Xuân vẫn là đôi chim sẻ
Kết duyên tình trong tiếng hót quê hương

Ánh mắt ấy có trái tim mẫu tử
Có lời ru...con của Mẹ Thục Vy
Cửa ngục tù đến với em: Tin dữ
Mẹ yêu con, yêu non nước...Phân ly

Ánh mắt ấy: Ngẩng nhìn cao như núi
Khi giang sơn trong bức bách, đọa đày
Khi dân Việt sống thánng ngày lâm lũ
Và anh em trong tù ngục, bủa vây

Ánh mắt ấy: Niềm tin ngày quang phục
Cờ vàng thiêng hồn sông núi sáng ngời
Dân tộc ta chưa bao giờ chịu nhục
Hãy đứng lên sừng sững giữa đất trời

(Viết cho Việt nữ Huỳnh Thục Vy,
ngày 9/8/2018)

Áo Phù Sa

Cả dao đậu nhánh lúa vàng
Trở bông con gái rộn ràng bờ đê
Áo phù sa đợi em về
Nghiêng dòng sông mẹ ngõ quê đợi chờ
Rủ dòng dòng ngậm ước mơ
Rủ con nước nọ nhảy bờ qua mương
Mênh mông thảng Bảy nước trườn
Cánh cò chiều lả biết đường về đâu
Lục bình trôi giạt nghìn sau
Xứ người xa lắt tím sầu mình ên...
Nghe thắm rừng rúc nhớ quên
Xuông ghe ơi... đợi.....tình nên duyên tình
Khua chèo vỡ nắng lung linh
Vỡ sương đọng hạt dậm nghìn đất hoang
Tháng Mười sông rộng mênh mang
Phù sa áo đỏ về ngang biệt mù...
Xót xa điên điên vàng thu
Mùa con nước nổi câu ru trĩu lòng

(Tháng 10, 2016)

42 Năm Bàng Hoàng

Chuyện... xưa, bao nỗi đoạn trường
Đất trời sụp đổ đau thương ngút ngàn
Vẫn chưa tin những bàng hoàng
Trong ngày mất nước vỡ tan cơ đồ
Chưa tin triệu mảnh khăn xô
Nước mắt vợ lính cạn khô bao giờ
Chưa tin tiếng khóc bé thơ
Đi tìm vú mẹ bên bờ tử sinh
Chưa tin xác chết, thây sinh
Sông xanh nhuộm đỏ trôi hình hài quen
Chưa tin đường vắng không đèn
Chân theo loạn lạc, người chen chúc người
Chưa tin rừng cũng rối bời
Đạn bom rục rủa, em rời phố thương
Chưa tin người chết bên đường
Vùi thây vợ vã, đất dường như đau
Chưa tin cầu gãy nhip cầu
Vợ tìm chồng ở hai đầu tan hoang
Chưa tin bụi đỏ, nắng vàng
Một ngày nhuộm thắm máu tràn thân em
Nghe như sông núi rũ mềm
Quê hương rung lệ phủ đêm tang cơ

(Tháng Tư, 42 năm Quốc Hận)

Bốn Mươi Ba Năm..

*Em có biết, quê hương mình hieu hắt
Giá như mà... được ôm trọn vòng tay
Trăng tròn, khuyết dấu lệ tràn khóe mắt
Bốn mươi ba năm... như thể một ngày*

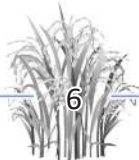
*Em có biết, quê hương mình ly tán!
Ở trời Đông lưu lạc phút cuối đời
Tận trời Tây chim về đâu cánh nhận
Én mùa Xuân theo mây dạt phương người*

*Em có biết, quê hương mình khổ nạn
Một ngàn năm bao tang trắng trên đầu
Dân mình chết trong muôn hình vạn trạng
Đất ghen ngào niềm cay đắng, bể dâu*

*Và biển khóc - quê hương mình sinh tử
Sông cạn rồi đò theo lục bình trôi
Núi vỡ tan mìn nổ vang tin dữ
Rừng đón đau cây ngã xuống. Bóng đời*

*Ta cũng khóc ở nửa vòng trái đất
Nỗi hoài hương nghe nặng trĩu cõi lòng
Ngày ta về biết ai còn, ai mất
Còn quê hương và chim hót rạng đông?*

(Tháng Chạp, 2018)

Bài thơ cho em bé Sapa

Fansipan, mùa lúa vàng trẩy hội
Rừng bạt ngàn ôm thung lũng hoàng hôn
Triển núi quen, sườn đồi chân bước vội
Chợt mưa phùn, sương muối phủ xóm thôn

Em ngồi đấy như thiên thần xuống thế
Dáng co ro. Gió Đông Bắc lại về...
Chuyện trần gian, biết bao điều để kể
Đỉnh Sapa nghe giá lạnh tứ bề

Vải thổ cẩm dệt cho người gấm vóc
Bé co ro mẹ xa xót nghẹn lòng
Ngồi ven đường, thầm gọi Mẹ, thầm khóc...
Thầm ước ao, manh áo mỏng... Có không?

Nhen củi rừng, lửa ấm đâu chẳng thấy
Thắm sâu vào da thịt cái rét Đông
Thần lửa ơi, tội tình em biết mấy
Bàn tay nào đông đá giữa mênh mông ...

Bài Thơ Chuồn Chuồn

Đời vui như cánh chuồn chuồn
Sá chi dăm phút chợt buồn vu vơ
Ừ thì ta cứ làm ngơ
Rằng tình, rằng nợ, rằng thơ sum vầy
Rằng mưa nắng ở chốn này
Đôi khi đổ xuống một ngày buồn tênh
Lắm khi lại thấy nhớ quên
Gánh đời nhẹ hẫng lênh đênh mây trời
Đậu trên lá biếc xanh ngời
Dẫu ta cánh mỏng gọi mời thế nhân
Đời thơ một chỗ rất gần
Đời ta hoa lá dự phần cũng vui
Bao giờ thơ sẽ ngủ vùi
Hồn chuồn chuồn đậu ngậm ngùi bay xa
Chắc nghìn cây cỏ đón ta
Bóng mây rủ xuống chiều tà tiếc thương

Bên Nhau Đi Nốt Cuộc Đời

*Kính tặng Quý Cha Dòng Chúa Cứu Thế,
các Thiện nguyện viên của chương trình
"Bên nhau đi nốt cuộc đời" dành cho TPB/VNCH*

*Bên nhau đi nốt cuộc đời
Tạ Ân đền Chúa, tạ ơn người Nhân Tâm
Tạ ơn anh lính âm thầm
Một thời trai trẻ tháng năm quên mình
Treillis áo trận chiến chinh
Vết thương còn lại xoáy hình đạn bay
Nhìn quanh bạn chỉ một tay
Giày Saut để lại đôi tây hôm nào
Mắt anh bóng tối ghen ngào
Tìm đôi nạng gỗ tháp cao chân trần
Trái tim chiến hữu thật gần
Bốn phương hội ngộ số quân thuộc lòng
Kiêu hùng trả nợ núi sông
Ngày tàn cuộc chiến giữa dòng lao đao
Về đây kể chuyện chiến hào
Mà nghe như thể Mây Tao một thời...
Vẫn kiêu hãnh, vẫn rạng ngời
Sử xanh chép lại ngàn đời khắc ghi*

(Cuối năm 2018)

Bên Thềm Trăng Thơm

*Nếu anh lên núi tu thiền
Ai người ở lại thế nguyên yêu em
Để em nương bóng êm đêm
Thấy ngày hạnh phúc, thấy đêm vô cùng
Rồi sông bồi lở thủy chung
Theo dòng ra biển nghìn trùng xa khơi
Hòa trong mặn ngọt của đời
Ngọt sông, mặn biển thành lời tình ca
Để em ngắm núi nhật nhòa
Chiều hoàng hôn đã theo tà huy bay
Điểm trang em phấn son này
Vẫn xuân xanh ấy, nét mày cong cong
Để anh vẽ nét môi hồng
Như chim vỗ cánh mặn nồng thiên thai
Để em theo bước chân ai
Cúi nhật còn chữ đã hoài thai "Thơ"
Em nghe vắn điệu ngân ngơ
Cung huyền, sắc, ngã giữa bờ tình si
Chao nghiêng giây phút ngộ tri
Đa tình cánh mỏng hỏi chi tim mềm
Ai người xuống núi tìm em
Tháng ngày rồi sẽ bên thềm trăng thơm*

Bì Khúc Hương Giang

*Nhang chưa tàn trên bàn thờ ngày Tết
Tiếng cười vui ngày sum họp chưa đây
Dặm vạn đường con cháu về chưa hết
Mà khăn tang ai xé vội chốn này*

*Đêm sông Hương tiếng hò nghe đắm lẹ
Nhịp chén sâu cung bậc nấc giòng châu
Tà áo nhung giờ phủ quanh thân Mẹ
Chỉ bộ xương và cát lấp mắt đầu*

*Áo học trò sao thành màu tang trắng
Khăn xô nào lau hết giọt lệ Cha
Giòng Hương Giang rữ rượi tàn con nắng
Mạ của em lặng lẽ khóc chiều tà*

*Mậu Thân đó, trang sử nào giặc viết
Nỗi kinh hoàng nhân loại có biết chằng?
Hố chôn người: Mồ của nghìn oan nghiệt
Bì khúc ơi, giờ sóng dậy đất bằng*

*Và từ đó nước sông Hương mằn mằn
Lời Huế ru nghe tê dại cõi lòng
Năm mươi năm lệ từng đêm căm lặng
Hòa với sông thành oan khuất một dòng ...*

(Tưởng niệm 50 năm Mậu Thân)

Biên Khúc Áo Trần

*Bên ly rượu, khói nhang. Mà có ấm?
Gởi cho Mà trong lòng đất âm u
Chỗ Tao ngồi vẫn còn màu đất thẫm
Dấu máu Mà... đi về chốn thiên thu*

*Lệnh buông súng! Tao với Mà vẫn bắn...
Cho dân mình còn được sống ngày mai
Cho em thơ đến trường vui với nắng
Cho người yêu môi huyền hoặc lòng ai*

*Không buông súng bởi vì mình là lính!
Không đầu hàng, Tướng cầm súng hủy thân.
Màu Cờ Vàng vẫn hiên ngang trên đỉnh
Chuyện mắt còn, sống chết chỉ phù vân ...*

*Đây biến khúc của giày Saut, áo trần
Viên đạn thù xóa sổ tuổi thanh xuân
Tao gói xác. Poncho buồn, khóc ngất
Bờ đất này: Mà Vị Quốc Vong Thân*

Biển Oi ... Vô Đê

*Biển oi, biển có Vô thường
Dẫu nghìn con sóng trùng dương dậm đường
Biết đâu cạn kiệt yêu thương
Thủy triều vàng úa ánh dương chiều tà
Bóng người... còn lại riêng ta
Và đêm phủ xuống nhạt nhòa xa khơi
Trăm năm biển vọng ngàn lời
Một ngày đi biệt đất trời xa xăm
Biển đi đâu hồi tháng năm
Bóng trăng nguyệt hồi ...ai nằm kê bên
Tiếng lòng dạo khúc lênh đênh
Thôi thì ngàn ấy nhớ quên cũng đành
Tàn ngần hai chữ "Xa Anh..."
Nói thầm với biển, dỗ dành riêng Em
Có con trăng khuyết rất mềm
Vô Thường ru tiếng nửa đêm vỗ về
Thơ người phóng bút lỗi thê
Lấy gì tạ lỗi vẹn bề trăm năm ...*

Bông Bần Xa Xứ

Bông bần rụng trắng bờ sông
Lấy chồng xa xứ đừng mong ngày về
(Ca dao)

Rặng bần gieo bên dòng trong
Thương con nước lớn, nước ròng phù sa
Chiều quê bóng đổ nhạt nhòa
Đêm khuya nở cánh tím tà áo ai
Tiễn em xa tận xứ ngoài
Đục ngàu con nước sớm mai thân thờ
Rung rung câu hát ầu ơ...
Em ơi... rồi sẽ đôi bờ bể dâu
Bọt bèo có biết sông sâu
Xứ người xa lắm, ngoài đầu biệt tấm
Em đi rồi sẽ ngàn năm
Quê mùa gió chướng về thăm bồi hồi
Dập dềnh sóng nước nổi trôi
Bông bần xa xứ khúc nôi dãi dầu
Ven sông đơm đóm đêm thâu
Nước xuôi dòng chảy nổi sào ngược tim
Cù lao bồi lắng lặng im
Mùi phèn, nước lợ biết tìm em đâu

Buồn Hơn Tim Huế

1.

Có bao giờ Huế đã buồn như thế
Chít khăn sô lịm chết cả xác hồn
Năm mươi năm trong lòng người tang chế
Đã nguôi ngoai nổi oan nghiệt: Vô ngôn!

2.

Ai gõ cửa, như tử thân réo gọi
Tiếng chân người rậm rạp ngõ vườn sau
Phút giây ấy, tim người già đau nhói
Tim trẻ thơ biết tang trắng mái đầu

3.

Con chưa lạy song thân và chúc Tết
Mừng tuổi trời bên con cháu sum vầy
Hoa vạn thọ chẳng bao giờ sẽ chết
Mâm cỗ đây, ai khai cỗ Xuân đây

4.

Hoàng Mai Xuân chưa nở vàng nhụy thắm
Đã thấm màu huyết lệ: Máu dân oan
Tội tình chi: Con trong tay mẹ nắm
Mắt mở trừng, chôn giữa đống tan hoang

Bút Ngọc Giao Thừa

Này Bút Ngọc về đi Giao thừa đợi
Phút linh thiêng gõ thấm rục mai vàng
Nén hương trầm nghe lòng thêm vời vợi
Nhớ lầy Kiều hồn con chữ thên thang

Thèm tiếng pháo thuở quê mình rộn rã
Lũ trẻ con xúng xính áo mới tinh
Đụn rơm vàng xôn xao... vui chi lạ
Bàn thờ thiêng khẩn lời nguyện thanh bình

Em vẫn thế - sắc hương hoa đào nụ
Như thanh xuân mộng trang điểm phấn son
Dầu tóc bay, áo xưa giờ đã cũ
Em chẳng còn chân mày nguyệt, eo thon

Tạ ơn Đất, Tạ ơn Trời, vạn vật
Dem Xuân về theo khúc hát hoan ca
Này em ạ, quên đi điều còn mất
Bên hiên xưa chữ thư pháp mượt mà

(Khai bút Xuân Kỷ Hợi 2019)

Bút Tình

Chữ thơ ngơ ngẩn xuất thân
Tình ơi bên ấy dấu gần, dấu xa
Cánh hoa xưa vẫn lướt mà
Cho em cầm bút để mà yêu anh
Mực tình theo ngõ loanh quanh
Tìm em giữa chốn cấm thành nghiêm cung
Tháng năm thôi chớ ngại ngục
Rượu ly chúc những cạn cùng đắm say
Chữ tình ai nợ ai vay
Từ tim bối rối vòng xoay bất ngờ
Tìm nhau chỉ một đường tơ
Và em thôi hết bến bờ gieo neo
Tay tình ôm trọn vòng eo
Chân ai cuống quýt đi theo một người
Phút giây ân ái không lời
Đêm thiêng nguyệt khúc ru lời tình nhân

(Valentines' Day 2019)

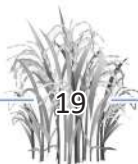
Cát Nhãn Tình

*Giả như em cát nhãn tình
Trên tay con gái, anh nhìn mà đau...
Đau như màu tím tuyệt sầu
Tựa như nốt lặng bên cầu đưa dâu
Đêm qua ta thức canh thâu
Nhấp môi rượu đắng, nát nhàu con tim
Tim rang ỡ đứng ngóng tìm
Áo em xưa tím đã chìm nơi nao
Khuya rồi chỉ thấy trăng sao
Chắc em bên ấy dạ nào quên anh
Xưa người đi mãi...loanh quanh
Vạt tà áo ấy hóa thành giai nhân
Giậu thưa, xa cũng chợt gần
Ta yêu em đây ...Giành phần thế gian
Thế mà em lại sang ngang
Trăng sao ơi hỡi, lòng tan nát lòng...*

Chăn Gối Với Thơ

Cùng Ta chăn gối nhé Thơ
Rủ con trăng khuyết ơ hồ ngoài song
Quên đi cơn bão cuồng phong
Vỗ về bóng tối nhẹ lòng bút nghiên
Trải màn trúc ngả lưng - Thiên
Khuya hơi thở nhẹ đẩy hiên sao trời
Mở toang cánh cửa gọi mời
Về đây hội ngộ - Thơ, Đời và Ta
Đời Ta lặn hụp ta bà
Trăm luân dăm bận tưởng là đảo điên
Niu Thơ - tay vịn thật hiền
Đời nào hay biết Ta triền vực sâu
Cõi Thơ cứu độ nhiệm màu
Kiếp lai sinh nữa bắt cầu se duyên
Đêm nay trăng một vàng nghiêng
Có Thơ, Ta với Tâm Thiên ngắm em
Rằng em nguyệt bạch êm đêm
Trăm con sóng dữ đã mềm trái tim

Chi Ngân Ấy....

Chi vì trời nắng, trời mưa
Nên em đã chẳng dạ thưa với người
Trăm năm một cuộc nói cười
Gần nhau gang tấc, xa vời dặm đi
Chi ngân ấy nhỉ, nhớ chi...
Tình đi mắt biệt, xuân thì em qua
Lòng em đôi lúc tưởng là...
Chi mưa như thế sao mà bỏ em
Khi anh cúi xuống môi mềm
Có bao giờ biết bên thềm lắt lay
Mưa khuya về những quất quay
Còn trong trí nhớ vòng tay thật gần
Loay hoay năm tháng tàn ngần
Thế mà thoáng đã xoay vần... kiếp sau
Chưa chi tóc đã bạc màu
Thôi thì ngân ấy qua cầu ngộ duyên

Chiêu Hồn Nghĩa Dũng Đài

*Gươm thiêng, hồn phách tinh anh cũ
Vẫn còn ở lại Nghĩa Dũng Đài
Tháng Tư, Đất Trời như vẩn vũ
Non nước sơn hà. Ai khó cai?
Khóc cho quê mẹ giờ nghiêng ngửa
Mệnh nước phận người xương máu cha
Tháng Tư nước mắt châm thành lửa
Đốt giặc cộng thù, vang tiếng ca
Mai này đất nước giờ quang phục
Ta về đắp lại mộng ười xưa
Rót chung rượu muộn... Kèn quân thúc
Một thuở dọc ngang buổi tiễn đưa
Cúi đầu lạy tạ Đền Tử sĩ
Nghe trong gió lộng khúc chiêu hồn
Núi rừng rung chuyển anh hùng khí
Trầm hương lan tỏa hóa vô ngôn*

**Hậu duệ Việt Nam Cộng Hòa Hải ngoại:
Nhu Thương & Nguyễn Đức Huy**

Chữ Tình Với Anh

Một ngày nắng hết lung linh
Trong em còn lại chữ tình với anh
Để dường như những mong manh...
Thuyền không bến đỗ hóa thành mây bay
Còn gì trong những vòng tay
Trong đôi mắt liếc đời quay cuồng đời
Phấn son quên nét lả lơi
Tóc xanh rụng xuống như lời chia xa
Ừ thì là nợ thôi mà...
Sao duyên nợ lại chỉ là duyên thơ
Để tơ tóc mãi ngẩn ngơ
Bao năm ngồi đợi câu chờ câu mong
Mong gì giữa cõi mệnh mông
Hẹn chẳng, đã lỡ một vòng trần gian
Trôi theo tiếng nấc cung đàn
Dáng em ngồi ngắm chiều hoàng hôn bay
Ẩn trong mây trắng chốn này
Là màu tóc bạc, vòng xoay của đời...

(Tháng Chạp 2017)

Chuyện Kể...

Trang Sử Buồn

Bạt

Lật trang sử trái tim người bạt khóc
Ngọn lửa nào thiêu rụi Sử oan khiên
Tro bụi ấy có xóa mờ sách ngọc
Đề mệnh người theo con lốc đảo điên

Linh Trận

Biên cương hồi... của một thời vạn dặm
Chiến trận buồn: Mùi máu quyện mồ hôi
Tàn chinh chiến thấy lòng mình chột thắm
Bên kia đời triệu tang trắng mồ cô
Trang quân sử gói hồn người quân phục
Phút tiễn đưa kèn lý biệt thảm sầu
Anh nằm xuống vinh danh Khải Hoàn Khúc
Khí phách người lẫm đặng phía rừng sâu

Ngục Jù CS

Ở tìm gặp bạn núi rừng Tây Bắc
Sống đọa đày trong tù ngục xa xăm
Nắng rực lửa và đêm trường lạnh cắt
Xuôi tay rồi..dầu trắng khuyết trắng rằm

Chuyện Quê Mình

Biển quê mình, đầu mắt rồi dòng biếc
Bao hôn xưa ướt đầm: Dáng thuyền nhân
Ngày chút nắng và đêm không bóng nguyệt
Sóng oan khiên cuồng vọng tiếng hung thần

Núi quê mình, mìn nổ tung thân xác
Để non cao vôi vôi ngóng thiên thu
Núi và đá nhìn nhau rồi ngơ ngác
Đá quê mình, buồn như đá Vọng Phu

Rừng quê mình, sẽ ở trong tranh vẽ
Biết làm sao nghe tiếng hú rừng hoang
Cổ thụ ơi có nhớ thời son trẻ
Từ mâm non, sương nuôi lớn bạt ngàn

Sông quê mình, mai còn đàn cá lội
Còn lúa thơm môi ngậm sữa dòng dòng
Phù sa đỏ về theo con nước nổi
Khách thương hồ lang bạt giữa mênh mông

Chuyện quê mình kể bao giờ cho hết
Những oan khiên chồng chất đã bao đời
Triệu khăn tang phủ đời người sống chết
Kể đi em ... dẫu sông núi ghen lời

Chuyện Tình Mây Núi

Mây bay ôm núi miên trường
Núi nào quán quít mây vương đỉnh trời
Núi cao vời vọi núi ơi
Cưu mang mây trắng một đời phù du
Làm sao lưu dấu thiên thu
Mây em tan hợp giữa mù sương phai
Ta nghe vách núi gọi ai
Biết đâu là cuộc tình hoài ngàn năm
Yêu mây vô lượng trắng rằm
Như yêu em những khi nằm kề bên
Dẫu rằng núi đá chênh vênh
Em ơi hạnh phúc...Ta thênh thang đời
Hồn ta xiêu lạc nghẹn lời
Nao lòng một thuở em đời phấn hương
Thôi về chung một dặm trường
Nghe mây núi vọng cuối đường trần gian
Ta-Em tình khúc muộn màng
Mây thành gió núi đại ngàn bên nhau
Ta về thấy cuộc bể dâu
Núi mây ơi hồi về đâu vô thường ...

(Tháng 7, 2016)

Cỏ Biếc Trong Ngực Tôi

*Chị như nhánh cỏ trong tôi
Vẫn xanh xanh biếc cho dù bão giông
Sá gì cùm xích xiềng gông
Dẫu rằng con trẻ ngóng trông chị về
Mẹ già tựa mảnh hồn quê
Nuôi con, nuôi cháu bốn bề lo toan
Ngẩng đầu lấp lánh cò vàng
Gấu ơi, bé Năm muôn vàn yêu con
Đời con mai sẽ vuông tròn
Tha lỗi cho Mẹ chẳng còn bên con
Mẹ yêu sông núi héo hon
Yêu dân tộc Việt, nước non đọa đày
Yêu biển khóc cá vùi thây
Khóc người mộ gió đêm ngày ngóng trông
Ngoại ơi, cháu có ngoan không...
Con thân tù tội nhọc công Mẹ hiền
Mười năm lãnh án oan khiên
Cúi đầu ngưỡng mộ như tiên nhân xưa
Ngàn sau ru tiếng võng đưa
Triệu Trưng lắm liệt vẫn chưa phai nhòa*

(Viết cho Mẹ Năm
trong ngày CSVN tuyên án Chị)

*Blogger Mẹ Nấm tên thật là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh sinh năm 1979 tại Nha Trang,

Hậu duệ của Thương Phế Bình Biệt Động Quân.

Mẹ Nấm bị bắt giam từ tháng 10/2016. Tòa án Nhân dân tỉnh Khánh Hòa tuyên án 10 năm tù cho blogger Mẹ Nấm vì tội "Tuyên truyền chống phá nhà nước "tại phiên tòa xét xử sơ thẩm ngày 29/6/2017.

Có Còn Không Em

Mai em về núi sông mình còn nghe?
Tiễn anh xa, anh nằm lại trên rừng
Trước mộ vùi không khói nhang chợt thẹn
Lòng khấn thầm mà nước mắt rung rung

Không truy điệu phút cuối cùng: Tin dữ
Ngàn sao trời lấp lánh thể huy chương
Poncho lính thay màu cờ vinh dự
Chiến sĩ hê! Tổ quốc và quê hương

Mai em về biển có còn biển mặn?
Sóng trùng dương còn vỗ hát tình ca
Chân gót nhỏ còn hồng trên cát trắng
Hải âu về nghiêng cánh mỗi đường xa

Mai em về sông quê mình còn biếc
Màu phù sa nuôi sống vạn dân nghèo
Sao em khóc hay là em đang tiếc
Dòng Cửu Long giờ bỗng chợt trong veo

Mai em về nhớ là cô gái Việt
Tóc em thơm mùi bồ kết quê hương
Bỏ lại sau lưng: dạn lòng đoạn tuyệt
Những đọa đày và tủi nhục dậm đường

Về đi em, trông hàng cau đợi quả
Đợi duyên tình nhìn trâu trở lá xanh
Em không phải lấy chồng người xứ lạ
Tội thân em, như sông nước hiền lành

(20/5/2018)

Còn Chút Mùi Tình

*Ngán ngơ em chợt hỏi mình
Thơ em còn chút mùi tình không anh
Hay là con chữ vòng quanh
Sắc huyền hồi ngã hóa xanh tím vàng
Chỉ con tim vẫn rộn ràng
Buộc câu lục bát gửi hàng giậu thưa
Bên kia mưa nắng về chưa
Muộn rồi tình ạ... Ai đưa em về
Về thôi kéo lờ lờ thê
Rằng sao đi biệt chẳng hề ngoái lui
Để đời trăm hướng buồn vui
Nước ròng, nước lớn khiến xui chia lìa
Gối chăn về dỗ giấc khuya
Ấm hơi hướm của đường bìa yêu đương
Tóc tơ rụng vội đêm trường
Em nghe môi mặn như sương muối về...*

Cội Rêu Xanh

*Một đời rêu, một đời người
Trăm năm cội cũng nghiêng đời buồn vui
Ai ngờ rừng chợt chôn vùi
Nghìn năm lá đổ ngậm ngùi rêu xanh
Ta ngồi trăm mặc... Cũng đành
Không không sắc sắc hóa thành mây bay
Vẫn rừng cây lá chốn này
Đâu màu lá biếc tháng ngày xưa xa
Dấu rêu những tưởng như là...
Thời gian đọng lại chiều qua hồi chiều...
Chạnh lòng ngày tháng liêu xiêu
Bốn mùa thay lá ít nhiều vấn vương
Ta nhìn rừng dạ xót thương
Tiếc thời xưa cũ dặm đường thanh xuân
Rừng cao xanh thắm vô ngần
Trần gian cũng chỉ một lần thên thang
Tháng năm đi quá vội vàng
Làm sao ôm hết vòng ngang cội già ...*

Cuộc Tình Sơn Phấn

*Mai rồi phấn nhạt, sơn phai
Cuộc tình sơn phấn còn ai bên đời
Em cười lấp nổi đầy vơi
Thôi đành trôi mãi như lời mệnh mông
Đêm nay chén rượu cạn lòng
Rượu tình ai chúc má hồng giai nhân
Em đôi mắt liếc thật gần
Và tà áo mỏng quên dần tháng năm
Ghé chi đời của thặng trầm
Thương chi đời của tơ tầm nhả tơ
Để nhìn con chữ thành thơ
Là em lặn hụp giữa bờ trần gian
Đôi bờ trong đục ngờ ngàng
Lá xuôi dòng đổ đêm vàng phù vân
Để gì muôn kiếp mệnh thân
Buông tha hệ lụy cõi trần kiếp rong
Giá như thơ chẳng nhẹ lòng
Thì em đã chẳng giữa dòng lênh đênh
Tàn theo cuộc rượu nhớ quên
Đêm nồng sót lại đã thênh thang rồi...*

(Viết cho Tháng Chạp)

Dạ Có Nhớ Ai

*Vĩ dẫu sông lở lại bồi
Dạ sao nhung nhớ chỗ ngồi bậu qua
Ghe theo - mặc kệ người ta
Bậu chèo, bậu chổng, bậu ra cửa vòm
Hồi mùa gió chướng phương Nam
Ơi mùa nước nổi, lũ tràn bờ đê
Nước rằm Tháng Tám thương quê
Đàn cò vỗ cánh theo về chốn xa
Lóng phèn, lóng hạt phù sa
Hàng lun hàng oại tưởng là rào thưa
Nước trong như nụ cười xưa
Hò ơ ...câu hát em chưa lấy chồng
Ngó trời ngó đất mênh mông
Nét duyên biết có ngó mong mưa đồng
Súng, sen vượt nước trở bông
Bậu ơi qua nhớ lưng ong hôm rày
Dạ ơi, dạ có nhớ ai ...
Như lục bình nhớ sông dài. Tím sông ...*

Dạ Liễu Tìm Em

*Bến sông vắng, cội bản già
Ngóng em như ngóng phù sa xuôi dòng
Em về sóng sánh đục trong
Vớt câu hò giữa mênh mông ghe xuống
Đêm nghe cúm nùm nào buồn
Phải mùa nước nổi trên nguồn về đây?
Mũi ghe vọng tiếng gọi bây
Giạt trôi... dừng lại chôn này: Miệt sông
Đợi em, đợi nhánh lúa đòng
Đếm trăng, đếm những ngóng trông em về
Về theo con nước tràn trề
Ngập bờ ruộng cấy, con đê, xóm giếng
Về nghe sóng vỗ sóng hiền
Dáng ai chèo vôi bóng nghiêng con đò
Về đi thổi búp tàn tro
Khói un con cúi mẹ lo com chiều
Ngõ quê còn lại ít nhiều
Chữ thương chữ nhớ dạ liễu tìm em ...*

Dã Quỳ Muộn

*Muộn rồi em Dã quỳ ơi
Đã qua tháng Chạp nắng hong núi đồi
Để cho se sắt lạnh môi
Áo len tay ấm em ngồi ngắm mây
Ừ mây thuở ấy đầy tay
Len vào hồn của những ngày áo xanh
Hoa vàng rực rỡ vây quanh
Riêng em cuốn hút, hồn anh biết gì...
Giang hồ anh bước chân đi
Rừng còn nở độ xuân thì vàng hoa
Em giờ ở mãi trùng xa
Núi duyên cài tóc - quỳ và em xưa
Ngày xưa anh đợi nắng mưa
Đợi em cười nụ, tình chưa nghiêng đầu
Bây giờ hai đũa bạc đầu
Núi còn, rừng mất... tìm đâu quỳ vàng
Chỉ nghe tiếng suối gõ ngàn
Lá rừng thổi đổ xuống ngàn suối trong ...*

Dẫu Mà Trái Đất Nứt Đồi

*Dẫu mà trái đất nứt đồi
Anh và Em cũng vẫn ngồi bên nhau
Mặc cho bóng nguyệt đêm thâu
Ghen em áo lụa nghiêng lâu trắng soi
Bốn mùa... rừng vẫn lá rơi
Tháng năm biển vẫn chơi vui sóng tình
Để cho hạt cát riêng mình
Đạt bờ sóng vỗ, dậm nghìn ra khơi
Ừ thì mưa nắng lá rơi
Phủ trên dáng ngọc cho đời ngấn ngơ
Xưa người nợ sợi tóc tơ
Thanh xuân đã lỡ giữa bờ tình say
Bây giờ mắt đã viễn mây
Bàn tay trong một bàn tay: Yêu người*

.....

*Khi mà... trái đất nứt đồi
Anh - Em ở lại tìm môi thơm tình
Chỉ là Anh muốn chúng mình
Ngồi bên nhau thế ...lặng thinh giữa trời*

Dấu Mai Nguyệt Tận

*Thình không lặng một mái chùa
Cong vàng nguyệt bạch ngõ đưa trần gian
Đâu an nhiên, đâu tịnh vàng
Giữa đêm vọng nguyệt mênh mang đất trời
Trèo lên đỉnh núi người ơi
Gọi mây, gọi gió, gọi đời vô vi
Áo lam phát chéo tà chi
Mà nghe vọng động cổ thi lạc vắn
Lắng nghe tâm - điệu chuông ngân
Quên đi trần tục bước chân ngắn dài
Phù vân rụng xuống trần ai
Nhánh thơ con chữ níu hoài ngóng trông
Trang kinh lơ lửng giữa dòng
Tìm chi tục lụy má hồng xuân phai
Tiếc gì một mớ tóc mai
Luân hồi ngàn kiếp thơm hoài hương xưa
Tháng năm còn lại nhật thừa
Dấu mai nguyệt tận, người chưa quên người ...*

Dòng Tóc Phù Sa

*Màng niu dòng nước phù sa
Vóc đầy hạnh phúc sẽ là trăm năm
Em về tiền kiếp xa xăm
Hóa thân từ độ trắng rằm nước rong
Cửu Long trở dạ dòng sông
Trao đời hạt ngọc đất giồng ngô khoai
Vỡ từ sỏi đá miệt mài
Phù sa hạt đỏ sơ khai giang đầu
Đẻ xuôi về chốn thẳm sâu
Phương trời cuối nẻo Cà Mau lờ bời
Để ta theo dấu em ngồi
Chèo ghe tam bản bồi hồi dạ thương
Chỉ gang tấc của dặm đường
Mà sông nước rẽ muôn phương mây trời
Hò ơ...câu biển dâu đời
Trăng tròn, trăng khuyết sao rơi bóng tà
Đợi em, đợi đến sương sa
Thương em trôi nổi một tà áo hoa
Tóc em gọi nước phù sa
Bỏ bùa chạm trái tim ta...Yêu Nàng*

Để Hôn Em

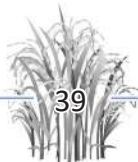

*Để hôn em, Ta dăm lần đứng ngóng
Nhìn tháng ngày đếm mỏng tờ lịch rơi
Rồi chờ Em trắng bao lần nghiêng bóng
Mộng từng đêm, Em áo mỏng. Rồi bời...*

*Ta rói bời hay là Em đấy nhi?
Cũng đợi ai. Nghe sóng biển vỗ về
Em có sợ tháng năm là niên kỷ
Kiếp này trôi, để lỡ một câu thề*

*Một mình Em, biển buồn và sẽ chết
Một chút tình, Ta lẽ dẽo đi theo
Đem ai kia dấu vẫn còn hay hết
Ta nhớ hoài... Em và nửa vòng eo*

*Này Em nhé, ta sẽ ghen với gió
Thổi tóc bay che khuất dấu môi hồng
Ta lúng túng cửa thiên đường mở ngõ
Nụ hôn đầu - Ta thôi hết cuồng ngóng ...*

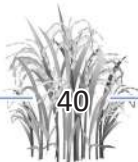

Đam Mê Trở Bông

*Yêu Em - yêu đến vô cùng
Từ đêm huyền thoại ngại ngần gần nhau
Yêu Anh mãi đến ngàn sau
Nồn nà hương lúa bạc đầu sắt son
Trong Ta - Em cũng vẫn còn
Những lần say đắm nguyệt mồn ánh trăng
Xuyên xao nhan sắc em chẳng
Chỉ đôi môi đỏ sao ngăn được lòng
Em thơm, thơm cả dòng sông
Để Ta uống cạn mặn nồng đắm say
Đầu đêm sẽ chẳng có mây
Áo em khép mở gió bay... hương tình
Một vòng tay ngỡ lung linh
Mang mang thiên cổ vạn nghìn câu thơ
Ta từ một sớm tinh mơ
Ôm em mãi đến cuối bờ hư không
Đam mê ngày của trở bông
Tựa như một cõi mệnh mộng thiên đàng*

(12 năm của Tháng Sáu)

Đất Chưa Lỗi Thề

Sông trôi ... sông nở lục bình
Đất sinh ra nắm quê mình em ơi
Cũng mưa, cũng nắng từ trời
Mà sao rung rúc một đời nhớ thương
Nắm ơi sao lại vẫn vương
Lòng ta quay quắt dặm đường xa quê
Ra đi... biết có trở về
Chỉ còn thương nhớ câu thề mang theo
Trong ta hồn đất quê nghèo
Ngóng về chốn cũ nhìn bèo giạt trôi
Mùa này gió chướng về rồi?
Vườn sau vẫn ẩm, lúc hồi hện xưa
Nắng ơi hừng sáng dứt mưa
Nứt tai nắm nhỏ, đất chưa lỗi thề
Tháng 5, tháng 6 ta về
Thăm gò nắm mới bốn bề nở hoa
Xoay vắn ngày tháng nhạt nhòa
Tuổi ta rồi sẽ phai tà thiên thanh
Trời mưa nhỏ giọt mái tranh
Ngọt ngào quê mẹ thôi đành... ly hương

Đêm Hát Dưới Mưa Cho Nhân Quyền

*Mùi sông hồi, tiếng Nhân quyền vang vọng
Lại gần nhau cho "Đêm hát dưới mưa"
Hát cho từng phút giây trông ngóng
Tháo xích xiềng. Anh em đã về chưa?*

*Đây bản án! Kẻ vô tâm xét xử
Dẫu một ngày cũng là vạn thiên thu
Tiếng anh cười: Cười vang điều sinh tử
Em - nữ nhi cần răng nhận đòn thù*

*Chữ Tự do và Nhân quyền vàng ngọc
Thắm máu em - ôi tuổi trẻ can trường
Trong ngục tù chị phai dần màu tóc
Xiềng xích anh. Chân như ỏi dẫm đường*

*Đêm trần trở nhớ quê mình nghiêng ngửa
Biết làm sao xoa dịu nỗi đọa đày
Tiếng đàn em, câu hát vang xa nữa
Về quê hương. Mưa khóc dầm chón này...*

(Tháng 5, 2018)

Đêm Tạ Ôn

.Quê Nhà.

Tạ ơn sương khói quê nhà
Nương theo gió thổi ngang qua quê người
Tạ ơn tiếng Mẹ ru hời
Nuôi con khôn lớn biển trời mênh mông
Mẹ nhìn chiều xuống dòng trong
Nhớ con dòng đục buồn lòng ngó mong
Tạ ơn hoa nở giữa dòng
Tiễn em một đoạn tím sông lục bình
Áo hoa con gái dặm nghìn
Xứ người dâu bể tội tình con tôi

.Người Lính.

Tạ ơn người lính năm xưa
Ở trên đỉnh núi lâu chưa về nhà
Nước non đau nỗi can qua
Vợ đi tìm mộ chiều tà thăm sâu
Tạ ơn vốc đất nhạt màu
Nhuộm dòng máu thắm hóa nâu chôn này
Tạ ơn sót lại chiếc giày
Giữ cho em chiếc thẻ bài tên anh
Tạ ơn rừng của biếc xanh
Rời vàng lá đổ vây quanh mộ người

.Jinh.

Tạ ơn giây phút nhìn Em
Em quên mắt liếc để mềm mi cong
Tạ ơn tóc biếc một dòng
Cho Anh cúi xuống một vòng tay ôm
Tạ ơn áo mỏng chiều hôm
Bên khung cửa sổ trắng xôn xao lòng
Tạ ơn chúm chím mô ihồng
Tô son đỏ đỏ ... Anh trồng cây si
Tạ ơn Em để mà chi...
Để Anh còn có chút gì mai sau

.Jhơ.

Tạ ơn lục bát đợi Ta
Hứng chiều sương đọng pha trà tri âm
Tạ ơn đêm của nguyệt cầm
Thức cùng Ta vỡ mạch ngậm ái ân
Tạ ơn ân sủng giai nhân
Thơ-Ta từ đáy bụi trần hoài thai
Tạ ơn chữ nghĩa thoát hài
Sợi trăm năm đã buộc hoài nợ duyên
Một vòng trái đất vẹn nguyên
Rong chơi một cõi ngả nghiêng với đời

(Mùa Lễ Tạ Ôn 2016)

Đêm Tháng Tư

Đêm Tháng Tư, Tướng giữ thành tự sát
Mặt trời ơi, giây phút Tử Vi Thần
Đòi chiến mã hí vang lời "Sát Thát"
Áo trận giờ quyết tử "Sá gì thân"

Đêm Tháng Tư, trong tim anh "Tổ Quốc"
Thật linh thiêng để dâng hiến thân mình
Viên đạn xuyên trái tim nghe đau buốt
Và anh về theo hành khúc chiến chinh

Đêm Tháng Tư, trần gian thành địa ngục
Không trăng sao, không hoa lá cỏ cây
Chỉ thân người: Còn sống hay ngã gục
Bóng phách hồn ngơ ngác đi tìm thây

Đêm Tháng Tư nghe rền vang bom đạn
Thay nhạc tình: Điệu luân vũ chiến tranh
Người còn sống đếm thây người chết vạn
Đất bỗng mềm giọt nước mắt ly tan

Đêm Tháng Tư: Bốn mươi bốn năm hận
Những oan khiên còn vương vẩn cỏ cây
Những Anh Linh, giờ còn ngoài biên trấn
Ai chiêu hồn người Tử sĩ về đây?

(Viết cho 44 năm mất nước)

Điên Điên Vàng Hoa

Điên điên mà đem muối chua
Ăn kèm cá nướng, đến vua cũng thèm
(Lời dân gian)

Ta-Em lưu lạc xứ người
Nhớ bóng điên điên một trời biệt tăm
Tháng năm đếm nhảm trăng rằm
Biết bao giờ sẽ... Vọng âm trở về
Đâu mùa điên điên hồn quê
Đâu mùa nước nổi bốn bề mênh mông
Cửu Long sông mẹ nao lòng
Nghẹn dòng nước nổi, ngó mong dạ sâu
Hò ơ... nghe tiếng đàn bầu
Đàn cò trắng muốt tìm đâu cánh đồng
Thương con nước lớn, nước ròng
Như thương em... bậu má hồng chón què
Bao năm giữ vẹn lời thề
Nước Sơn nay đã quên về phương Nam (*)
Hai phương cách biệt rừng tràm
Bơ vơ đước, mắm, cửa vàm, sông sâu
Nghìn năm xưa dặt dứ nhau
Mồ hôi vỡ đất, ngọt ngào chén cơm
Trời mây phủ khói đồng thom
Ấu ơ... xa thăm cội rom quê nhà
Bậu ơi, điên điên vàng hoa
Soi mình con nước phù sa đâu rồi...

(Tháng 9, 2016)

* **Nước Sơn:** Ở vùng châu thổ đồng bằng sông Cửu Long vào tháng 9, 10 Âm lịch, nước sông Cửu Long từ thượng nguồn đổ về có màu đỏ hồng bởi màu phù sa. Từ đó, dân gian gọi là Nước Sơn. Nước Sơn đổ về các dòng sông như báo hiệu mùa nước nổi sắp tới.

Điệu Boston Cuối Đời

(Kính tặng thầy Chung Phước Khánh)

Jhi Khúc 1:

Mái đời, mái tóc thầy xưa
Rồi mai còn mãi dấu lúa thừa dân
Còn dăm ba phút xa gần
Ơi bàn tay ấm cõi trần... đừng xa
Trong cơn mê lạ đêm qua
Mở trang sổ điểm nhật nhòa giấc mơ
Tuyết rơi lạnh buốt thân thờ
Điệu Boston lặng - cung tơ chùng lòng
Bảng đen sao quá mệnh mông
Để người chìm khuất giữa dòng nhân gian
Tay run ... viên phấn ngõ ngang
Tìm đâu bụi phấn thânh thang chợt về

Jhi Khúc 2:

Chuyện xưa, chưa thật đậm đà (*)
Sao người lại nhớ... tưởng là qua đi
Lênh đênh giữa chốn vân vi
Năm nghiêng, nghiêng cả chốn đi chốn về
Đất trời trắng muốt bốn bề
Cành khô phủ tuyết, xír quê người buồn

Buồn vui như thể tròn vương
Trăm năm rồi cũng thả buông cuộc tình
Có chăng rồi một bóng hình
Phòng riêng tâm lặng tưởng mình như xưa
Rượu hồng nhan đã phai chưa
Mà xui lòng nhớ như vừa gặp em...

(* Câu thầy nói: "... nhưng mà thầy thương người ta chưa có đậm đà, nên duyên số không thành..."

Jhi Khúc 3:

Ài chia sẻ phút dài dài
Tuyết rơi lặng lẽ nghiêng đầu ngóng trông
Đợi khi nắng ấm tỏ lòng
Biết đâu đã muện cỏ hồng còn đâu
Bên kia là cõi vực sâu
Hay là rục rở nhiệm màu hào quang
Mùa Thu đâu chỉ lá vàng
Mùa Đông đâu chỉ muện màng tuyết bay
Bên trời lá cỏ mới hay
Lá xanh màu biếc, lá thay chồi mầm
Rồi đêm lá chợt âm thầm
Rụng trên tuyết trắng... theo trầm hương bay

Như Thương
(Tháng Ba, 2017)

Điệu Luân Vũ Nguyệt

*Yêu là... buổi sáng hôn em
Buổi trưa thơm nhẹ tóc mềm hương hoa
Chiều nghiêng bóng nắng nhạt nhòa
Con trăng ngoài ngõ. Em tà áo đêm...
Tháng năm từ đây đã thêm
Điệu luân vũ nguyệt bên thềm tình ơi
Dấu hộ em những lả loi
Những lần mắt liếc khi rời chân đi
Ta - Em trên đỉnh tình si
Rừng mùa thay lá em đi khẽ khàng
Gió bay cuốn hết lá vàng
Cuốn theo bụi đỏ giữa hoàng hôn rơi
Để em xanh biếc tuổi trời
Vẫn còn như thể góc đời chưa phai
Đường trần in dấu chân ai
Gót hài con gái hoài thai chữ tình*

Điếu Văn Cho Cá

Từ nghìn trùng của đại dương
Theo dòng biển mặn quê hương ... lạc loài
Xác thân cá đã mệt nhoài
Trái tim để lại làng chài xa xôi
Chỉ còn đôi mắt giạt trôi
Đến nơi xứ lạ đêm thoi là ngày
Mặt trời ngả bóng mạn Tây
Ra đi, ngoài lại lắt lay nổi sầu
Biển ơi chi mộ cá đâu
Cái còng còn chỗ mai sau trở về
Trùng dương vỗ sóng lồi thê
Điếu văn vàng ủa bốn bề rong rêu
Cá ơi, hạt cát hồn xiêu
Sao rời quê mẹ chín chiều ruột đau
Đọc thơ điệu gọi biển sâu
Lặng nghe nước mắt mặn câu thơ buồn

Đoản Thi Tình

*Ngắm em thối ngọn lúa rom
Lạ chua ... chúm chím môi thơm hương tình
Môi em nửa nụ hoa xinh
Nửa khuôn trăng ngọc lung linh ngoài thềm
Nửa em vẽ nét êm đềm
Nửa viền son đỏ... ta kèm lòng ta
Em từ ngọc cổ bước ra
Môi uơm mật ngọt nở hoa trên người
Ta lên núi hỏi mặt trời
Hỏi trăng, trăng đã dạm lời em chưa
Rằng em nhỏ nhẹ dạ thưa
Sương mai, nguyệt bạch chưa vừa lòng hoa
Môi hồng đợi giọt mưa sa
Mớm chung rượu đỏ, say ngà ngà say*

Đoạn Trường Khúc

1.

*Mai em về viếng dùm ngôi mộ lấp
Tận rừng sâu thuở tù ngục đọa đày
"Tù cải tạo" chút xương tàn khuấy tất
Ngậm oán hờn đất Bắc một vòng vây*

2.

*Mai em về nhớ tạ vành tang trắng
Quán trên đầu quả phụ thuở chiến chinh
Và con trẻ ... những ngày ba xa vắng
Áo trận xưa, anh đã hiến thân mình*

3.

*Mai em về hãy ra thăm biển cả
Thấp nén hương khăn vạt xác thân chìm
Ngày bỏ nước đã ra đi vội vã
Thành thuyền nhân - mộ tận chốn im lìm*

4.

*Mai em về nghe thán năm vô tận
Nghe sóng gào, tang biển cá chết oan
Lòng ngư phủ ngóng biển khơi thờ thần
Cả một đời chài lưới, biệt tràng giang*

5.

Mai em về dừng chân miền châu thổ
Tìm câu hò bên ruộng lúa vàng mơ
Đất phương Nam có vui niềm thống khổ
Hỏi nước ròng... em cạn kiệt dòng thơ

6.

Mai em về nhớ mang đôi guốc mộc
Đi mòn chân khắp phố xá thị thành
Tận xóm thôn nghe hồn quê đang khóc
Gái quê mình đã mất tuổi thiên thanh

7.

Mai em về mái đình xưa cổ kính
Dấu rêu phong trang sử Việt ngàn đời
Gốc đa già vện nguyên niềm ước đỉnh
Hẹn Xuân sang non nước sẽ rạng ngời

8.

Mai em về hãy nhìn sông, nhìn biển
Nhìn núi non một thuở của quê hương
Nhìn rừng hoang đâu mất màu xanh biếc
Nhìn ruộng vườn sao lấm nổi đoạn trường

9.

*Nhìn sông núi hét nghẹn ngào uất hận
Mai em về xem đất nước hồi sinh
Vỗ về em...em thôi dòng lệ ngấn
Thương quê mình phút rạn vỡ bình minh*

10.

*Mai em về đàn ta ngưng đoạn khúc
Khúc đoạn trường một dân tộc chiến chinh
Khúc nhược tiểu, tha phương sầu nghiên bút
Việt Nam mình rồi sẽ hết điêu linh*

(Tháng 7, 2016)

Đồi Xương Trắng

Mẹ tóc bạc - ngồi giữa đồi xương trắng

Bối hoang tàn tìm tro bụi của con
Hồn ở đâu mà rừng cây vắng lặng
Bạn tù chôn, ngôi mộ lạnh chẳng còn
Tàn chiến cuộc, con thành thân tù tội
Một chữ "tù", nghìn vạn nỗi oan khiên
Con chết đi không kịp lời trăng trời
Mảnh khăn xô, xin lạy tạ Mẹ hiền

Người thiếu phụ đứng trên đồi xương trắng
Hỏi Đất Trời chông con ở phương nao
Thân xác anh trải bao mùa mưa nắng
Tan rữa rồi, chìm khuất giữa trăng sao
Viên đạn cuối - đêm vinh danh ngày tử
Thoát khỏi nòng: Tiếng súng, tiếng xung phong
Anh chết trận máu nhuộm hồng trang sử
Xé khăn tang. Em quả phụ. Mất chồng

Đứa con dại tìm ba: đồi xương trắng
Ba xa nhà khi con trẻ ngây thơ
Tiếng bập bẹ Ba... Ba... Lòng mẹ đắng
Ba sẽ về... Ngày đoàn tụ như mơ
Hình ảnh Ba oai hùng: Người lính trận
Tiếng núi sông bao trai trẻ lên đường
Mẹ kể chuyện, trong mắt người lệ ngấn...
Đất nước mình, bao oan nghiệt tang thương

Đứa Con Phù Sa

*Phù sa tìm mẹ Cửu Long
Bao năm lặn lội theo dòng sông trôi
Miệt mài giải đất đắp bồi
Màu phù sa đỏ nhớ hồi truân chuyên
Cội nguồn vang vọng lời nguyên
Đất phương Nam thuở tổ tiên lên đàng
Con yêu đồng lúa bạt ngàn
Về thôi kéo lờ trĩ tràng lúa đơm
Và yêu cái đụn vàng rom
Yêu ca dao đượm hạt cơm nghĩa tình
Yêu thêm trắng sáng lung linh
Ghe thuyền "Qua-Bậu" duyên tình sắt son
Dầu dầu bẻ, dẫu non mòn
Sợ trăm năm vẫn vẹn tròn áo khăn
Mẹ ngồi đếm hết vàng trắng
Ngó trông con nước, vó giăng khóc ròng
Ấu ơ... xanh biếc Cửu Long
Mẹ ơi - con nghẽn giữa dòng phương xa
Người nhìn về cõi ráng pha
Chiều quê biển biệt phù sa đâu rồi ...*

(Tháng 5, 2016)

Đội Cỗ Trăng Rằm

Trung thu bé đội cỗ trăng
Đèn lồng thấp nển giăng giăng đầy trời
Ông Trăng tròn trĩnh bé ơi
Bánh dẻo, bánh nướng vui chơi rộn ràng
Bé ngoan xúng xính áo vàng
Màu cờ Tổ quốc thênh thang sao trời
Việt Nam yêu dấu ngàn đời
Cờ ba sọc đỏ rạng ngời dưới trăng
Trường: thầy, cô, bạn giung giăng
Rước đèn Tháng Tám "Ông Giăng" vui cùng
Tùng tùng các các tùng tùng ...
Ông Lân, ông Địa cùng chung một trường!

Em Hãy Khóc...

1.

*Em hãy khóc ... cho dòng sông đã cạn
Cho lúa vàng trở lại nhánh đòng thom
Cho vườn sau hàng cau nhìn trăng sáng
Đêm xuống dần bên cóc nhái rạ rơm*

2.

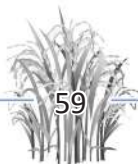
*Em hãy khóc... như ghe thuyền nhớ biển
Nhớ sóng xa và gió lộng trùng khơi
Biển xanh biếc cả một đời dâng hiến
Khoang cá đầy niềm hạnh phúc đầy voi*

3.

*Em hãy khóc... khi nhìn sông ra biển
Chảy xuôi dòng mặn ngọt của yêu thương
Đừng ngược về con nước sông đang quỵện
Đất phù sa nuôi dân tộc dậm đường*

4.

*Em hãy khóc ... tưới mầm cây sót lại
Sau chiến tranh, bom đạn bỏ đi rồi
Để bóng núi tự ngàn xưa huyền thoại
Phủ lá rừng, bầy chim nhỏ về thôi*

5.

*Em hãy khóc ... nhìn quê mình gầy guộc
Rừng trơ xương dăm ba khúc củi tàn
Lá chết khô mà nghe lòng đau buốt
Màu biếc xanh giờ như chuyện thiên đàng*

6.

*Em hãy khóc... để tang cây trăm tuổi
Mệnh thăng trầm đất nước phút ngã nghiêng
Cây ngã xuống không một lời trăng trối
Phố thị buồn khóc vạt nắng ngoài hiên*

7.

*Biết đâu nhĩ lỡ mai mình sẽ chết
Như vạt rừng, như sông biển mệnh mông
Nghìn dặm đày mà chẳng còn dấu vết
Nước mắt em hòa sông biển mặn lòng*

Em Như Cổ Tích

Giác khuya son phấn ngập ngừng
Rượu hương khai vị lưng chừng đã say
Hôn Em đêm của lất lay
Thì ra Em đã... vòng tay với người
Tháng 10 mưa lạ giữa trời
Để đêm nguyệt khuyết che đời nhân gian
Khi Em nghiêng dáng vóc vang
Em như cổ tích rộn ràng bên ta
Chữ tình vẫn thế... mù lòa
Mai kia một nọ có là thực hư
Yêu Em- dấu ấn ngôn từ
Cho Anh về trọ tờ thư thuở đầu
Ừ thì dòng chữ đã lâu
Vẫn còn nguyên đấy một màu tương tư
Cõi ta bà, cõi chân như
Cõi Em-Ta, một đêm từ tình say

Ghe Đợi Dòng Sông

*Đâu ngờ sông đã cạn dòng
Ghe nằm ngóng đợi nước ròng, nước ròng
Hồn ghe rạn nứt cõi lòng
Đâu bờ, đâu bến hỡi dòng phù sa
Tự nghìn năm đã thiết tha
Câu hò đắm đuối sao ta đôi bờ
Câu thương, câu đợi, câu chờ
Cầu xưa nổi nhịp mà giờ biệt tăm
Cạn trơ đáy chõ trắng nằm
Còn đâu bóng nguyệt ngày rằm tháng Giêng
Nước xuôi lặng một chữ thiên
Dấu trong dấu đục vẹn nguyên với đời
Chỉ thương sông vắng tiếng ơi...
Đò ghe đợi khách đầy vui thương hồ
Mai người nước mắt cạn khô
Như đời sông cạn theo vô thường rồi
Ghe buồn nhớ thuở dạt trôi
Nhấn người tứ xứ mặn môi khóc thầm*

Gia Phả Mậu Thân

(Tưởng niệm Ngày Tang thứ 51
của Mậu Thân Huế)

Xứ Huế tôi có những trang gia phả
Người chết cùng ngày, mất xác biệt tằm
Có những nhà chết chẳng còn ai cả
Máu khô rồi, hồn vẫn hận ngàn năm

Tiếng gọi ai nghe mềm lòng tang quán
Nước mắt người có mặn cả sông Hương
Ai nói được nỗi đau vô cùng tận
Xé cõi lòng, nín lặng với vẻ thương

Trên non cao hay bờ sông, gộp đá
Khói hương này ai biế tsẽ về đâu
Bay quán quanh tìm ân đền, oán trả
Miếu Âm Hồn gió hú vọng đêm thâu

Xin đời sau giữ dùm trang huyết lệ
Dấu Huế là một nhúm đất đau thương
Vẫn hiện hữu lời cháu con kể lễ
Huế năm xưa nhuộm tang trắng phố phường ...

Giấc Tròn

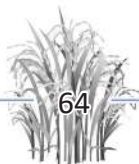

Xóm Đạo Lộc Hưng

Xin hãy nhớ ngày tang thương ập xuống
Mảnh đất lành nơi xóm Đạo Lộc Hưng
Tội tình chi dẫm ba liếp rau muống
Vườn xanh tươi, giặc phá nát chẳng dưng

Ngày giặc đến, mướp vườn rau trở nộ
Luống cải non vươn lá mướt sau hè
Công người itrông, chăm sóc và thâm nhủ:
"Tết năm nay, mình ăn Tết lớn nghe"

Tường gạch đá nghe tiếng xe xích sắt
Tai em nghe tiếng nhà sập, bụi mù
Bé ôm cặp, ngòì nhìn ngòì nhà mất
Trái tim non, chưa biết hận thiên thu...

Mẹ hốt hoảng ôm con thơ giữa lộ
Ba thất thần nhìn một cuộc bể dâu
Anh chân gỗ tìm đâu ra chân gỗ
Nửa thân người còn lại biết về đâu ...

Chúa đau xót. Đâu lòng người nhân nghĩa
Chủ chẵn chiên: Cha quá đổi bàng hoàng
Bom đạn: Không! Sao nơi này bình địa?
Chén đắng này: Xin dâng Mẹ La Vang

Như Thương
(Tháng Giêng, cận Tết 2019)

Gom Hoài Cổ Xưa

Về gom bụi đỏ ngát trời
Gom mùa gió trở rồi bời tim ai
Gom quỳ vàng nở sớm mai
Gom sương, gom nắng, gom hoài cổ xưa
Để mai phố vắng, người thưa
Con sông, con suối vẫn chưa cạn dòng
Biết đâu rừng của mệnh mông
Chẳng còn lá rụng nghe lòng xót xa
Hoàng hôn bóng xế chiều tà
Có người đứng ngóng ... ngõ nhà em đâu
Tóc xanh nay đã bạc màu
Đường xưa bụi đỏ dãi dầu tháng năm
Về đi ngắm lại trăng rằm
Trên non cao thẳm thẳng trâm báy lâu
Về đi dấu vạn bề dâu
Rằng đời xưa vẫn một màu thiên thu ...

Hạt Trường Khúc

1.

Dân tộc tôi ngày nào cũng có giỗ
Triệu triệu người lặn lẽ mấy mươi năm
Đất quê mẹ hình như không còn chỗ
Phơi xương khô, cắm bia mộ người nằm

2.

Tháng Tư nào gom kẻ sống người chết
Còn bao nhiêu...ngồi nhớ lại chuyện xưa
Tàn cuộc chiến ai đi tìm dấu vết
Tìm "Thằng Con" biệt tích đã về chưa

3.

Bi đông rượu ngày xưa chưa kịp rót
Tháng Tư này Tao tưới giọt oan khiên
Lên ngọn đồi đi tìm "Mày"... Xa xót
Mày ở đâu giữa đồi núi nghiêng triền

4.

Ngày giỗ con Mẹ lâm râm khấn nguyện
Con trở về...nghe lòng Mẹ héo hon
Lần đầu tiên con tôi: Người vượt biển
Giữa cuồng phong, ai biết được mắt còn

5.

*Con có biết: Cha con người lính trận
Bụi quân hành, dây ba chạc, giày Saut
Nghẹn ngào kẻ, Mẹ rưng rưng lệ ngấn
Quán tang Cha mà ánh mắt ngây ngô*

6.

*Ngày tang vắn xót xa đời sương phụ
Kèn chiêu hồn thay trống trận thúc quân
Nỗi đau thềm quyện khói hương ngày cũ
Tế mệnh người nay Vị Quốc Vong Thân*

7.

*Đường ra Bắc có bao nhiêu ải khó
Có bao nhiêu con sông đục hận thù
Để thân tù có những ngày đào lỗ
Chôn bạn mình giữa rừng thẳm thâm u*

8.

*Có bao nhiêu Tháng Tư để mà nhắc
Giỗ ngày nào: Kẻ sinh Bắc tử Nam
Giỗ ngày nào: Người sinh Nam tử Bắc
Oan nghiệt này từ cuồng vọng tham lam*

Như Thương
(Cuối Tháng Tư Quốc hận 2018)

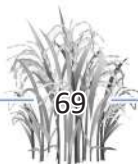

Hoa Tang Banmê

*Cafe còn trắng hoa tang
Tháng Ba còn nhớ những bâng hoàng xưa
Bao năm tang chế dư thừa
Tìm em loạn lạc vẫn chưa thấy về
Suối ơi, xin giữ lời thề
Đường xa thăm thẳm bốn bề nắng chang
Đói lòng, cơn khát, nhà hoang
Tìm đâu trú ẩn đạn vang rền trời
Đêm nghe tiếng hú bom rơi
Mặt trăng và cả mặt trời thiên thu
Đất rung địa chấn hận thù
Tàn cơn bão lửa đêm mù sương rơi
Chẳng còn mùi máu giữa trời
Lá rừng thơm mộ chôn người chết oan
Tháng Ba mây trắng như tang
Ráng chiều huyết lệ về ngang phố hiền ...*

(Mùa tang Tháng Ba 2019)

Hóa Thành Quê Hương

Trùng trùng điệp điệp biếc xanh
Non non nước nước hóa thành quê hương
Thế rồi dăm khúc đoạn trường
Một ngày dẫu bẽ dậm đường phân ly
Phút giây dứt áo ra đi
Hồn quê, hồn đất còn gì mai sau
Rừng xưa trơ trụi nát nhàu
Lòng người tâm loạn hai màu đục trong
Con sông uốn khúc nghẹn lòng
Tìm đâu đất mẹ mệnh mông độ nào
Hạt thơm lúa đợi mưa rào
Đợi con nắng ấm triền cao theo về
Ừ thì, nơi ấy chôn quê
Để thương để nhớ lời thề sắt son
Trên đôi lưng mẹ địu con
Mồ hôi mặn áo ngủ ngon ơi à...
Rẫy nương khoai sắn bắp cà
Nuôi con khôn lớn, con là quê hương
Từ trong thắm dầm hạt sương
Từ rừng, sông, suối, núi vương chân đồi
Ngóảnh nhìn đỉnh núi mây trôi
Mai con về lại đành thôi: Mất còn...

Hồi Mùi Sông...

*Người thất chí - buổi gươm cùn ngựa thác **

*Ta giữa trời, mơ dựng lại giang san
Phút lãng tử cuồng ngông đời lưu lạc
Nhìn sông trôi, sao bắt chọt ngõ ngang*

*Dòng Bến Hải ngậm nỗi buồn chia cắt
Chôn quê nghèo đất đá vỡ niềm đau
Người mẹ già thôi không còn nước mắt
Vành khăn tang quấn vội những mái đầu*

*Ta vẫn yêu tiếng "dạ thưa" tiên kiếp
Tự thưở nào em uống nước sông Hương
Ồi huyền thoại ... sáu vài mười hai nhịp
Thơm tóc thè em nghiêng nón vấn vương*

*Xuôi phương Nam dòng Cửu Long ngọt lịm
Tìm cái cò trắng muốt cánh đồng xưa
Có biết đâu màu lục bình hoa tím
Chiều hoàng hôn trôi dạt... bóng đèn đưa*

*Sông Nậm Nu của xứ người hiền quá
Như quê tôi bao dòng chảy êm đềm
Thời biến loạn oan khiên và nghiệt ngã
Sông cạn dòng theo giọt lệ thâu đêm*

** "Ta, hề, chiến sĩ, ngựa chết, gươm cùn"
- Chu Tất Tiến*

Hồn Bụi Phấn

Nghe hồn bụi phấn bay bay
Giữa rừng, giữa núi mà cay lệ nhòa
Thầy ơi... trường, bạn làng xa
Bốn mùa gió thốc lúa qua tim mềm
Trường con trống hoác ngày đêm
Tội cho sách vở luốc lem túi lòng
Thầy thương mái tóc tuổi hồng
Bảng đen, con chữ theo dòng lao xao
Tuổi thơ thềm chút ngọt ngào
Thềm đến trường đẹp xạc xào bước chân
Cũng đành vụn dậm xa gần
Qua sông, qua suối những lần gian nan
Thầy trò đất diu hàng ngang
Vượt sâu, vượt cạn như ngàn mây bay
Tạ ơn thầy với tháng ngày
Dạy con học chữ, vòng tay chào thầy
Mây mù những sớm heo may
Thương sao bàn ghế loay hoay... gập ghềnh
Cám ơn bụi phấn buồn tênh
Vẫn bay trong gió bốn bên vách trường

Hồn Đất Banmê

Ngày hồn đất ủ cà phê thơm ngát
Cồng chiêng vang hương dậy góc núi tình
Nhánh lan rừng ai thả xuôi dòng thác
Em đâu rồi...hạt ngọc của bình minh

Gùi trên lưng địu cái tình cái nhớ
Địu quả rừng trái ngọt như môi em
Địu lan tím, măng non hồn bở ngỡ
Địu thác reo, suối róc rách êm đềm

Sao gùi em rời lưng con gái Thượng
Cà phê buồn rơi vãi góc vườn hoang
Ta tìm em bước chân về găng gượng
Đòi và em chết uất nghẹn, bàng hoàng

Ngày bom nổ em chân trần cuống quýt
Rừng xót xa em phơi xác nắng mưa
Đất chuyển rung tưởng chừng xoay chiều nghịch
Tháng Ba này ta lại giỗ em xưa....

Hồn Khí Cờ Thiêng

(Viết nhân ngày Ra Mắt “Ủy ban Vận động Hậu
Duệ Việt Nam Cộng Hòa Hải ngoại”
3/3/2018 tại Washington, D.C.)

Hồn cờ Tổ Quốc trao truyền

Chúng con Hậu duệ xin nguyện ghi tâm
Giang san gấm vóc thặng trâm
Cha Ông xưa đã âm thầm hy sinh
Té hồn Chiến Sĩ Anh Linh
Xưa thây trận mạc dặm nghìn ngã nghiêng
Lạc Hồng hồn khí cờ thiêng
Trấn yên bờ cõi vọng biên cương hành
Chúng con thế hệ đầu xanh
Nay xin tiếp bước Cha Anh thuở nào
Giành từng tấc đất non cao
Phục quang non nước lao đao cơ đồ

Nhu Thương

(Hậu duệ Việt Nam Cộng Hòa)

Huyền Thoại Gió Mùa Đông Bắc

Gió mùa Đông Bắc lại về
Thương em tấm áo hồn quê đã mòn
Chập chùng rìng với núi non
Co ro manh vải có còn phủ thân
Gió mưa se lạnh ngại ngần
Tội thân lem luốc, chân trần đã chai
Em gùi bó củi mệt nhoài
Bỏ con chữ lại, trôi ngoài nhánh sông
Cánh rìng xa xót cõi lòng
Sương mù Tháng Chạp môi hồng em đâu
Em à, đời đã bể dâu
Giữa trời đốt lửa pha màu khói sương
Gió ơi đừng thổi dậm đường
Mà nghe trăm nỗi đoạn trường ... buồn xo
Học thầy em vẽ tròn vo
Chữ O huyền thoại "Ám No" một ngày...
Như mặt trời lặn hướng Tây
Tuổi thơ trĩu nặng. Mắt cay lệ nhòa
Thương em tuổi ngọc gấm hoa
Ôm Em: rìng núi tặng quà riêng em
Này hoa, cỏ, lá, đất mềm
Này dòng suối nhỏ êm đềm quê hương
Đền bù mơ ước đến trường
Có cơm hai bữa, có đường em đi ...

Huyền Thoại Việt

Đất nước tôi mai trở thành huyền thoại?
Huyền thoại Rừng trong vang vọng thẳm sâu
Tiếng nghẹn ngào từ bạt ngàn hoang dại
Mắt rừng ròi, trắng cô quạnh đêm thâu

Huyền thoại Biển từ bình minh sóng vỗ
Ngóng con tàu, ngư phủ lướt trùng khơi
Đợi cá tôm, mẹ trùng dương dải ngọ
Nuôi dân lành, nghề hạ bạc người ơi

Huyền thoại Sông chở phù sa ngọt lịm
Như màu da con gái nước dừa xiêm
Bông điên điển chịu lòng lục bình tím
Mệnh mông sông, thương Bậu bước nổi chìm

Huyền thoại Núi giữa âm vang khai phá
Núi đổ rồi, ai người tượng Vọng phu
Hồn thần núi nhìn dáng xưa xa lạ
Thác xuôi nguồn đâu dáng núi nghìn thu

Mắt tắt cả quê hương thành huyền thoại
Trang sách nào vẽ lại chốn thân thương
Rừng núi ơi, có nghe lời van vái
Biển sông đau, lòng quê mẹ đoạn trường

Khai Bút Hoa

Giao Thừa đôi ngả đôi nơi

Lặng nghe tiếng pháo quê người quê ta

*Nửa khuya khai bút hoa Xuân
Bạch mai một đóa hiện thân tinh tuyền
Tắc lòng son vẫn vẹn nguyên
Dẫu nghìn trùng dậm vẫn thiêng hương trầm
Lòng chùng lặng lẽ âm thầm
Tha phương mòn cả tháng năm đợi chờ
Đất quê từ độ nguyệt mờ
Ta theo trôi dạt bến bờ rất xa
Chao nghiêng trời đất nhạt nhòa
Quê hương mà ngỡ như là mù khơi
Giao Thừa mai tặng cho đời
Hồn hoa cánh mỏng gửi trời phương Nam
Bói trang Kiều phận đành cam
Mây bay cố xứ khói lam quê mình...*

(Giao Thừa năm Đinh Dậu 2017)

Khăn Sờ Thàng Tư

Mẹ tóc bạc vắn đầu vành tang trắng
Tang quê hương bao nghiệt ngã trời cao
Cạn nước mắt, Mẹ nhìn dòng sông vắng
Nhìn biển xa núi biếc, nấc nghẹn ngào

Con của Mẹ, đưa chèo sông ra biển
Biển mênh mông. Con mắt hút nghìn trùng
Biển dậy sóng: Cuồng phong con quốc biển
Con đi đi... Mẹ - vận nước mệnh chung

Con của Mẹ có đứa bị chôn sống
Năm Mậu Thân. Mẹ chết sững cõi lòng
Dâu của Mẹ, không Vọng phu trông ngóng
Mẹ âm thầm khóc bên giọt nén trong

Con của Mẹ lưu đày miền gió Bắc
Rừng Bắc phương chôn hết tuổi xuân thì
Không bản án, tù sống còn hay mất
Mất xác rồi. Lấy ngày giỗ: Con đi

Khi Dòng Sông Mất Cát

*Sông nén lòng khi dòng sông mất cát
Cát về đâu để bồi lắng nghẹn ngào
Đục dòng trong mẹ thẫn thờ ngơ ngác
Rời mai này cuộc sống sẽ ra sao*

*Mỗi hạt cát đón đau ngày xa xứ
Rời dòng sông về chốn lạ người ta
Thấy vàng trắng bên kia bờ sinh tử
Nhớ quê nhà ở mãi tận bờ xa ...*

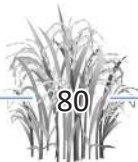
*Hai bờ sông sao bây giờ cách biệt
Sông chết rồi để đi chúc gì đây
Đàn cá con, mắt đâu còn xanh biếc
Tiếng khóc buồn u uất tận trời mây*

*Con sông này sẽ biến thành sa mạc
Mai em về nhìn một cõi hoang vu
Đất quê mẹ cằn khô như sỏi cát
Ghe rã rời, mục gỗ ván ngàn thu*

Khô Sặc Quê Hương

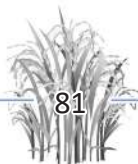
*Mường con khô sặc mặn mà
Bưng tô cơm nguội tưởng là ngày xưa
Nhớ chi dài nắng dầm mưa
Quê nhà xa lắc... vẫn chưa lảng lòng
Vẫn còn hoài vọng ngóng trông
Vẫn còn nhớ thuở gót hồng phèn chua
Tưởng mình như cá, như cua
Theo sông, theo ruộng vui đùa bên sông
Ngờ đâu sông đã cạn dòng
Cạn phù sa đỏ, cạn đồng, cạn ruộng
Để con cá sặc vẩn vương
Như người cố quận nhớ thương voi đây
Tắc lòng quận nổi riêng tây
Nhìn con trăng khuyết chôn này rung rung
Xa quê lâu lắm... xin đừng
Quên mùi khô sặc thơm lừng quê hương
Sầu đâu so đĩa vẩn vương
Nghe câu vọng cổ dậm trường tha phương
Xuống xề câu oán tang thương
Tháng năm biệt xứ ngàn chương đoạn trường*

Khỏa Thân Đêm

Sương rơi ướt bóng nguyệt tà
Ngủ ngoan như thể Em là hư không
Lặng thinh một cõi mệnh mông
Chữ tâm trần tục sinh lòng ngắm Em
Đất hồng hoang của trời đêm
Khỏa thân từ thuở Ta-Em rất gần
Vô thanh hạt ngọc trong ngần
Cuộc yêu trở lá phù vân cho tình
Đề thơ lục bát thay kinh
Tặng Em gói cả lời thinh không trầm
Nghe như trong tiếng vọng âm
Vàng thơ một cõi âm thầm yêu nhau
Rong chơi một giấc chiêm bao
Bụi hồng gió cuốn chìm vào đam mê
Để Ta ngỡ ngẩn lối về
Trầm mình bên sợi tóc thề giữa khuya
Khép hàng cúc áo vạt bìa
Có con trăng ở ngoài kia lén nhìn ...

Khói Lam Bếp Quê

Khói lam vươn chái bếp quê
Bước chân xa ngái còn về được không
Câu thơ rụng xuống mênh mông
Đời như chiếc lá theo dòng sông trôi
Ngõ quê tit tấp xa rồi...
Biết đâu là khúc lữ bời năm xưa
Bậu ơi, bông mướp trở chưa
Hoa vàng đơm nụ đong đưa duyên tình
Bữa cơm mái ấm gia đình
Theo làn khói quyện bay nghìn dặm xa
Quê hương bóng đổ chiều tà
Khói quê lơ lửng nhạt nhòa hoàng hôn
Nhớ em cô gái bên cồn
Cuối đời vạt nắng cũng xôn xao lòng
Em giờ trôi giạt chợ sông
Tìm đâu em lạc giữa giòng đa đoan

Khói Quê

Đụn rom mới ngả vàng thơm
Lúa thành hạt gạo dẻo thơm ngọc trời
Tuổi thơ, mùi khói đồng ơi
Hương xưa đọng lại đầy vui dạt dào
Mặt trời và cả trăng sao
Cả sông và biển chôn nào là quê
Xa xăm vạn dặm đi về
Đốt đồng rom rạ chọt tê tái hồn
Mồ hôi mặn đẫm vô ngôn
Đã mưa, đã nắng trên cồn trên nương
Rằng em hạt lúa ngâm sương
Mẹ còng lưng bạc thâm thương đòng đòng
Cửu Long nước chảy xuôi giòng
Nghe mùi hương lúa mênh mông thôn làng
Cọng rom gốc rạ ngõ ngang
Qua rồi Tháng Chạp chiều vàng khói quê

Khởi Thang Tu

Ngày quê hương ngập chìm trong bóng tối
Đất bằng xưa đâu biết sẽ long trời
Đêm dài quá... ước gì đêm qua vội
Để đừng nghe bom đạn rú bên đồi

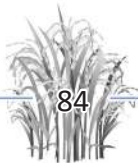
Dẫu là đá cũng vỡ thành triệu mảnh
Huống chi người là thịt với xương da
Cây gục ngã còn chi là trăm nhánh
Ôi đêm này sao chẳng giống đêm qua ...

Người sống đây, ai biết mình còn sống
Còn nhịp tim, còn bật dậy chạy vòng
Tìm đường thoát khi cái đầu trống rỗng
Chẳng nghĩ suy, chỉ biết đất mênh mông

Chưa kịp cháy, nhà đã thành tro bụi
Nỗ ikinh hoàng chết điếng cả tiếng la
Người chết đi sẽ hóa thàn hthân củi
Ven bìa rừng: Khói. Mùi khét thây ma

Đêm và khói, không ngàn sao lấp lánh
Chẳng vàng trăng rọi chút nẻo sinh tồn
Nền đất ẩm và sương khuya rơi lạnh
Bỗng hóa thành: Đất của huyết mộ chôn

(Viết cho 44 năm mất nước 1975-2019)

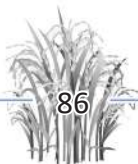
Không Thể...

*Sớm mai rồi lại nắng chiều
Chúng mình không thể không yêu nhau mà...
Đợi nhau từ một sát na
Bóng trăng nhà sóng âm ba với tình
Từ màu mắt nguyệt lung linh
Ẩn trong vũ trụ vạn nghìn ánh sao
Nghe đêm quyện những ngọt ngào
Anh như một thuở cõi nào tình si
Đợi tình cúi xuống bờ mi
Em cười nửa nụ, ôm ghì chao nghiêng
Đời em còn nửa đường viên
Nửa kia đã lỡ mạn thuyền lênh đênh
Thôi lòng khép lại nhớ quên
Ngắm tình như thể miếu đền linh thiêng
Anh tìm em giữa đời riêng
Để yêu em với ngả nghiêng bụi trần...*

Lãng Mạn Trong Em

Trong em, lãng mạn của hoa
Của mây nhẹ nhẹ ngang qua đỉnh đồi
Của xanh biếc chỗ em ngồi
Của hương cỏ dại bồi hồi nắng reo
Của dòng sông dập cánh bèo
Của chim ca hát vọng theo tiếng rìng
Của mưa rơi giọt ngập ngừng
Của con nắng ấm nửa chừng bay đi
Của triền núi độ xuân thì
Của trăng ánh nguyệt vô vi giữa đời
Của sao lấp lánh lưng trời
Của đêm tình tự quên lời ngữ ngôn
Của trùng dương vỗ sóng dồn
Bình minh theo dấu hoàng hôn phai vàng
Của ngày tháng ngỡ muộn màng
Không - em áo lụa mộng tràn biếc xanh
Trong em lãng mạn của Anh
Chữ tình yêu chọt hóa thành dòng thơ

Lời Biểu Tình Của Thơ

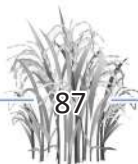
Xin gom hết những dòng thơ lục bát
Để xuống đường hòa nhịp vạn lòng son
Giống tiếng nói điều dân tôi khao khát
Đứng dưới cờ trong ngày Hội Nước Non

Cờ vàng thiêng từ ngàn xưa trao lại
Từ tiền nhân và Hậu duệ ngàn sau
Thề giữ vững quê hương mình mãi mãi
Ái Nam Quan đến tận mũi Cà Mau

Lời thơ viết có em tôi bị đánh
Có anh tôi bị tra tấn dã man
Có người Mẹ ở trong tù ngục lạnh
Và người Cha mệt lả dưới trời xanh

Ta yêu em, những người con Bình Thuận
Dậy sóng cuông để gìn giữ giang san
Như người lính của thuở nào xung trận
Em chẳng lùi! Con sóng dữ dâng tràn

(Viết cho ngày biểu tình của người dân tại
thị trấn Phan Rí Cửa, huyện Tuy Phong,
tỉnh Bình Thuận ngày 10,11/6/2018)

Lời Sông Núi

*Dòng nhạc nào sẽ vỗ về sông núi
Khi quê hương lại lân nhĩa chao nghiêng
Cung bậc oi, có ngăn giòng lệ tủi
Âm vang trầm vang vọng thấu trời thiên*

*Câu thơ em còn vụng về vẫn điệu
Khi nhịp tim bỗng chùng xuống ... cố hương
Đêm nô lệ trông chờ lời hiệu triệu
Ngày làm than vang tiếng thét xuống đường*

*Tay em vói ... quê hương ơi xa quá!
Chốn nghìn trùng máu lại đổ: Dân tôi
Mẹ tóc bạc, chân bước dồn trên đá
Dặm đường xa áo thấm dẫm mồ hôi*

*Em đi đâu giữa trùng vây lang sói
Cha đi đâu khi nhà đổ cột xiêu
Anh đi đâu ngẩng đầu cao vói vói
Đi xuống đường: Dâng cuồng nộ sóng triều*

*Cọc Bạch Đằng bật lời ca sông núi
Ái Nam Quan rền tiếng gọi núi sông
Mảnh giang sơn sẽ xuôi liền đất Mũi
Quê hương mình quyết chẳng để cho không!*

(Viết cho dân tôi trong ngày biểu tình 10/6/2018)

Lời Tình Từ Tạ Ôn

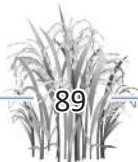
Tạ Ôn Rừng trên núi cao biên biệt
Nhú chồi non màu biêng biếc dâng đời
Từ nguyên sinh khúc tình ca diễm tuyệt
Xanh mây trời, xanh hy vọng người ơi ...

Tạ Ôn Biển và trùng dương sóng vỗ
Ôm quê hương hình chữ S nghìn trùng
Ôi mệnh nước...xin biển đừng cuồng nộ
Ngày con về, lạy biển cả bao dung

Tạ Ôn Núi khắc hình hài nương tử
Vọng Phu xưa chữ chung thủy tạc lòng
Bà hiền linh xin ngăn điếm tin dữ
Bước chinh nhân thoát nguy khốn giữa vòng

Tạ Ôn Sông tím lục bình trôi giạt
Về phương Nam theo con nước lớn ròng
Lời vọng cổ trầm buồn theo câu hát
Sông quê mình ... Nghe đau đớn cạn giòng

Tạ Ôn Mưa xuôi về từ trăm hướng
Chón non ngàn đở xuống mạn quê hương
Hóa thành sông thơm sử xanh danh tướng
Đất mẹ ơi, sông vượt nổi dậm trường

.
Tạ Ôn Nắng hóa vàng bông điên điển
Cho cội rom ngóng đợi ngõ em về
Để nhành lúa nghiêng mình nghe kể chuyện
Mạ non giờ vàng lúa cánh đồng quê

.
Tạ Ôn Mẹ - một trái tim tuyệt phẩm
Cả một đời đã tận tảo nuôi con
Tạ Ôn Cha tháng năm là lính trận
Duyên tơ hồng và hai chữ "Sắt Son"

.
Tạ Ôn Thầy nơi công trường nghiêm huấn
Con đường thom hoa phượng đỏ một thời
Nét chữ Cô thoảng mùi hương bụi phấn
Học trò xưa nay ngưỡng cửa trường đời

.
Tạ Ôn Bút viết thành trang Sử Việt
Vinh danh người đã Vị Quốc Vong Thân
Cờ vàng phủ, giày Saut niềm tưởng tiếc
Vì quê hương anh ngã xuống... Mộ phần

.
Tạ Ôn Anh đã yêu em vô lượng
Thật từ bi như nhịp đập tim hiền
Tạ Ôn Em, Ta gặp nhau: Không tưởng
Sát na nào chạm giây phút thiêng liêng

(Mùa Lễ Tạ Ôn 2018)

Lữ Khách Trần Gian

Về đi lữ khách trần gian
Cỏ cây đâm lẹ trong ngàn đón đau
Chốn này ở trọ chưa lâu
Buổi tà huy chợt ngộ câu vô thường
Dấu thời gian chốn dặm đường
Buồn vui bỏ lại, đoạn trường đã qua
Đường như thể phách trắng tà
Ẩn vào giữa cõi ta bà hư vô
Bỏ trăm năm lại dưới mồ
Bỏ đi ngày tháng sóng xô phận người
Cuối đời còn lại nét cười
Hiền như Bụt giữa đất trời quần quanh
Men đời mộng thuở mây xanh
Tay run - nhựa sống thiên thanh mất rồi
Dáng nghiêm và một chỗ ngồi
Thầy trên bục giảng như hồi xưa đâu
Người nay tóc đã ngả màu
Bụi trần trút gánh qua cầu nhân gian
Ngủ yên dưới cội lá vàng
Trong hồn tuyết phủ trắng hàng cây cao
Gói chi vụn vỡ niềm đau
Thả theo bến ngộ nghìn câu an bình

(Tiễn Thầy 3 tháng 4, 2017)

Mai Em Về

Mai em về núi sông mình lời nghẹn
Tiễn anh xưa - anh nằm lại trên rừng
Trước mộ vùi không khói nhang chợt thẹn
Lòng khấn thầm màn ước mắt rưng rưng
Không truy điệu phút cuối cùng tin dữ
Ngàn sao trời lấp lánh thế huy chương
Poncho lính thay màu cờ vinh dự
Chiến sĩ hề Tổ quốc và quê hương
Mai em về biển có còn biển mặn
Sóng trùng dương còn vỗ há tình ca
Chân gót nhỏ còn hồng trên cát trắng
Hải âu về nghiêng cánh mỗi đường xa
Mai em về sông quê mình còn biếc
Màu phù sa nuôi sống vạn dân nghèo
Sao em khóc hay là em đang tiếc
Dòng Cửu Long giờ bỗng chợt trong veo
Mai em về nhớ là cô gái Việt
Tóc em thơm mùi bồ kết quê hương
Bỏ lại... bước đi, dạn lòng đoạn tuyệt
Những đọa đày và tủi nhục dậm đường
Về đi em trồng hàng cau đợi quả
Đợi duyên tình nhìn trầu trở lá xanh
Em không phải lấy chồng người xứ lạ
Tội thân em như sông nước hiền lành

Mệnh Người, Vận Nước

(Bài thơ viết tặng
ca nhạc sĩ Nguyệt Ánh)

Người thôn thức hay quê hương thôn thức
Từ lời ca ... sao khoé mắt rung rung
Năm xưa ấy - trái tim trong lồng ngực
Việt Dzũng ơi, sao dừng lại nửa chừng

Đêm không mưa mà tiếng lòng ghen ghen
Khóc mệnh người hay khóc vận nước non
Bao nhiêu năm đấu tranh như lời hẹn
Với núi sông. Đôi bạn vẹn vương tròn

Vẫn vững bước như thưở đầu gặp gỡ
Dẫu tiếng ca giờ thiếu vắng cung đàn
Quê hương mình biết bao điều trăn trở
Lẽ bạn rồi... tiếng hát vẫn thênh thang

Người vẫn đứng thay đôi chân biển biệt
Đã đi xa ... để thương nhớ vận sầu
Để tháng năm trôi dần theo bóng nguyệt
Hai phương trời lòng vẫn nghĩ về nhau

Lời tác giả: Như Thương viết bài thơ này từ dâng tràn cảm xúc khi thấy chị Nguyệt Ánh khóc... Chị đã khóc thật nhiều khi Hậu duệ VNCH Huỳnh Phi Tiễn lên sân khấu hát bài "Một chút quà cho quê hương" một sáng tác của cố nhạc sĩ Việt Dzũng (1958-2013) trong Chương trình Cám Ơn Anh TPB.VNCH được tổ chức tại Boston vào ngày 8/9/2018 và đêm ấy cũng là đêm Sinh nhật lần thứ 60 của anh Việt Dzũng. Chị đã khóc hết trọn ca khúc...

Huỳnh Phi Tiễn hát rất nhập tâm ca khúc ấy và sau khi trình diễn xong đã đến ôm chị Nguyệt Ánh thật cảm động. Hai thế hệ đấu tranh cùng một nhịp đập đồng hành!

Mơ Cau Xa Xứ

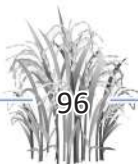
Mẹ ơi cơm gói mơ cau
Một ngày xa xứ lòng đau nát nhàu
Muối vừng mằn mặn còn đâu
Mỗi dây lạt buộc hai đầu yêu thương
Để con thân gái thơm hương
Thuyền mơ cau - khúc đoạn trường ra đi
Sóng cuồng nộ phút chia ly
Mơ cau xa xứ còn chi ngọc ngà
Trôi theo biển cả...thật xa
Không bờ, không bến đâu là quê hương
Để hàng cau cạnh bờ mương
Soi mình rũ bóng vãn vương dây trầu
Từ đây thôi biệt ly sầu
Em đời lưu lạc tóc màu ánh trăng
Trầm hương một nốt trầm thặng
Phai hương bồ kết sao băng cuối trời
Xác thân em tận ngoài khơi
Còn mơ cau dạt về nơi xứ người
Thương em - ta với đất trời
Té em hồn thác ngậm cười chốn nao...

Mẹ Người Nam - Bắc

Em - vợ lính và cũng là mẹ lính
Mùi áo chồng và cả mùi áo con
Mùi chinh chiến, mùi duyên tình Trời định
Để một đời: Em hai chữ sắt son
Khi anh sống, áo treillis bùn đất
Lúc dựng cờ, áo thấm máu, đất nâu
Con bé dại hỏi mẹ câu... ba mắt
Nghĩa là gì ... người thức trắng đêm thao
Ngày khôn lớn, Mẹ vẫy tay con trẻ
Bước quân hành theo nối tiếp Cha Anh
Lòng quả phụ khấn thầm câu lòng Mẹ
Ơn Trời cao xin ban phúc ơn lành
Mười năm sau Mẹ lên rừng phương Bắc
Thăm con giờ "tù cải tạo" khổ sai
Khấn hồn thiêng mà rung rung nước mắt
Phù hộ con, anh trong tám thế bài...
Chữ quả phụ chỉ riêng anh hiểu được
Chữ mất con, em xa xót trong lòng
Trắng khăn tang một lần em đã bước...
Xuống mộ sâu rồi chia cách vợ chồng
Anh và con - cả cuộc đời em đấy
Bao tháng năm hai di ảnh bên em
Hồn ai đó vấn vương ngàn lau sậy
Mộ hai người Nam - Bắc lạnh sương đêm

Môi Nhạt Tiếng Cười

Mai kia môi nhạt tiếng cười
Biển xa quên vỗ sóng đời cuồng phong
Lá trôi như thể giữa dòng
Mặc cho nước cuốn cõi lòng dưng dưng
Có gì đâu một chữ... từng
Từng yêu, từng lụy và từng dở dang
Từng pha màu rượu đỏ vang
Vào trong màu mắt em hoàng hôn bay
Rồi ôm lưng núi ngủ say
Tỉnh ra mộng đã thành mây phương nào
Môi son chuốc rượu ngọt ngào
Cũng phai... lưu khách đêm trao ân tình
Ta chiêm bao mở trang kinh
Thấy duyên hạnh ngộ chỉ tình cờ thôi
Lòng oanh yến ngỡ chung đôi
Một đời vai tựa ta ngời véo von
Nghe trong em nổi mắt còn
Ru trầm đoạn khúc dạ mòn chữ yêu...

(22 tháng 7, 2016)

Mừng Tuổi Trẻ

Tình ơi, đừng níu tháng năm
Để tình thêm tuổi nguyệt nằm kề bên
Để chỉ là nhớ - chẳng quên
Những hoa bướm của ngõ thênh thang đời
Tình như răng khênh gọi mời
Như tim bói rồi ngọt lời ái ân
Môi xưa em có ngại ngần
Trao duyên chân bước những lần tìm nhau
Thế là chỉ buộc trầu cau
Sâm Thương gằn lại kéo mai sau chờ...
Chờ nghìn năm nữa tình thơ
Thế gian chẳng gặp buồn ngơ ngác buồn
Ừ thì sợi tóc em buông
Ta-Em xếp áo về nguồn hồng hoang
Vòng tay mừng tuổi tình tang
Tạ ơn áo lụa cưu mang cuộc tình

(Xuân 2019)

Mười Năm Và Sẽ Về Sau...

Bắt đầu đoản khúc mười năm
Khi em nghiêng hết nốt trầm để yêu
Nhân gian nắng sớm mưa chiều
Ta-Em còn lại phút chiều lòng nhau
Mười năm và sẽ về sau...
Có còn như thể hương cau hẹn thề
Yêu hoài một nỗi đam mê
Dẫu đời tròn khuyết đi về lất lay
Lửa hương đấm giữa ngát ngây
Lạ chưa cúc áo cuồng say chữ tình
Cong đuôi mắt liếc mày xinh
Đêm nghe tiếng gọi ngỡ mình... hồn bay
Mở ra mật thất lưu đày
Ngực thơm như rượu vòng tay dõ dành
Mình yêu nhau nữa hả anh
Hai mươi năm chợt hóa thành dòng thơ
Chỉ vì hai chữ ngăn ngờ
Hay là tình đã vương tơ kiếp nào

Ngắm Lại Cuộc Tình

Em ngồi ngắm lại cuộc tình
Vẫn là ngần ấy những bình rượu voi
Chuốc tình, chuốc rượu một đời
Nào ai hay biết những lời ái ân
Là năm tháng của xa gần
Đôi khi đã lỡ một lần gặp nhau
Hơn mười năm... mãi về sau
Phấn hương rồi sẽ phai màu hoàng hôn
Em như lá mỏng xiêu hồn
Chao nghiêng bèo giạt giữa cồn bẻ đầu
Gặp người bên đoạn dải dầu
Có nhau chỉ để qua cầu nhân gian
Thế rồi mê mãi lá vàng
Lá xanh, xanh biếc quên hoàng hôn rơi
Làm sao gọi lại cho đời
Dăm câu thơ vụng theo trời mây bay

Ngắm Lại Riêng Em

*Đợi em từ cõi bụi trần
Vọng nhau từ chốn xa gần mệnh mang
Em chìm trong kiếp nhân gian
Theo người - cuộc rượu rộn ràng nửa đêm
Một ngày ngắm lại riêng em
Còn chăng một mớ tóc mềm xôn xao
Phong trần môi mắt hư hao
Trái tim khuyết nửa dạt dào - buốt đau
Ôm dòng lục bát đêm thâu
Nghe như da thịt trở màu trăm năm
Cám ơn chẵn chiếu em nằm
Tạ ơn bóng nguyệt ngày rằm kẻ bên
Mai em áp úng nhớ quên
Làm sao em lại chênh vênh cuối bờ
Thôi thì đời nhẹ như thơ
Phấn hương ướt đẫm sợi tơ đa tình*

Nghe Câu Hồ Rụng...

Mai em về lại bến sông
Đem câu lục bát thả dòng mênh mang
Đâu con trăng nạm dát vàng
Đâu màu xanh biếc từ ngàn sông xưa
Đêm ơi, tinh tú về chưa
Hay còn lưu lạc nắng mưa xứ người
Hình như sông chợt ghen lời
Nghe câu hò rụng xuống đời lưu vong
Để ta rung rúc cõi lòng
Cạn sâu chi cũng một dòng sông trôi
Trường giang bên lở bên bồi
Thương con đò nhỏ lẻ đôi quê mình
Trăm năm buồn nổi lặng thinh
Ngó về cố xứ nhớ nghìn dấu yêu
Đêm qua sóng vỗ ngược chiều
Thơ trôi về lại câu Kiều năm xưa...

Nghe Dân Tôi Khóc.

*Hỡi Nhân-quyền, có nghe dân tôi khóc
Từ rừng sâu thăm thẳm của tù đày
Từ dòng sông chở phù sa châu ngọc
Từ biển Đông giặc đang bủa vòng vây*

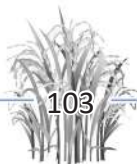
*Lời Diên Hồng- trang sử xanh còn vọng
Dáng núi sông thuở lắm liệt tiên nhân
Xin hãy nghe tiếng Dân-quyền lạc giọng
Ngẩng đầu lên, ngày nô lệ đến gần ...*

*Đêm thao thức nghe lòng mình đau đau
Quê hương giờ ...lịm tắt nắng vàn ghanh
Anh quên đi xác thân anh tươm máu
Bước chân tù tìm khao khát: Đấu tranh*

*Dân tôi đây: Giữa màn trời chiếu đất
Đi biểu tình. Làm kiếp sống dân oan
Bao nhiêu năm chẳng còn gì để mất
Vẫn lên đường đòi quyền sống hiên ngang*

*Dân tộc tôi: Không bao giờ dừng bước
Đòi Dân-quyền, đấu đối mạng chính mình
Tuổi thanh xuân hện bình minh đất nước
Hiến dâng đời như Thần Tướng oai linh*

*(Viết cho ngày "Nhân-quyền cho Việt Nam"
lần thứ 25: Mav 2019)*

Nghiêng Phận Má Hồng

*Em nghiêng đời phận má hồng
Sao em hong ngọn tóc bông nắng phai
Nhờ mai ai có nhớ ai
Làm sao hỏi nắng tóc dài ở đâu
Nhờ mai kia bạc mái đầu
Làm sao tìm lại nhiệm màu thanh xuân
Nhờ mai ta chợt bâng khuâng
Nâng niu sợi tóc rụng dần xót xa
Nhờ mai ngày xuống chiều tà
Đường ngôi tóc rẽ nhạt nhòa hoàng hôn
Dáng em bóng đổ ngộ môn
Mây bay như tóc, ta xôn xao lòng
Tóc em về lại hư không
Ta ngỡ ngẩn tiếc ... hoài công si tình*

*(Tặng NAG Hương Kiều Loan)
("Ngọn tóc bông: Mượn chữ thơ của
nhà thơ Phil Nguyen)*

Nghiêng Phía Tình Si

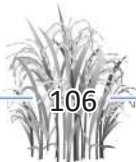
Là hoa cho bướm say tình
Là em bầu nguyệt tự nghìn kiếp xưa
Để theo gót ngọc đón đưa
Lén nhìn dòng tóc cho mưa mềm lòng
Là đêm tình giữa mênh mông
Phai môi cuống quýt, son hồng em đâu
Là như cây cỏ chim sâu
Là em cửa thuở sắc màu thanh xuân
Là hơi thở nhẹ thật gần
Con tim chợt biết yêu trần gian thêm
Là thời gian nhập ngày đêm
Con trăng tròn mãi gói êm chúng mình
Là anh thềm một cuộc tình
Đi tìm hương của hoa quỳnh ẩn thân
Là mơ ước được một lần
Ôm em như thể trong ngân dây voi
Em nghiêng, nghiêng cả đất trời
Nghiêng con trăng đã một đời tình si

Nghìn Xưa... Sóng Vỗ

*Khi biển thiên, nghìn bọt tan sóng lặng
Lúc biển yêu, thương ru tiếng ngọt ngào
Nhờ biển ghen, mây xóa làn mây trắng...
Em ở đâu... hỡi con sóng dạt dào?
Theo em bước, dấu chân người lữ thứ
Chốn trần gian như con sóng vỗ bờ
Đến rồi đi- xóa dấu chân sinh tử
Lại trở về chốn tuyệt mộ nguyên sơ
Ta vẫn lặng như từng hạt cát nhỏ
Trong lòng ta biển như noãn miệng cười
Để con sóng chợt thấy mình đã có...
Những rộn ràng hạnh phúc: Biển ra khơi!
Và sóng vỗ như nghìn xưa...sóng vỗ
Như kiếp người tự vô thi vô sinh
Biển và Ta bỗng phút giây chợt Ngộ
Sóng vỗ bờ. Ta chân bước đang trình ...*

Ngoài Bóng Trăng

*Tình về trang điểm dung nhan
Trăm năm tơ buộc em vàng áo hoa
Buông dây áo lụa ngọc ngà
Vòng xoay nhật nguyệt đêm qua vô tình...
Không...không chỉ bóng nguyệt nhìn
Thấy em e thẹn như quỳnh nửa khuya
Yêu em lén cả trăng kia
Lén đêm huyền thoại, lén bìa trăng non
Để anh vẽ lại nét son
Em thò xuân sắc véo von cuộc tình
Đêm về, đêm chợt hồi sinh
Vỡ òa tâm thức vạn nghìn cánh sao
Ta nghe hương tóc ngọt ngào
Nghe môi mềm nhẹ bước vào thiên thai
Quay vòng luân vũ mệt nhoài
Hóa ra chấn gối nghiêng ngoài bóng trăng...*

(Tháng 7, 2017)

Người Con Gái Cờ Vàng

Em rung lệ đọc nghìn trang Sử Việt

Đầy bi thương. Một dân tộc đọa đày

Giờ nguy nan, bao anh hùng tuấn kiệt

Giặc chiếm thành... Phút da ngựa bọc thây

Em đứng giữa màu cờ vàng rực rỡ

Màu quê hương, màu đất mẹ nghìn trùng

Máu Anh Linh nhuộm hồng trang sử mở

Theo bước chân thuở Trưng Triệu oai hùng

Hậu duệ em, nước non giờ nghiêng ngả

Vai Anh Thư chung gánh vác sơn hà

Cha Ông xưa từ ngàn năm chống trả

Giặc Bắc phương: Hận cống nạp voi ngựa

Chợt một ngày nơi quê người xir lạ

Cờ Tự Do...sao em bỗng chạnh lòng

Đâu nguồn cội? Việt Nam ơi xa quá...

Quê hương mình "Dân Chủ" thật viễn vông

Trái tim em thắt chiu hồn dân tộc

Giải non sông là di sản nhiệm màu

Tạ ân nghĩa đất quê người bảo bọc

Quyện màu cờ gió lộng mãi ngàn sau

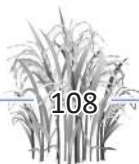
Em nâng niu hai màu cờ bắt tử

Yêu quê mình, thương đất nước cu ru mang

Cờ thiêng Việt sẽ qua con mộng dĩ

Ngày phục quang, trời rợp bóng cờ vàng

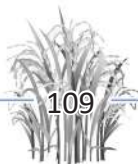
(Tháng Tư Quốc hận 2018)

Nhà Tơ Với Quỳnh

Quỳnh hương thơm đóa nửa khuya
Có vàng nguyệt bạch bên kia tình cờ...
Trái lòng ngẫu hứng nhà tơ
Trăm con chữ thẹn thùng mơ giấc mềm
Về đâu hoa mộng ngoài thềm
Chắt chiu vắn điệu Ta thềm bên em
Biết bao hạnh phúc êm đêm
Tiếng trâm quá khứ nửa đêm chợt về
Pha thêm trong nỗi đam mê
Chút hương trà ấm cho lời thề xưa
Sững sờ...Ta đã yêu chưa
Hay là như thể mới vừa gặp nhau
Còn chi nữa cả mai sau
Bâng khuâng Ta cảm ơn màu trăng non
Tạ ơn người thuở còn son
Tóc xanh còn dài, chưa tròn chữ yêu
Chưa nghe Quỳnh hát. Lòng xiêu
Chưa quen trà đượm ít nhiều chân như
Đêm nay Trời đất dường như...
Quay cuồng vũ trụ tương tư trăng tình

Nhành Bông So Đũa

*Canh chua nấu cá rô đồng
Nửa đêm thức giấc nhớ chồng đi xa
(Ca dao)*

*So đũa nấu cá rô đồng
Lao xao gió chướng mềm lòng con không
Đến mùa so đũa trở bông
Thương em thương cả dòng sông đôi bờ
Cánh bông trắng muốt đâu ngờ
Nhu vằng trắng khuyết bơ vơ giữa trời
Cuồng phong một cuộc đời
Đất quê tan tác nghẹn lời ví von
Rằng bông so đũa đâu còn
Sánh con tép bạc vẹn tròn nghĩa ân
Xứ người một quãng xa gần
Mà sao đi mãi bước chân biệt mù
Ấu ơ ... kẻ kẹt vòng ru
Tô canh so đũa thơm phù sa quê
Gió đưa đám mạ bờ đê
Lỡ mai này biết có về kịp không
Về khi con nước lớn ròng
Về nhìn quê mẹ quận lòng nhớ mong*

Nhiệm Màu Giọt Trời

Về đâu, sen hồi về đâu
Sau cơn lũ dữ, nhiệm màu giọt trời
Tịnh tâm sen đóa em ngời
Dòng sông tự tại lở bồi mênh mông
Vươn lên từ chốn bụi hồng
Một đêm cuồng lũ chẳng mong trở về
Bạch Liên chợt ngộ bến mê
Trời mây còn đó bốn bề thênh thang
Đục trong con nước chẳng màng
Nụ hoa thấm đượm đất vàng phù sa
Bóng sen nhập bóng trăng tà
Hay là hiện kiếp tan hòa kiếp xưa
Vẫn nguyên vẹn những âm thừa
Đêm qua dòng lũ đã vừa đi qua
Chòng chành một thoáng sát na
Hương sen lan cõi ta bà sắc không

Nước Mắt Hai Mùa Xuân

(Viết để Tưởng Niệm Huế và khóc cho Lộc Hưng)

Bạt

Hai mùa Xuân không mai vàng rực rỡ
Nghẹn trong lòng bao tan nát...Hòn căm!
Cạn nước mắt trước những gì đổ vỡ
Tờ lịch nào rơi xuống những tháng năm

Tưởng Niệm Huế

1.

Tang cho Huế vẫn muôn đời sắc tím
Dẫu tháng năm hồn phiêu dạt muôn phương
Mạ Thân ơi, Suối Đá Mài tìm kiếm
Xác em đâu ai vùi lấp bê đường

2.

Phút Giao Thừa không trầm hương khói tỏa
Máu em loang trên mâm cúng Gia Tiên
Tội tình chi em Huế ơi tóc xoắn...
Giặc giết em. Sơn chưa kẻ môi viền

3.

Mạ khóc ngất, con Mạ đâu mắt biệt
Chôn sống rồi đau lòng Mạ siết bao
Đau thương này có thấu chầng nhật nguyệt
Sông Hương về rên xiết giặc chiêm bao

4.

Còn đâu nữa Huế nghìn xưa...Phố cổ
Áo lễ chùa còn nếp gấp thơm tho
Tiếng bom đạn rền vang thay pháo nổ
Giặc đốt nhà, người bỗng hóa bụi tro

Khúc cho Lộc Hưng

5.

Em đi tìm một nhành mai sót lại
Trên mảnh vườn giữa đống nát tan hoang
Lộc Hưng ơi, chỉ còn là hủy hoại
Chẳng còn chi giữa bình địa,điều tàn

6.

Đây đất bằng của những ngày nổi sóng
Một ngọn cây, ngọn cỏ cũng chia lìa
Viên gạch vỡ... Thôi tan niềm hy vọng
Dựng lại nhà. Em thức trắng đêm khuya

7.

Dựng mộ bia để tang cho gạch ngói
Cho vườn rau đang xanh mướt đợi Xuân
Cho hàng cây bên hè trên cao vói
Cho đất nâu thâm lặng chữ nghĩa nhân

8.

Tươi nước mắt cho đất mềm yêu dấu
Bao nhiêu năm gấn bó ở chốn này
Gạch đá buồn và nỗi đau... ai thấu?
Lay động Trời và Đất, hồi mây bay...

(Tháng Giêng, 2019)

Ở Đâu Xứ Người

Xứ người ở đậu vài hôm
Ngờ đâu năm tháng dạ ôm nỗi sầu
Khuya nghe giun đẻ canh thâu
Nhớ tiếng cóc nhái ở đầu ruộng quê
Tưởng đi rồi sẽ quay về...
Quay đầu về núi nghe xẻ xứ liêu
Mới hay chút khói ráng chiều
Đã theo chân bước, thơ Kiều lệ sa
Lục bình trôi tím quê nhà
Đàn bầu tiếng mẹ, giọng cha cung trầm
Nước non, non nước vọng tâm
Lẽ nào ta lại xa xăm đường về
Quê hương rất đổi gần kề
Nằm trong tim nhỏ bốn bề lũy tre
Bạc đầu, khăn xếp áo the
Cuối năm tờ lịch chợt nghe buồn lòng

(Cuối năm Bình Thân 2016)

* Đàn bầu: Cung thanh là tiếng mẹ,
cung trầm là giọng cha.

Ôm Một Đời Thơ

Ôm Em, ôm một đời thơ
Hơn mười năm vẫn đợi chờ nhau thôi
Năm mươi hai tháng dần trôi
Ngóng hiên ngoài lối rẽ đôi phương trời
Phải lòng bên những rối bời
Biết làm sao nói cạn lời tình ơi
Thơ tình nét lụa lả lơi
Màu nho rượu cạn đầy vui vui đầy
Khuya trăng khép lại vòng tay
Choàng vai Em phút đắm say với người
Thôi thì tóc vẫn phai đời
Em và Anh vẫn một thời yêu nhau
Mặc mây trôi sẽ qua cầu
Mặc cho lặn đạn dài dầu riêng Em
Em ơi, Tháng Chạp êm đêm
Đêm như dừng lại bên thềm ngấn ngọc
Buộc tình, chỉ một sợi tơ
Buộc đời Em - một bài thơ vô đề

(Xmas 2016)

Phong Trần Thơ

Phải là nước mắt trong thơ
Để thơ em mặn võ bờ đại dương
Phải là khúc khuỷu đoạn trường
Để thơ nghiệt ngã như đường em đi
Phải là trăm nỗi sân si
Để thơ rồi sẽ vãn vi mây trời
Phải là đau đón đầy vơi
Để thơ tròn trịa những lời yêu thương
Phải là địa ngục thiên đường
Để thơ tê buốt mù sương kiếp người
Phải là tiếng vỡ nụ cười
Để thơ giấu hết ngàn lời đắng cay
Phải là đêm những lắt lay
Để thơ là tiếng nấc thay tiếng đàn
Phải là cung bậc lỡ làng
Để thơ sâu thẳm màu hoàng hôn rơi
Phải là một cõi rong chơi
Để thơ quán quít một thời thanh tân
Phải là chấn gối tình quân
Để thơ em rũ phong trần về chơi

(Valentines 2017)

Riêng Nơi Ngậm Ngùi

*Đội đồng đội hãy cùng về dưới trướng
Hiệu lệnh cờ ... như một thuở xung phong
Tiếng "Mày, Tao, Đại bàng, Đơn vị trưởng...
Xong trận này, em về phép lông bông..."*

*Mày về phố, nhưng vòng hoa chiến thắng
Là vòng hoa trên hòm gỗ nghẹn ngào
Để lại Tao đứng trên đồi hoang vắng
Giữa đêm chùng, Mày là một vì sao ..*

*Người lính già trong lặng thinh chào kính
Quốc hận này sẽ chẳng bao giờ nguôi
Nhìn màu cờ nhớ ngày nào thượng đỉnh
Đồi vinh quang...giờ riêng nỗi ngậm ngùi*

*Vận non nước đã một ngày nghiêng ngả
Cho mệnh người trận mạc đã mạng vong
Ai tử sĩ, ai sống còn xú lạ
Máu anh hùng nhuộm cờ: Tể non sông*

Lời tác giả: Bài thơ viết kính tặng một người lính trong buổi Lễ Tưởng niệm Quốc hận 30/4 tại tiểu bang Georgia. Sau buổi lễ Tưởng niệm, người lính ấy ở lại sau cùng và bất ngờ được ghi hình lại trong khoảnh khắc chào kính.

Ru Con Lối Sứ Xanh

*Trang sử nào của ngày xưa... còn mát
Dưới mộ sâu triệu tử sĩ kiêu hùng
Thịt xương tan lẫn hòa vào bụi đất
Anh trở về lòng đất Mẹ bao dung*

*Nằm dưới mộ ngẩng đầu lên chẳng thẹn
Ngó đất trời, đêm nhìn ánh sao rơi
Đạn pháo giặc nghe âm vang nghiền nghiền
Áo treillis đạn xé giữa lưng trời*

*Điệu ca dao ngọt ngào thay tiếng khóc?
Có chôn vùi theo bom đạn chiến tranh?
Cho tóc xanh sống đến ngày bạc tóc
Trang sử buồn: Người Chiến Sĩ Vô Danh*

*Hỡi Tiên Nhân, Anh Linh ngày dựng nước
Trang sử nào đẫm máu dân tộc tôi
Mộ ai đó, kẻ người sau người trước
Viết sử xanh ru con trẻ năm nôi ...*

*Rằng Cha Ông thuở ngày xưa lắm liệt
Mở đất, khai hoang gấm vóc bạt ngàn
Thế hệ con: Hỡi giống dòng nước Việt
Giữ cơ đồ, gìn giữ mảnh giang san*

*(Viết nhân đọc lướt bộ sử
của CSVN tháng 9, 2017)*

Rừng Gãy Khúc

Rừng gãy khúc, ôi đau lòng tâm lồi
Sông cạn dòng ghe trôi giạt về đâu
Thuyền ra khơi biển chết niềm trợ trợ
Đất cúi đầu nghe trăm nỗi bể dâu

Đất nuôi rừng trải bao mùa mưa nắng
Lá biếc xanh ôm dáng núi trông chồng
Để nghìn năm dấu người đi xa vắng
Chỉ thủy chung đêm thiếu phụ cô phòng

Sông mênh mông khua chèo Phương Nam Tiến
Dấu tiền nhân buổi lập nghiệp sơn hà
Bạch Đằng xưa sóng dậy vang quốc biển
Đuổi giặc thù lòng trăm họ hoan ca

Ai tựa cửa ngóng chồng...Xây mộ gió
Đêm trùng dương khóc biển mặn nghẹn ngào
Ai khăn vái trước nấm mồ xanh cỏ
Bia mộ đây mà hồn xác nơi nao

Đêm rừng lặng, Đặng Dung mài kiếm hận
Vàng vạc trắng soi bóng một tấc lòng
Đâu binh mã, đâu người xưa chiến trận
Quê hương mình vẫn vũ mảnh non sông

Rừng Oi... Tháng Ba

Tháng Ba đó, ai kể còn người mắt
Rừng cúi đầu rung rúc giọt sương tan
Lá xác xơ phủ đầy trên mặt đất
Máu đỏ loang, sao em chết vội vàng

Ta điếng lòng nghe gió về lạnh buốt
Ngày Phước An đạn găm thét rợn người
Đêm sao khuya khẩn thắm xin tàn cuộc
Bom vô tình xé em nát tả toi...

Tháng Ba ơi, có ai về mộ cũ
Lấp bên đường nằm lẫn với cỏ cây
Rừng đã mất như em giờ yên ngủ
Mắt mở trừng nổi hốt hoảng bủa vây

Sao không đến cứu em ngày ly loạn
Gió bụi mù và đất đỏ ở đâu
Đêm rục cháy đôi quỳ vàng lâm nạn
Ta nghẹn ngào, em thôi đã bẻ đầu ...

(Tang trắng Banmê
Tháng Ba, 1975-2018)

Sợi Tơ Trăm

Biết đâu là sợi tơ trăm
Bao năm ẩn giữa chốn nhân gian
Bút thơ tựa dấu hài hoang
Trao em một cõi thênh thang với đời
Em là ai...hỡi nụ cười
Để sương đọng lại tiếng rơi vô thường
Dường như còn chút mùi hương
Của đêm tục lụy dậm trường đam mê
Xin đừng rũ áo đi về
Mình ta ở lại bốn bề lênh đênh
Đừng đi, em cứ ngồi bên
Đừng phơi áo lụa nhớ quên, xa gần
.....
Lá sen gấp cuộc phong trần
Trăm năm rồi cũng xoay vần hư không
Kiếp này dầu đục dầu trong
Bên hồ vẫn nở sen lòng tịnh tâm

Son Phấn Xưa

Đâu em son phấn ngày xưa
Đã theo năm tháng đong đưa với tình
Vẫn còn sóng mắt lung linh
Giữ trong nỗi nhớ dặm nghìn chôn xa
Phấn hương thơm mãi... em qua
Đêm về ôm mộng áo hoa với người
Tạ ơn son vẽ môi cười
Để ta quy ngã một đời tình si
Theo tình, chân bước chân đi
Ta đâu biết được nét mi em hiền
Làm ta cuồng đảo chao nghiêng
Xác hồn ta bỗng như triền vực sâu
Niu tay em phút nhiệm màu
Ta đời lãng tử qua cầu đam mê
Nhỡ mai quên cả lối về
Vì xưa ta nợ hay thề yêu em
Chân theo tiếng guốc gót mềm
Đêm về tơ tưởng ngoài thêm... ngỡ em
.....
Trong Em ... còn đây phấn son
Trong Ta là cả véo von cuộc tình

Sông Hương Giỗ Huế

Huế chừ... Huế vẫn như xưa
Đâu em Tôn nữ "Dạ thừa" mềm lòng
Sông Hương thấp nén nhang vòng
Cúi đầu giỗ Huế mặn dòng lệ rơi
50 Năm giữa đất trời
Trường Tiền áo tím một đời khăn tang
Nắm xương khô vẫn bàng hoàng
Vùi thây tập thể vạn ngàn xác thân
Hồn oan xiềng xích lê chân
Tìm về hương khói đêm Xuân Giao Thừa
Kẽm gai oan nghiệt năm xưa
Trói tay em, mẹ: Vẫn chưa xóa nhòa
Tìm con Khe Đá Mài xa
Cha, chồng... giờ đã hóa ra oán thù
Ngàn sau tiếng vọng âm u
Khúc trường ca Huế nghìn thu đoạn trường

(Trường nhớ Mậu Thân Huế 1968-2018)

Sương Mù Độ Xưa

Xứ người tháng Chạp mù sương
Đã quỳ chẳng thấy ven đường quê xưa
Quê mình còn chút nắng mưa
Hong khô tóc ướt tình đưa mắt tình
Xứ người phố xá riêng mình
Lặng riêng một cõi xóa nghìn nỗi đau
Hoa vàng giữ lại đời nhau
Nét duyên con gái nhiệm màu gót sen
Để ngày em bước qua thềm
Có ai gói áo lụa đêm cất dành
Trời sinh chi mớ trầu xanh
Hồng nhan ngoảnh lại thôi đành kiếp sau
Ừ- Em nay đã bạc đầu
Nhu màu sương đổ gác lầu trọ xa
Đêm nghe phố núi vàng hoa
Những se sắt lạnh nở ra xuân thì
Xứ người xa lắc... em đi
Nhỡ mai không gặp lấy chi đèn bù
Cuộc tình giờ đã thiên thu
Xứ người chẳng có sương mù độ xưa

Sương Phủ Tháng Tư

Liều buồn, liều rũ tóc mai
Ngóng người chinh chiến xa ngoài biên cương
Ai người xa khuất dặm trường
Ai người cô phụ pha sương đợi chờ
Thương con bé bỏng dại khờ
Cha con áo trận xóa mờ bụi bay
Cô phòng khuya cạn lắt lay
Vợ người linh chiến sầu quay quắt lòng
Nén thờ tang trắng mệnh mông
Tàn con gió lốc còn mong gặp chàng?
Núi sông từ độ điêu tàn
Từ con binh biến lỡ làng phu thê
Chàng đi giữ trọn lời thề
Nước non binh biến đất quê ngậm ngùi
Tháng Tư bia mộ chôn vùi
Tóc người sương phụ buồn vui hững hờ...

Tạ Lễ Hương Đêm

Mai em trôi hết nụ cười
Mùi hương còn lại rã rời với Thơ
Sơn môi nhạt hết ơ hồ
Về đâu chẳng biết đợi chờ nghìn thu
Khuya em sơn phấn - vụng tu
Vẽ đôi mắt liếc đèn bù khát khao
Ái ân gửi lại ngàn sau
Điệu luân vũ ấy ngọt ngào tháng năm
Thức cùng em giữa yêu thầm
Lén con trăng khuyết để nằm kề bên
Dẫu đời đã lỡ chênh vênh
Thì cho tim được nhớ quên tiếng cười
Để nghe lặng lẽ cuối đời
Nhẹ nhàng lá rụng một đời thanh xuân
Dù sao vẫn tiếng vọng ngân
Câu thơ như khúc ân cần riêng em
Làm sao tạ lễ hương đêm
Cru mang hò hẹn Ta-Em với Tình

Tạ ơn Khúc

Tạ ơn gấm vóc cõi bờ
Dấu chân chinh chiến bụi mờ nhung y
Tạ ơn tang trắng phân ly
Lệ người quả phụ còn gì xuân xanh

Tạ ơn núi đá Vọng Phu
Nghìn năm huyền thoại thiên thu với đời
Tiếng lòng chinh phụ rặng ngòi
Trăng khuya vàng vạc đất trời gương soi

Tạ ơn cát biển mặn mòi
Đêm nghe sóng hát tình vôi vọi ru
Hòn Chồng, Hòn Vợ nghìn thu
Mặn nồng ân nghĩa đền bù tháng năm

Tạ ơn sông nước phù sa
Ngọt ngào dòng chảy về qua cánh đồng
Ghe ai hát vói giữa dòng
Mùi câu vọng cổ điếng lòng Qua đây

Tạ ơn Em, mảnh trăng rằm
Môi cười rụng xuống đôi chằm hồng hoang
Tạ ơn tình... những muôn màng
Ngoảnh nhìn lại vẫn rộn ràng trong nhau

Tạ ơn nghiên mực dòng thơ
Đêm về quyến rũ, ghé bờ vai ngoan
Bút hoa thẹn ánh trăng vàng
Đường như con chữ mộng tràn gói thơm

(Thanksgiving 2017)

Ta Rời Trần Gian

Khuya ta thức với Nàng Thơ
Đêm ra mắt sách ngân ngơ nguyệt vàng
Bỗng dưng ta chợt ngỡ ngàng
Ơ hay con chữ mộng tràn ái ân
Bên ta, em đóa trong ngần
Dẫu đòi thăm thẳm những lần lụy vương
Tháng ngày nhật nhạn câu thương
Gói trong câu nhớ dặm trường đã qua
Muôn trùng rêu phủ nhạt nhòa
Ngoài nhìn trang sách tưởng là thiên di
Mai em trôi hết xuân thì
Hồng nhan cánh mỏng còn gì đóa hương
Lỡ chùng theo gió muôn phương
Hồn em lạc mất phút vương vấn tình
Bể đôi trời đất lặng thinh
Tìm em vạn dặm đã nghìn năm xưa
Ẩn trong chữ nghĩa sớm trưa
Hương trà, hương rượu, hương mưa nắng đời
Rủ thêm rục rủa mặt trời
Bóng trắng, đồi núi... ta rời trần gian
Đem thơ lên chốn mây ngàn
Thả rơi con chữ mênh mang giấc tình

Tao Nôi Mẹ

1.

Tao nôi ru hồi ru hồi

Con nên vóc dáng với đời ... ơn sâu

Đền khuya Mẹ thức canh trâu

Nhọc nhằn com áo dãi dầu màng chi

Mẹ quên ngày tháng xuân thì

Quên thời gấm lụa Mẹ đi lấy chồng

Rồi quên son phấn má hồng

Cái cò lặn lội với chồng với con

Tháng năm bèn dạ sắt son

Nào hay nước mắt đã mòn gối chăn

Ngày Ba biên biệt cách ngăn

Người xa phương Bắc đếm trăng nhớ nhà

Người Nam vạn dặm đường xa

Ôm bầy con dại hỏi Ba đâu rồi

Ba con theo mệnh nước trôi

Rằng mai sống sót về thôi con à...

Nghẹn lòng dấu nổi xót xa

Vợ người chinh chiến can qua đoạn trường

2.

Mẹ ơi...Mẹ đã xé chiều
Còn đâu năm tháng ít nhiều lo toan
Miếng cơm manh áo vội vàng
Vá chằng vá đụp tuổi hoàng hôn phai
Con nào nghĩ đến một mai
Khi không còn Mẹ, còn ai ẵm bồng
Còn ai theo gót sơn hồng
Ngày con chập chững nghe lòng Mẹ vui
Rồi con bước tiến, bước lùi
Đường đời vạn nẻo rèn trui thành người
Ngoảnh nhìn ơn Mẹ sâu vời
Ngày con khôn lớn Mẹ ơi biển trời
Bao nhiêu ngôn ngữ của đời
Làm sao nói hết một lời Tạ Ân
Rung rung trước Mẹ - mộ phần
Con cài hoa trắng một lần Mẹ xa
Nghìn trùng sâu thẳm bóng tà
Tao nói ngày cũ nhạt nhòa Mẹ yêu...

Thăm Dẫm Một Dòng Sông

Hát đi tiếng hát dòng sông
Chở phù sa đỏ, chở dòng ca dao
Chở bầu sữa mẹ ngọt ngào
Ấu ơ con nước nghiêng chao đoạn đàn
Nghe buồn mắt lệ vòng quanh
Nước son Tháng Sáu riêng dành cho con
Nhánh sông ghen lúc trăng tròn
Đến khi trăng khuyết chẳng còn mênh mông
Mặn lòng thăm dẫm khúc sông
Phù sa biệt trữu lòng quê hương
Vỗ về sông nước dậm trường
Đầy voi chẳng tiếc chỉ thương lở bồi
Đợi phù sa... sẽ về thôi
Nhớ màu son đỏ trôi xuôi dạt dào
Lục bình tím có ghen ngào
Có bồi hồi dạ, phương nào ngóng trông

Tháng Ba Nghẹn Ngào

Tháng Ba chưa ráo lệ rừng
Chưa xuôi thác đổ lưng chừng đồi cao
Banmê em đã nghẹn ngào
Rừng ngơ ngác - đạn bom gào thâu đêm
Xác người, đếm mãi... mãi thêm
Còn đâu nước mắt rất mềm của tim
Tiếng cha, tiếng mẹ đi tìm
Con trong nắng đổ... đã chìm nghìn thu
Suối ơi giữa chốn bụi mù
Có dòng máu thấm đạn thù giết con
Sương đêm lạnh buốt núi non
Lạnh thân con trẻ lồi mòn loạn ly
Tóc xanh con sẽ còn gì
Còn đôi mắt biếc xuân thì con đâu
Khuất đời gió lộng đêm thâu
Hồn con thơ dại chìm sâu núi rừng
Tháng Ba rừng khóc... rưng rưng
Sắc lan rừng tím tường chừng tang em

(Tuởng nhớ Tháng Ba Banmê)

Tháng Giêng Gần Kê

Tiền em - đôi mắt có đuôi
Tiền năm tháng cũ trên đồi nghiêng nghiêng
Tiền anh lên núi tu Thiền
Ai bàn tay vẫy ngoài hiên lạnh đây
Tiền tình lẻo đẻo phương mây
Xé tờ lịch đã đong đầy chiêm bao
Ơi em, son đỏ ngọt ngào
Lạ chưa - cái liếc lao đao tìm mình
Tiền hàng cây đứng si tình
Quên mùa qua vội, quên nghìn mây bay
Nắng reo trong gió heo may
Cám ơn tình một vòng tay - đã về
Tháng Giêng thôi đã gần kê
Sẽ một năm nữa đăm mê với tình ...

(Ngày cuối năm, Tháng Chạp 2017)

Tháng Tư... Rất Buồn

Tháng Tư nghiêng giữa sơn hà
Triệu người khóc hận can qua ngát trời
Tờ lịch rơi những đầy vui..
Lật sang trang sử? Ngàn đời không quên!
Bên bờ vực thẳm chênh vênh
Quê hương lửa đạn sấm rền binh đao
Anh nằm xuống giữa đời cao
Hỏa châu soi sáng chiến bào hiến thân
Hồn thiêng sông núi tạ ân
Trên màu nâu thẫm dấu chân oai hùng
Mắt anh giây phút cuối cùng
Vẫn ghìm tay súng tiếng xung phong đầu
Đất nào phủ lấp mộ sâu
Đất nào đạn xói lẫn màu máu anh
Anh hùng tử chẳng thẹn danh
Đền ơn non nước còn xanh tuổi đời
Ánh trăng và cả sao trời
Tiễn người lính trận nghẹn lời tử sinh
Tháng Tư tang trắng quê mình
Bao nhiêu xương máu vạn nghìn oan khiên

(43 năm của Tháng Tư)

Thấp Nền Làm Thơ

*Khuya tình thấp nền làm thơ
Ngoài hiên bão nổi có chờ đợi Ta
Đợi câu Thiên-Ngộ mưa sa
Kiếp xưa giọt nắng hóa ra mù trời
Phải chăng trăm nỗi đầy vơi
Khúc trầm luân rót lệ rơi chốn này
Hay từ tiền kiếp ngàn mây
Trôi theo đỉnh núi để bay nghìn trùng
Giọt mưa hạt nắng thủy chung
Qua cầu bóng đổ ngấm dung nhan tình
Dẫu là mưa nắng một mình
Trút cơn giông bão- vẫn hình như... Em
Cuồng phong và cả êm đềm
Là Em đồng đánh giữa đêm Tháng Mười
Biếc xanh cây cỏ rồi rồi
Cúi đầu sông nước lạy Trời đừng mưa
Biết đâu đất lệch thuở xưa
Bây giờ nghiêng ngã như chưa lở bồi
Thôi con chữ lỡ ướt rồi
Phút Thiên dấy động...Ta ngồi lo toan*

*(Viết trong đêm 6/10/2016
khi bão Matthew đến Florida)*

Tiếng Khóc của Đôi Chân Gõ

(Viết cho người TPB.VNCH không kịp mang theo
đôi chân giả của mình trong cuộc cưỡng chiếm đất
của CS tại vườn rau Lộc Hưng, Quận Tân Bình
vào sáng ngày 08.01.2019)

Ngày rục rờ bên kia đôi nương rẫy
Đồng đội chờ điểm hẹn giữa trời xanh
Vùi xương da cho chiến công lừng lẫy
Khuya đêm nay áo trận đã chiếm thành

Trong sương mai có lẫn màu máu đỏ
Máu của anh trên quê mẹ chiến chinh
Đạn xé nát từng hàng cây ngọn cỏ
Và thân anh đổ gục trước bình minh

Sau chinh chiến Anh và Đôi Chân Gõ
Nhuỵ bệnh trên muôn nẻo dặm ngàn
Dấu sớm mai hay giữa chiều phố cổ
Tận cõi lòng nghe thiên mã hí vang

Rồi giặc đến dấu chiến chinh tàn lụi
Lộc Hưng ơi, chúng phá nát nhà anh
Chúa trên cao. Trái tim anh lần chuỗi
Chân gổ đâu? Giữa đống gạch tan thành!

*Đôi chân gỗ khóc thay người: Tiếng nấc
Xác thân tàn ... ngồi, đứng, tựa nơi nao
Chúng bắt anh và chở đi đâu mất
Tiếng khóc này uất hận ngất Trời cao!*

Như Thương
(8 Tháng Giêng 2019)

Tĩnh Lặng Sheila

Tặng Sheila

Lắng nghe lòng tĩnh lặng lòng
An nhiên tự tại giữa mênh mông đời
Tâm Thiên gãn gửi mây trời
Xuất gia lời nguyện giúp đời: Sheila
Tóc trần buông xả vị tha
Mây bay đỉnh núi nhạt nhòa trần gian
Đạo Tâm rục rỡ ánh vàng
Đạo Đời nghiêng xuống giữa ngàn thông reo
Dẫu đời vục thắm cheo leo
Như bờ dốc đá gieo neo kiếp người
Nhất tâm niệm - phút rạn ngời
Xả thân nhục thể cho người thể nhân

Tóc Em Buồn Như Thác

Ở với nhau một đời
Ta nhìn nhau: tóc bạc
Ở với nhau nửa vời
Tóc em buồn như thác

Trôi mãi dòng nước xuôi
Nghe niềm vui oà vỡ
Biết bao giờ sẽ nguôi
Tóc em dòng thác lở

Ta tìm em một đời
Gặp nhau thời xanh biếc
Mắt ngọc biết lả lơi
Tình yêu sao diễm tuyệt

Năm tháng, mưa nắng phai
Trăng tròn để rồi khuyết
Hết những ngày đợi ai
Tóc em buồn như nguyệt

Trả Lại Hồng Hoang

*Trả thơ về lại hồng hoang
Ngẩng lên thấy núi cười vang giữa trời
Trăm năm một cuộc gọi mời
Buồn vui mấy chốc nghe đời thân quen
Gót em hài nguyệt nở sen
Áo xưa ngòi ngấm lửa nhen nhúm lòng
Rằng em vương vấn bụi hồng
Thất tình rụng cánh giữa dòng lắt lay
Đề thơ cung bậc đắm say
Chuồn câu lục bát ru quay quắt tình
Trăng sao che khuất dáng hình
Chỉ còn vọng lại vạn nghìn tiếng em
Ngà ngà say bóng bên rèm
Giọt sương khuya đắm nửa đêm miên trường
Tình tang ta hát vô thường
Thơ và Ta một đoạn đường biếc xanh*

(4 tháng 8, 2018)

Trái Tim Tô Thi

Ta sẽ về ngắm rừng xanh mà ngỡ...

Rặng núi nào tay chạm đến tầng mây
Nghe hồn nước thịnh suy hồi trăn trở
Đâu bể nào sâu trăm nỗi khôn khuây

Ta sẽ về... sao biển buồn như khóc
Rặng san hô chết tức tưởi nghẹn ngào
Cá dạt về trôi theo dòng nước độc
Làng dân chài rồi sẽ sống ra sao

Mặn phèn chua hay đục ngầu mùa lũ
Ta sẽ về ném cả một dòng sông
Bên dòng kinh vó cá chờ trăng ngủ
Đêm quê mình, hương ngát cả mênh mông

Ta sẽ về đất thơm ngày gieo mạ
Rạo rục chiều ngời ngắm lúa trở bông
Gió phù sa thân biếc xanh nghiêng ngả
Ngậm sữa non nuôi trăm nhánh đòng đòng

Ta sẽ về nghe ầu ơ...con ngủ
Nhịp võng đưa tiếng kẻo kẹt sau hè
Mẹ chắt chiu ru con lời chinh phụ
Ca dao buồn thăm thăm cõi lòng se

Ta sẽ về ... tiếng ê a con trẻ
Tập đánh vần lời quê mẹ nằm nôi
Nghe thánh thót như chim sáo, chim sẻ
Cha mỉm cười nhìn trâu đò thăm môi

Ta sẽ về nướng con cua con cá
Đốt lửa rom ngồi nhậu với xóm giềng
Ly rượu để xoay vòng chùng thiết đã...
Chỉ tóc em thơm bồ kết...thật hiền

Ta sẽ về tìm trái tim Tô Thị
Trên đỉnh đồi người hóa đá nghìn thu
Trời cao thăm thấu tác lòng chung thủy
Đá rêu phong lặng lẽ chốn mây mù

Trăng Tựa Mây Trời

Có con sông biếc ngày biệt xứ
Lặng thầm đưa tiễn lục bình xa
Phương trời mới lạ, điều lành dữ
Ngõ ngang, thảng thốt "xứ người ta"

Tưởng như còn đây ...quanh con ngõ
Sao vẫn quất quay...vẫn nhớ nhà
Quê hương đâu nữa lòng chới bỏ
Trăng tròn, tròn lấm nơi xứ xa

Cuối năm tờ lịch hồ hững rớt
Dâu biển một đời sẽ trôi xuôi
Biết đâu con chữ là chia sót
Nặng trĩu. Nỗi buồn - sẽ quên thôi

Bao năm viễn xứ rồi em nhỉ?
Đếm mãi thời gian bóng xuân thì
Giờ thì tóc bạc màu chung thủy
Trắng tựa mây trời lúc chân đi ...

Trời Đất Hồn Mang

Huế chừ trời đất hồn mang
Hội An ngập lối đò ngang lạc giòng
Ngõ vô Thành Nội mệnh mông
Trường Tiền lối nhịp buồn lòng cạn vơi
Tang thương lắm nỗi nghẹn lời
Sông Hương mặn nước mắt người khổ đau
Nha Trang xanh biếc một màu
Ngờ đâu phố biển ngát sầu dâng cao
Đâu ngày vỗ sóng ngọt ngào
Đâu đêm tình tự rì rào trùng khơi
Bão ơi, thương xót mảnh đời
Quê làng chài thuở biển ngời quê hương
Đêm qua ở cuối ngõ đường
Xóay dòng lũ cuốn, phố phường chìm sâu
Khăn xô phủ trắng mái đầu
Xót lòng, người chết tìm đâu góc đường
Nén hương ai thấp xót thương
Dân nghèo chạy lũ... quê hương tội tình

**(Tháng 11, viết cho cơn bão
Damrey tại Việt Nam)**

Trôi Theo Mệnh Nước

*Phấn son em giờ trôi theo mệnh nước
Chạnh lòng ta, ơi nhi nữ dặm trường *
Em - thế hệ của người sau, người trước *
Chút tác lòng gởi chốn cũ: Quê hương
Ngày Nhân quyền- em bóng hồng bận bịu
Hát lời ca tiếng vang vọng núi sông
"Này công dân..." nhớ quê mình nhược tiểu
Dân tộc em như chiếc lá giữa dòng
Cờ vàng gọi hồn Anh Linh Tử Sĩ
Quyện tiếng ca trong mưa gió đêm này
Người lính trận phủ cờ giờ yên nghỉ
Nợ tang bồng, nợ sông núi. Cờ bay...
Ôi mệnh nước, mệnh người sao luân lạc
Nửa quê hương, nửa chia cách đôi đường
Cháu con ta chắc nghìn sau ngơ gác
Tiếng Việt buồn, người tị nạn muôn phương*

** Mượn từ của cô giáo Trần thị Lam*

Trôi Vời Lục Bình

*Quê hương em có nắng vàng
Chỉ là ngân áy cũng tràn nỗi vui
Một ngày nỗi nhớ ngậm ngùi
Lời ru pha lẫn đất mùi Xuân sang
Đầu năm nở nhánh mai vàng
Ghe thuyền quê mẹ rộn ràng ngược xuôi
Con sông bên lở bên bồi
Chở mai về phố em ngồi bán hoa
Xuân thì rục rờ ... Nhặt nhòa
Lui ghe về lại quê nhà... Buồn hiu
Thôi đành tạ lỗi bóng chiều
Nhành mai ế ẩm, liêu xiêu phận mình
Thả buồn trôi với lục bình
Mai vàng, tím biếc dặm nghìn về quê*

...

*Quê mình vàng khói rạ rom
Vàng bông điên điển, trắng thơm bên cầu
Can qua - một cuộc nát nhàu
Khói rom lặng lẽ, vườn sau nguyệt tàn*

Trường Xưa Ngơ Ngác

*Ta trở về, thấy rừng xưa ngơ ngác
Con suối buồn chợt lặng tiếng reo vang
Núi đá trầm tìm đâu ra dòng thác
Ta ngồi yên nghe mưa đổ trên ngàn*

*Ta xuống phố, sao con đường lặng lẽ
Người đi đâu mà đổ vỡ hoang tàn
Lá xanh ơi, chiều hoàng hôn quạnh quẽ
Thềm gạch xưa đau xót đến ngõ ngang*

*Ta đến trường, cửa lớp chùng xa lạ
Thấy đâu đây hoa phượng vĩ trái mùa
Hay vết máu của ai người gục ngã
Nắng sân trường tìm kẻ thắng, người thua*

*Ta tìm em, hỏi ghé bàn sách vở
Hỏi bảng đen, bụi gỗ của ngày nào
Hỏi cột cờ, em đã từng một thuở
Được xướng danh trò giỏi xếp hạng cao*

*Em đi rồi và chẳng về trường nữa
Giọt lệ nào nghe mằn mẫn trên môi
Cuộc loạn ly dậy đất trời khói lửa
Để tang em hoa trắng nở nghiêng đôi*

Tựa Gối Thơ...

Bằng khuôn nhân buộc duyên mình
Có chẳng hạnh phúc chữ Tình thên thang
Thịt da từ độ hồng hoang
Em như cỏ tích rơi vàng lung linh
Lại đây Anh... dẫu dăm nghìn
Cuối đời dừng lại, môi tìm môi nhau
On Em và chút son màu
Khuya lòng bát ngát chợt nhàu áo Em
Ngoài kia trăng tỏ bên thềm
Nú chi bóng nguyệt khuất rềm... cung nghinh
Tiếng thảm sóng sánh men tình
Ly nghiêng, rượu đổ dáng hình hài Em
Môi Anh chạm khế êm đềm
Nửa đêm khêu đóa trăng mềm ngấn ngờ
Tình ơi, thức giấc làm Thơ
Để Anh-Em ... tựa gối Thơ làm tình
Lặng nhìn cúc áo Em xinh
Anh mê đắm giữa tay vin ơ hờ...

(19 Tháng 10, 2018)

Tuổi Trời Hạc Vũ

Tháng ngày bực giảng còn chi
Tóc thanh xuân đã vãn vì cuộc đời
Điểm son trang vở môi cười
Bao nhiêu năm tháng, bao lời giảng xưa
Tóc xanh, tóc bạc - lạ chưa
Khoanh tay trò vẫn "Dạ, thưa, kính Thầy"
Tóc thầy xanh biếc màu mây
Pha sương, pha núi, pha mây lưng đồi
Pha màu lá đỏ chiều rơi
Rừng cao su thuở gọi mời Banmê
Pha Cafe đắng đam mê
Cao nguyên sóng sánh trở về hoang sơ
Pha dòng suối chảy lững lờ
Hóa thân thác đổ bên bờ sắt son
Thầy ơi... bóng dáng đâu còn
Một đời thôi đã vương tròn bẻ dâu
Phấn bay bạc trắng mái đầu
Tuổi trời hạc vũ khuất màu thời gian

(Tiễn thầy Chung Phước Khánh
24/3/2017)

Uớt Cuộc Tình Em

Trời mưa uớt cuộc tình em
Uớt dòng tóc mượt êm đêm ngày xưa
Áo người ngoài ngõ về chưa
Hay còn lang bạt đón đưa dặm đường
Thà em ở giữa vô thường
Lặng nghe lá rụng yêu thương quanh mình
Đêm như bạt gió đặng trình
Cuốn bay đi mắt người nghìn dặm xa
Chữ tình áo mỏng vạt tà
Bâng khuâng em giọt sương sa bên đời
Thôi đành phơi áo lụa mời
Hạt tương tư rụng giữa trời đất quay
Có còn nhớ một vòng tay
Tiếc chim thoi hót cỗi này véo von
Ngủ đi mộng gói đêm tròn
Nửa khuya trở giấc nghe mòn nợ duyên
Tình như rót chén sầu nghiêng
Vụng về năm tháng buộc tiền kiếp xưa

Uớt Sông Lá Rừng

*T*rời mưa uớt sông lá rừng
Uớt sông, uớt suối giữa lưng chừng đồi
Uớt dòng thác đổ nguyên khôi
Bước giang hồ thuở dòng trôi thượng nguồn
Dường như sương lạnh chiều buông
Rừng đâu còn nữa mà tuôn mưa rừng
Bầy chim riu rít tung bưng
Trón đi đâu được ngập ngừng bay xa
Niềm đau da thịt vỡ ra
Hồn xiêu phách lạc rừng già mệnh chung
Nghe như tiếng hú vạn trùng
Rừng chết không mộ bia cùng cỏ cây
Thôi thì sấm động trời mây
Đất rừng hiu quạnh chốn này vùi thân
Lên đèo nhìn xuống bâng khuâng
Trùng trùng nghiêng ngã chốn trần gian sao
Ngó lên thăm thăm trời cao
Khói bay đưa tiễn hư hao cõi rừng
Ven đồi nắng đỏ rung rung
Hồn rừng cổ thụ nghe chùng âm xưa...

Vàng Gót Tiểu Thư

*N*học nhàn lam lũ đất quê
Một bầy vịt nhỏ, bờ đê...Nhớ nhà
Sớm mai Ta-Vịt đồng xa
Lao xao ruộng cạn đời Ta vẫy vùng
Còn trơ gốc rạ cạn cùng
Cũng cò, cũng quạt yên hùng, kinh ngư
Phèn quê vàng gót tiểu thư
Ngày xưa còn đó...tưởng như học trò
Giữa trưa trốn nắng nằm co
Vùi trong rơm rạ buồn xo mắt gà
Đâu tay cầm bút nở hoa
Thằng bù nhìn ngó thấy Ta khóc thềm
Gió bay tóc rối cài trâm
Đường ngói rẽ lệch...nhủ tâm đôi đời
Ngả lưng ngắm cụm mây trời
Xen qua chòi lá nắng rơi chiều tàn
Cánh cò lạc giữa bạt ngàn
Ngẩn ngơ vỗ cánh thênh thang cuối trời

VỀ LẠI NON SÔNG

Mai ta vẽ con sông hiền quê mẹ
Có còn thơm hoa bắp rụng ven sông
Còn lục bình theo mạn thuyền sóng nhẹ
Tim tím ổi, chiều trôi giạt giữa dòng
Trong hồn ta những tháng năm thơ dại
Phù sa về vàng quánh con nước rong
Cây cầu khỉ và tuổi thơ quê ngoại
Dáng chài tung trong nổi nhớ ngập lòng

Mai ta vẽ cánh đồng thơm lúa mới
Sao rạ buồn trơ góc giữa cằn khô
Đất nứt nẻ, đâu dòng kinh mong đợi
Hạt ngọc trời, nghe mằn mằn áo thô
Chủ ghé ọ, cội rom buồn ngơ ngác
Lũ trẻ con thôi đánh đáo góc đình
Cội đa già đổ bóng chiều nắng nhạt
Bờ đê xưa nhớ gánh lúa duyên tình

Mai ta vẽ biển trùng dương vô sóng
Màu biếc xanh hay xám ngắt lạnh lùng
Vạt cá chết trôi tấp bờ... Mẹ ngóng
Thuyền và cha, sao biển biệt nghìn trùng
Làm sao vẽ những xác người trôi nổi
Phận thuyền nhân... Không đến được bến bờ

Vẽ manh áo, tìm sắc màu vô tội
Em máu loang: dấu tội ác... Thần thờ

Mai ta vẽ cảnh rừng... làm sao vẽ
Rừng còn gì ngoài trơ trụi gốc cây
Cả trăm năm qua một thời son trẻ
Lỗi cây này lặng lẽ với trời mây
Rừng đã chết mà sao không mộ chí
Để vàng trắng không biết lặn phương nào
Để mùa thu nhớ lá vàng chung thủy
Và tiếng chim, nay thôi hót. Nghe nào

Vẽ đi em, quê hương mình thế đó
Sắc màu nào để mình họa khổ đau
Em hãy nhớ đừng bao giờ buông cộ
Vẽ non sông đừng tang trắng mái đầu
Vẽ đi em, quê hương mình hùng vĩ
Tự nghìn xưa thuở dựng nước dựng cờ
Mãi nghìn sau vẫn hồn thiêng Trắc-Nhị
Hòa anh linh sông núi một cõi bờ

Về Nghe Lầy Kiều

Rồi có lúc ta trở về chốn cũ
Đất quê mình mai sẽ hết gieo neo
Cánh cò trắng trên đồng xanh thắm như
Quê mình thơm như hoa tím cánh bèo

Thấp nén hương đê đầu ngôi mộ lặng
Tạ tâm lòng người chiến sĩ Anh Linh
Ngày quê hương khắp trời mùi súng đạn
Anh ra đi giữa bờ vực tử sinh

Về nghe lại trống đồng thiêng Ngọc Lũ
Khua rừng vang, dậy sông núi, biển trời
Dấu bụi hồng chiến mã xưa hội tụ
Non nước ta bừng ánh lửa rạng ngời

Về đi em để ta nhìn thấy đất
Quê hương mình mai sớm sẽ trở hoa
Đã qua rồi những tháng ngày gió bắc
Nghe dòng sông nắng ấm, áo nghiêng tà

Về đi em hái nụ Xuân sót lại
Đêm Giao Thừa lòng khấn: Hội Nước Non
Nghe Kiều lầy, tiếng Việt xưa còn mãi
Trang sử hồng thưở Huyền Thoại Trăm Con

(Đêm Giao thừa đón Xuân Mậu Tuất 2018)

Về Nghe Tiếng Đại Ngàn

Chờ người trong nỗi nhớ quên
Bạc cung trầm bổng, thơ thên thang đời
Chờ em tà lụa gọi mời
Chờ hoa nghiêng đóa lả lơi với tình
Chờ trăm năm cuộc ba sinh
Thoáng mây chợt đã lung linh tuổi trời
Chờ mai tóc bạc màu đời
Phai đi xuân sắc muộn lời yêu thương
Chờ ai mỗi gói dậm trường
Ngoảnh nhìn chân đã cuối đường em đi
Chờ đôi mắt tuổi xuân thì
Hóa thành nếp gấp thiên di mắt rồi
Chờ tay người nắm bồi hồi
Thời gian xa mãi ly bôi hẹn thề
Chờ tình một cuộc đam mê
Trái tim đã lỗi. Đi về, về thôi
Dấu đời trăm nỗi khúc nôi
Vẫn là em đấy như hồi xưa kia
Nửa con trăng dấu đã chia...
Khép thành vòng nguyệt, đêm lìa ly tan
Chờ ngày đàn đá ngân vang
Ta về nghe tiếng đại ngàn thuở xưa...

Về Với Biển

Hải âu về lại trùng dương
Hay về với đá vô thường trăm năm
Để con sóng vỗ, bọt tằm
Đùa trên cọ vẽ thăng trầm biển khơi
Cũng mây và nước lưng trời
Biết chẳng đời cuộc đời đá ơi...
Nói đi sao biển nghẹn lời
Sóng cuồng phong có đầy vơi sắc màu
Rồi như trăm nổi bể dâu
Hải âu vỗ cánh về đâu hồi tình
Chôn nào trú ngụ riêng mình
Biển, trời, mây, đá ... dặm nghìn vút cao

Vó Ngựa Rừng Thu

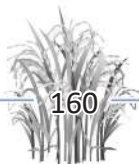
Mây vó ngựa giữa rừng thu đỏ lá
Có nghe chằng bóng đã ngã chiều tà
Buổi chiến chinh giờ tưởng chừng như đã...
Qua đi rồi nghìn dấu bụi đường xa

Xưa lắm liệt hí vang lừng chiến trận
Vó tung cao ngang dọc chốn sa trường
Rừng có nghe tiếng ngàn thu khóc hận
Đâu hồi kèn thắng trận giữ biên cương

Giữa đất trời ngẩng đầu lên: Hí cuộc!
Tàn binh đao? Guom, ngựa đã chùng lòng?
Giặc còn đầy đêm ngày giương móng vuốt
Chiến sĩ hê! Một tác dạ non sông

Ngày thắng trận, ngựa, người và cây cỏ
Bên rừng thu nghiêng nhìn lá đổi mùa
Ngắm núi sông: Mặt trời và trăng tỏ
Giang san giờ đã tàn cuộc thắng thua

(Tháng Chạp 2017)

Vòng Eo Giai Nhân

U thôi em ngủ với đêm
Con trăng cũng khuyết, cũng mềm lòng son
Nét cong vòng nguyệt có mòn
Hay trăm năm vẫn lên non với tình
Từ đêm lục bát đứng nhìn
Cõi rừng đổ lá rụng nghìn tiếng ngân
Khẽ thôi kéo vương bụi trần
Trên em da thịt tàn ngần... lá rơi
Hồn ta rượu cạn rồi bời
Ngực em vừa chớm nhú chồi hồng hoang
Ta như quy bước hoang đàng
Giang hồ đã lỡ trể tràng gặp em
Đêm nghe thơ lạc ngoài thềm
Buộc chi tà áo đã mềm lá loi
Thế gian khép lại đất trời
Vòng eo em tựa một đời giai nhân

Vòng Gai Đêm Thánh

*Vòng gai Đêm Thánh nguyệt oan
Quê hương vạn dặm muôn vàn lệ rơi
Vòng gai Chúa, vòng gai đời
Tạ Ân Thiên Chúa - vọng lời Chúa Cha
Tiếng Người vâng phục đường xa
Kẻ vai Thánh giá- quân tà mạnh tâm
Thân Người máu đổ lãng câm
Xuống trần và sẽ âm thầm hy sinh
Cứu nhân loại chỉ riêng mình
Soi lòng Thánh Ý lung linh trong ngần
Đêm nay Thiên Chúa xuống trần
Mãi gai Người nhận riêng phần đớn đau
Hài nhi hang đá thăm sâu
Tuyết rơi buốt lạnh nhiệm màu lòng con
Ơn Người cứu rỗi sắt son
Sinh ra chuộc lỗi vương trôn thế gian
Nửa đêm chuông lễ bàng hoàng
Vòng gai nhân thế chặn đàng nhà Cha ...*

(Đêm Thánh Vô Cùng 2016)

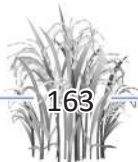

Vòng Gai Thánh Lễ

Vòng gai Thánh Lễ chuông ngân
Chúa xưa chuộc tội hiến thân cho đời
Vòng gai Thánh. Vòng gai người ...
Vinh danh Thánh Ý. Đất trời hỗn mang!
Trần gian con lệ muôn vàn
Cha ơi, Thánh giá dậm đàng dâng Cha
Đoái thương dân Việt can qua
Dấu thời chinh chiến đã xa hôm nào
Chúng con nước mắt nghẹn ngào
Đâu rồi nhà Chúa với bao dung Người
Trái tim nhân ái xa rời
Thiên đàng, hòa ngục: Vạn lời Chúa răn
Thiện tâm nhân thế còn chăng?
Phút giây Phán xét: Ăn năn muôn màng
Cúi xin ơn phước Bình An
Cho quê hương Việt dậm ngàn xa xăm

(Mùa Giáng Sinh 2018)

Vớt Câu Lục Bát

Nghe như rung rúc cõi lòng
Vớt câu lục bát giữa dòng sông trôi
Lỡ mai bên chuyện khúc nô
Sắc, huyền, hời, ngã chìm trôi phương nào
Lỡ hồn chạm ngõ ca dao
Chữ thương chữ nhớ làm sao đợi chờ
Lỡ con sông lở đôi bờ
Bên bồi chẳng thấy để thơ vụng về
Lỡ câu vọng cổ xuống xê
Bỏ quên nhịp gõ hồn quê trĩu buồn
Lỡ rừng thối rụng lá buông
Lên non lạc dấu cội nguồn Âu Cơ
Lỡ trùng dương lặng vỗ bờ
Cánh chim viễn xứ thẫn thờ phương xa
Lỡ mai núi vỡ trăng tà
Nghìn năm chinh phụ nhạt nhòa trên non
Lỡ mùa lúa ngóng nước son
Đâu phù sa đỏ chẳng còn về theo
Thì thôi vụn nước gieo neo
Nghẹn ngào con chữ như bèo tím trôi

*Xin Ôn
Té Độ*

*Phật Bà cứu độ Quán Thế Âm
Cúi xin thương xót nỗi thăng trầm
Của con dân Việt nghìn năm đã...
Xương máu chất chồng. Cõi dương âm*

*Hồn thiêng sông núi chốn thăm sâu
Quyện lẩn thiêng liêng của nhiệm mầu
Xin ơn té độ người cùng khổ
Nước mắt, phận người sẽ về đâu*

*Hương khói lòng thành giữa cỏ cây
Phật tâm thanh tịnh ở chốn này
Quên hết cõi trần bao oan nghiệt
Phút trái lòng ra với trời mây*

*Lặng nghe gió tịnh giữa núi đồi
Kiếp người lặng lẽ sẽ dần trôi
Cúi đầu đánh lễ dòng Cam Lộ
Đây chốn thâm nghiêm - tuyệt luân hồi*

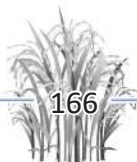

Xưa Tóc Thanh Xuân

Xưa em xanh tóc thanh xuân
Giờ phai hương nhụy mỹ nhân độ nào
Còn đôi mắt liếc xôn xao ...
Này em, từ đây ngọt ngào yêu nhau
Nét mày vòng nguyệt trắng sao
Viền son môi đỏ múi cau duyên hồng
Hôn em thơm giọt rượu nồng
Chữ tình sóng sánh bên song khuya tàn
Nghìn đêm khuya giấc mộng vàng
Hơn mười năm đã rộn ràng với anh
Nhớ chi lạ ... thuở mong manh
Đời em nghiêng tựa xuân cành gãy đôi
Bên anh vai tựa mềm môi
Quên đời, quên hết khúc nôi buồn lòng
Mai đời em có hư không
Vẫn yêu như thuở em trông ngóng tình ...

(Tháng 7, 2017)

T ã i L i ệ u

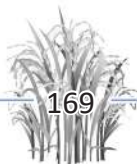
hạt
Lúa
ra đi

NT

Tài liệu trích dẫn từ sách
"LỊCH SỬ TRỒNG LÚA VIỆT NAM"

- Tác giả: Tiến sĩ Trần Văn Đạt -

- Ở Việt Nam, cây **lúa đại** có thể hiện diện cách nay ít nhất 10.000- 8.000 năm trong nền Văn Hóa Hòa Bình, khi nền nông nghiệp sơ khai vừa xuất hiện (**Trang 33**)
- Hiện nay, cây lúa có mặt từ Nam ra Bắc, từ vùng đồng bằng đến các miền đồi núi, từ các vùng nước mặn, phèn đến nước ngọt, từ nơi ngập nước đến các vùng khô ráo, từ ruộng lúa nổi của đồng bằng sông Cửu Long đến ruộng bậc thang ở vùng Sapa và cây lúa có thể được trồng quanh năm, với các hình dạng cây lá, hạt lúa khác nhau và tiếp nối thay đổi không ngừng theo thời gian và không gian (**Trang 34**)
- Vào thời đại nông nghiệp sơ khai trong nền Văn Hóa Hòa Bình, cây lúa đại được con người thuần dưỡng quanh những đầm lầy và những Lịch Sử Trồng Lúa Việt Nam 39 vùng đất cao gần nơi cư trú. Ban đầu, con người lượm các hạt chín của cây lúa đại để ăn, sau đó họ hái các hạt bắt đầu chín còn trên cây. Qua nhiều năm tháng, họ biết lựa các gié lúa hạt to và những cây lúa có ít hạt bị rơi rụng khi chín. Sau cùng, họ có khuynh hướng tuyển lựa những cây lúa tốt, với nhiều gié, hạt nặng to để dành trồng lại mùa sau (**Trang 38-39**)

Các loại lúa ở Việt Nam

1. **Lúa dại:** còn gọi là **lúa ma** hay **lúa trời**, **lúa hoang**... sống thiên nhiên ở vùng đất hoang vu, các đầm lầy nước ngập, nương rạch, ao hồ; hoặc xâm nhập vào các ruộng lúa gieo thẳng nhiều năm (**lúa cỏ**). Lúa dại còn là một nguồn cung cấp thực phẩm cho một số địa phương, như miền núi, đồng bằng sông Cửu Long. Huyện Tam Nông, vùng trũng nhứt của Đồng Tháp Mười thuộc Vườn Quốc Gia Tràm Chim.... Vào mùa nước nổi rút đi, dân địa phương đi hái lúa ma từ khuya đến sáng sớm (nếu trể hạt rụng nên gọi lúa ma) với chiếc xuồng nhỏ có tấm mê bờ cao 1 thước để che lúa khi dùng gậy hay dầm đập mạnh vào bông lúa làm hạt rơi vào xuồng (**Trang 41**)
2. **Lúa nếp:** Ở Việt Nam, nếp được dân chúng sử dụng trong những dịp lễ lộc, cúng bái, với các sản phẩm như xôi vò, xôi gấc, xôi hoa cau, hoặc bánh chưng, bánh dày, rượu đế. Dân tộc miền núi thường ăn nếp. Trong thế kỷ 18, Ông Lê Quý Đôn đã ghi nhận một số giống lúa nếp ở vùng bờ biển trong quyển sách Phủ biên tạp lục. Ông đã mô tả 70 giống lúa cổ truyền trong đó có 29 giống nếp. Một số giống nếp này là **nếp Cái, nếp Hoa vàng, nếp hạt to, nếp Tầm xuân, nếp Kỳ lân, nếp Suất, nếp Hạt cau, nếp Hương bầu, nếp Ông lão, nếp Trân, nếp Than...**(Trang 43)

3. **Lúa thơm:** Mùi thơm của các giống lúa thơm tùy thuộc vào điều kiện môi trường, như đất đai, khí hậu. Chẳng hạn, **Nàng thơm Chợ Đào** chỉ có mùi thơm ở vùng Chợ Đào thuộc tỉnh Long An, nếu được trồng ở Cần Thơ sẽ không còn mùi thơm nữa. ... Nổi tiếng nhất ở miền Bắc là **Tám thơm** Sau đó là **Tám Xoan** ...

Ở miền Nam, giống lúa nổi tiếng là Nàng thơm Chợ Đào, còn gọi là **lúa hạt lựu** vì có đốm bạc bụng. ... Ngoài ra, còn có các giống lúa thơm nổi tiếng khác như **lúa Móng chim, Nàng Hương, Nanh chồn (Bà Rịa), Tàu Hương, Thơm sớm, Thơm lùn, Thơm Bình Chánh, Nàng Thơm Nhà Bè, lúa Huyết rồng (Long An)** ... Ở miền Trung và Tây Nguyên, có các giống lúa thơm nổi tiếng như **lúa Ngự, Cúc thơm, Thái thơm, Nếp than, Nếp trắng, Bake dẻo, Nếp cải hoa vàng**. Hai giống lúa thơm nổi tiếng nhất ở miền Trung là **De An Cựu và lúa Ngự**, nhưng nay không còn tìm thấy nữa. ... (Trang 43)

4. **Lúa gạo màu dinh dưỡng:**

Lúa có gạo đỏ: Những loại gạo đỏ được tìm thấy trong nhiều nước châu Á.... Nhiều giống lúa đại có lớp cám màu đỏ. Loại lúa đỏ được tìm thấy nhiều ở đồng bằng sông Cửu Long, ở những vùng có đất phèn. Đồng Tháp Mười, tỉnh Long An, có gạo đỏ gọi là gạo “**Huyết rồng**” (Trang 48)

Lúa có gạo đen: Gạo đen là loại gạo đặc biệt được sử dụng nhiều và tìm thấy ở các nước châu Á... Ở Việt Nam, gạo tím hay đen được dùng làm thuốc và cho tín ngưỡng, chỉ được trồng ở các vùng núi, dưới dạng gạo tẻ hoặc nếp. “**Nếp Đen**, còn có tên **nếp Than**, sắc tím, nước cốt đen, dùng nhuộm màu hồng, khi ăn không cần giã, lấy chỗ xôi hấp cho chín, nhơn khi còn nóng rưới mỡ heo, lá hành và muối trắng, trộn cho đều, mùi vị rất ngọt và giòn.” (trong Gia Định Thành Thông Chí của Trịnh Hoài Đức) (**Trang 48**)

Lúa có gạo vàng: Gạo vàng là một thực phẩm biến đổi di truyền mới được chế tạo bởi đội ngũ khoa học Thụy Sĩ và Đức, được hướng dẫn do Giáo sư Ingo Potrykus và Dr. Peter Beyer vào thập niên 1990s (**Trang 48**)

- 5. Lúa nổi:** Lúa nổi hay **lúa sạ** được trồng nhiều ở các tỉnh An Giang (Long Xuyên, Châu Đốc), Kiên Giang, Đồng Tháp, Tiền Giang và Long An từ đầu thế kỷ XX... Lúa nổi là loại lúa sống ở mực nước sâu (còn gọi là **lúa nước sâu**), với thân lúa có thể vượt lóng tăng chiều cao theo mực nước trong ruộng (có giống lúa tăng 30 cm/ngày); cho nên thân lúa có thể dài từ 1 đến 5 m (**Trang 49**)

6. Lúa hữu cơ

7. **Lúa nhập nội:** Công tác trao đổi giống lúa ở Việt Nam đã có cách đây ít nhứt hai ngàn năm. Theo sử liệu, dân Lạc Việt đã du nhập giống lúa Chiêm của người Champa vào khoảng đầu thế kỷ I (**Trang 54**)

8. **Lúa Chiêm** được trồng ở đồng bằng sông Hồng cách nay độ 2.000 năm... Lúa Chiêm có nguồn gốc từ Chiêm Thành (hay Champa). Tục ngữ có câu: *“Lúa Chiêm là lúa vô nghì, cấy trước trở trước không kỳ đợi ai”*... Trước đó, ở đồng bằng sông Hồng, các giống lúa truyền thống có nhiều quang cảm (không có phản ứng với ngày dài hay ngắn) chỉ được trồng một vụ: **lúa Mùa** từ tháng 6 đến 11 mà thôi. Nhờ có lúa Chiêm, vụ lúa thứ hai, được gọi “vụ Chiêm” được trồng tiếp theo từ tháng 11 đến tháng 5 (vụ đông-xuân) (**Trang 55**)

9. **Lúa Tẻ Tép** được trồng ở Việt Nam từ miền Bắc vào Nam trong nhiều thế kỷ (**Trang 57**)

Nền văn minh lúa nước

Nghề nông nghiệp lúa: Vào thời đại Hùng Vương, qua nền văn hóa Phùng Nguyên, Đồng Đậu và Gò Mun, nước Văn Lang có 3 loại ruộng: ruộng đất cao hay nương rẫy, ruộng thung lũng và ruộng phù sa ven sông rạch (đồng bằng); trong đó ruộng phù sa ngày càng phổ

biển vì cho năng suất cao hơn. Nông dân vẫn tiếp tục làm nương rẫy truyền thống từ thời tiền sử cho đến khi biển lùi, họ từ các ruộng cao theo dòng nước tràn xuống khai thác các thung lũng, đầm lầy có nước quanh năm để trồng lúa. **(Trang 117)**

- Đến hậu bán thời đại Hùng Vương trong nền văn hóa Đông Sơn, dân tộc Việt phần lớn sống tại những xóm làng ven các thung lũng, dọc theo sông rạch, bờ biển và nghề trồng lúa nước (nếp) trở nên phổ biến. Họ đã biết sử dụng phương pháp cấy lúa để chủ động trồng trọt sau nhiều năm kinh nghiệm trồng lúa với điều kiện nước lũ và khí hậu gió mùa mỗi năm ... Do đó, người Việt đã biết cấy lúa vào thời mới dựng nước, cách nay ít nhất 3.000 năm **(Trang 119)**
- Vụ Chiêm được trồng từ tháng 11 đến tháng giêng, gặt tháng 5; trong khi lúa Mùa trồng tháng 6 gặt tháng 11. Trong Di vật chí có ghi: “Lúa Giao Chỉ mỗi năm trồng hai lần, về mùa hạ và mùa đông” (Hình 10). Ông Maspéro (1918) và Bùi Huy Đáp (1980) đã ghi nhận dân tộc Việt trồng lúa hai mùa trước CN **(Trang 120)**
- Nhà Ngô-Đinh-Lê (939 - 1009 sau CN): việc tế lễ gọi là lễ Tịch Điền. Năm 987, Lê Hoàn (980 - 1005) đến cày ruộng Núi Đọi và núi Bàn Hải (Hà Nam) làm xới bật lên hủ vàng và hủ bạc nên gọi là ruộng vàng và ruộng bạc, với mục đích khuyến khích người dân tham gia phát triển trồng lúa trong nước **(Trang 145)**

- **Lúa rẫy** còn gọi **lúa nương**, **lúa cạn** hoặc **lúa khô**, là một hệ trồng lúa cổ xưa nhất, được trồng trên đất dễ thoát nước, không bị ngập, không có bờ bao và nhờ vào nước trời. Lúa được trồng trên các triền đồi núi từ tháng 5-6 đến 11-12. Miền Thượng du Bắc Việt có những đồi núi chập chùng và vùng Tây Nguyên đa số là đồi trọc hoặc che phủ bởi các bụi rậm. Ở các tỉnh thượng du Miền Bắc, dân tộc thiểu số canh tác khoảng 100.000 - 120.000 ha lúa rẫy mỗi năm trên các triền dốc. (**Trang 200 -201**).
- **Lúa nước trời** là loại lúa được trồng trong ruộng ngập nước, có bờ bao hoặc không, không được tưới tiêu và có mực nước tùy thuộc hoàn toàn vào đất đai, khí hậu hay thủy triều. Cho nên, loại lúa này chỉ trồng một vụ mỗi năm vào mùa mưa và một mùa ngắn ngày vào mùa nắng nếu có đủ ẩm độ trong đất (**Trang 207**)
- Cư dân Việt Nam đã trồng lúa nước trong nền văn hóa Phùng Nguyên, cách nay khoảng 4.000-3.000 năm, ngoài nghề lúa rẫy chính. Dĩ nhiên họ bắt đầu trồng lúa từ những nơi có đất cao không bị ngập nước sâu để dễ quản lý, rồi tiến dần xuống vùng trũng thấp (**Trang 208**)
- Các chuyên gia lúa gạo thế giới đã nhóm họp ở IRRI, Philippines, vào 1984, cùng chấp thuận định nghĩa và phân loại lúa nước trời như sau (IRRI, 1984): **Lúa nước cạn**: Gồm có lúa ruộng cạn (5-25 cm), ruộng vừa (25-50

cm), thường bị khô hạn hoặc ngập nước. **Lúa nước sâu:** Gồm có lúa ruộng vừa (25-50 cm), ruộng sâu (50-100 cm) và thật sâu hay lúa nổi (>100 cm). **Lúa thủy triều:** Gồm lúa nước ngọt, mặn, phèn và than bùn có thủy triều lên xuống (**Trang 208**)

- **Lúa nổi** được trồng ở những ruộng đất thấp trũng không bờ và mực nước dâng lên chậm từ các dòng sông lớn. Ruộng lúa bị ngập lụt kéo dài 5-6 tháng. Cây lúa nổi thích ứng với mực nước bằng cách vượt lóng theo mực nước dâng cao, có lúc 20 cm mỗi ngày. Do đó, cây lúa nổi có thể cao đến 5-6 m. Sự vượt lóng này là do tác động của chất kích thích tố Gibberallic acid sinh ra khi cây lúa bị ngập lụt (**Trang 210**)
- Thế kỷ I trước và sau CN, có các giống **lúa Chiêm, lúa Mùa, lúa nếp hạt tròn, lúa tẻ, lúa nước, lúa rẫy, lúa na.**
- Thế kỷ III sau CN, xứ Giao Châu (gồm cả Giao Chỉ) “có **lúa Hồ chương** (bàn tay hồ), **lúa Tử mang** (râu tía), **lúa Xích khoáng** (lúa lụm đỏ). Phương Nam có **lúa Thiên minh** (lúa chín vào vụ ve kều), **lúa Thất nguyệt thực** (chín tháng 7). Có **lúa Cái hạ bạch** trồng về tháng 1, tháng 5 gặt; sau gốc lại mọc, tháng 9 lại có lúa chín. Lúa Thanh vu lại chín về tháng 6. **Lúa Lũy tử, lúa Bạch mạc** đều chín về tháng 7. Ba giống lúa này vừa to, vừa dài, nhánh lúa dài một tấc rưỡi, có ở Ích châu. Lúa Cánh có các loại Ô cánh, Hắc khoáng, Thanh ảnh, Hạ bạch”

(Sách Quảng chí theo Lê Quý Đôn, 2003) (**Trang 228**)

- Lê Quý Đôn (2003) đã mô tả chi tiết về một số giống lúa như sau:

Miền Bắc:

- Lúa Thông: cây nhỏ, yếu,
- Lúa Tám canh hay Tá quảng: cây cao, quả sai,
- Lúa Hiên: cây cao bông dài,
- Lúa Chiêm hom có 3 giống: một giống hạt nhỏ dài, đỏ, có râu; một giống hạt mỏng không râu; một giống hạt to đỏ có râu,
- Lúa Sài đường, Chiêm di: cây nhỏ, yếu, dễ đổ,
- Lúa Tám trâu, Bò lo, Thạch, Mang hai, lúa Bột: cây cứng thẳng

- Lúa Chiêm vàng và lúa Đăng sơn: cây cứng bị mưa gió không đổ.

- Lúa Mân sơn, lúa Câu, lúa Ba trắng, Sài đường, Mận đẽ, lúa Lốc: chín sớm

- Lúa Thạch: chín muộn,
- Lúa Chiêm dự, lúa Hoa giềng: bông thưa,
- Lúa Nàng hai, lúa Bột: hạt chi chít, đông đặc;
- Lúa Nghệ: hạt cực đỏ,
- Lúa Năm: Hạt tròn to, có râu, nhẵn,

- Lúa Tám trâu: hạt vừa vàng vừa đen,
- Lúa nếp đen: hoa lá đều có hương,
- Lúa Vươn cổ, lúa Hùng: bông vượt ra khỏi lá, lúa trở khoe bông,
- Lúa nếp lùn: bông lúa không ra khỏi ngoài lá hay lúa trở dẫu bông,
- Lúa Cái hạ bạch: khả năng đẻ chết,
- Lúa Chiêm di, lúa Gié nước, lúa Hom: chịu đựng nước sâu,
- Lúa Tám hom, lúa Câu: cần ruộng cao,
- Lúa Tám sinh, lúa Mít, Lúa Hoa giềng, lúa Lốc

Miền Trung, Lê Quý Đôn đã ghi nhận trong Phủ Biên

Tạp Lục:

Ở Triệu Phong có nếp Kỳ lân, nếp Suất, nếp Hạt cau, nếp Hương bầu, nếp Ông lão, nếp Trâu (cây tháng 11 gặt tháng 4). Lúa tẻ gồm có lúa Sú, lúa Chiêm, lúa Hèo, lúa Xung, lúa Tám, lúa Viên, lúa vụ 8

Ở Huyện Minh Linh có nếp Bò, nếp Mít, nếp Râu. Lúa tẻ có Ba bá, lúa Chiêm chịu nước mặn, lúa Chăm bọc, lúa Chăm xa, lúa Hèo

Ở Huyện Lệ Thủy có nếp Măng, nếp Nhựa, nếp Hạt cau,...Lúa tẻ có Bát ngoạt, giống Chăm hót, lúa Hèo.

Đầu thế kỷ XIX, ở Gia Định (Phan Huy Chú, 1821):

- Lúa tẻ Mắc cửi: hạt gạo nhỏ và dài, trắng như bông, rất thơm,
 - Lúa nếp Mướp: hạt lớn, dài, trắng thơm và dẻo,
 - Nếp Mây: hạt gạo dài, lớn, mềm dẻo,
 - Nếp Than: hạt nhỏ đen và mềm dẻo,
 - Nếp Tre: hạt nhỏ như hoa tre,
 - Nếp Sáp (**Trang 230**)
-
- Lúa Chiêm thì cấy cho sâu. Lúa Mùa thì cấy canh dậu là vừa.
Lúa Chiêm đào sâu chôn chặt. Lúa Mùa vừa đặt vừa ăn (**Trang 233**)

 - Riêng tỉnh Tiền Giang có các giống lúa địa phương tiêu biểu cho Nam Bộ vào thời kỳ trước CMX như sau (Huỳnh Minh, 2000):
 - Lúa sớm: Puang-ngeon, Sa-mo rằn, Sa-mo trắng, Lúa xiêm, Nàng cóc, Cà- đung sớm, Lúa tiêu, Lúa nhum, Cà- đung kết.
 - Lúa lỡ: Nàng quớt, Ba xuyên, Chim nghệ, Cà lậy, Lúa nổi, Nàng lai, Nanh chồn, Móng chim, Nàng mâu, Nàng vu, Nàng co lỗ, Đốc vàng.
 - Lúa mùa: Nàng rà, Nàng phiệt, Nàng gồng, Nàng co mùa, Sóc nâu, Trắng nhỏ, Tàu hương, lúa Chùm, lúa Soi, lúa Móng chùm, Lúa nhỏ, Chùm mai, Chùm mùa, Bông sen, Cà đung.

- Lúa muộn: Lúa Sa vút, Vé vàng, Nàng thơm, Tàu chén
(Trang 236)

- *Lúa Chiêm mà thả kín bèò
Như con nhà nghèo trời đổ của cho*

Chiêm chết se, hè chết đợng (cần điều chỉnh mực nước cho lúa chiêm, lúa mùa được tốt) **(Trang 263 -266)**

- Trong hệ thống canh tác cổ truyền, các kinh nghiệm về thời kỳ gặt lúa đợc thể hiện qua các tục ngữ sau đây:
*Cấy bằng mắt gặt bằng đầu.
Xanh nhà hơn già đờng.*

Mùa cò chân gang, Chiêm vàng trái rợ (Gặt lúa Mùa khi thấy thân lúa vàng như màu vàng chân cò, gặt lúa Chiêm khi thấy hạt màu vàng của trái bí rợ) **(Trang 327)**

- Vào thời Cổ Đại, người Việt đã có một số kinh nghiệm và hiểu biết về ngành trồng lúa mà chủ yếu là trồng lúa nước theo thủy triều lên xuống, biết trồng lúa hai vụ, biết cấy lúa, dùng sức kéo trâu bò để sửa soạn đất trồng lúa và khai thác thủy lợi. Thời kỳ này đã tạo nên một **nền văn minh cổ Việt**, còn gọi là **văn minh lúa nước với nền văn hóa Đông Sơn**, mở đầu kỷ nguyên mới cho đất nước cũng như trường thành của dân tộc trong quá trình dựng nước (Trang 385)

Tài liệu trích dẫn:

Sách "LỊCH SỬ TRỒNG LÚA VIỆT NAM

- Tác giả: Tiến sĩ Trần văn Đạt

T hơ phồ Nhạc

hạt
Lúa
ra đi

NT

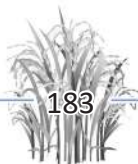
ÁNH MẮT VIỆT NỮ

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Slow Rock (2/4) (♩ = 65)

Ánh mắt ấy có tình yêu son trẻ Người bạn đời cũng nhịp đập yêu thương Không mùa
 Xuân vẫn là tôi chim sẻ kết duyên tình trong tiếng hát quê hương Ánh mắt ấy có trái tim Máu
 Tím Có lời ru con của Mẹ Thục Vy Cửa ngục từ đây với em. Tin dữ Mẹ yêu con yêu non nước. Phân
 ly Ánh mắt ấy: ngẩng nhìn cao như núi Khi giang sơn trong bức bóc đĩa tay Khi dân
 Việt sống thảng ngáy lầm lũi Vả anh em trong ngục tù bầu vầy Ánh mắt ấy: niềm tin ngày quang
 phục Cổ vàng thiêng hơn sông núi sông ngòi Dân tộc ta chưa bao giờ chịu nhục Hỡi đồng
 bào sừng sững giữa đất trời

Mar 18/19

ÁO PHÙ SA

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Rock & Roll (4/4) (♩ = 86)

Đa đao đầu nhọn lúa vàng Trỏ bóng (lã) bóng con gái rợn rợn bề bề Áo phù sa đi em
 về Nghiêng đòng (lã) đòng sông Mẹ ngỡ quê đời chờ (.....)

Rút sông đòng ngâm ước mở Rủ con nước no nhũy bị qua mương Mênh mông thúng Bầy nước
 thườn Cánh cò chiều lả biết đường về đầu lục bình trôi giạt nghìn sau Xứ người xa lức tìm sâu mình
 ên (.....) Nghe thôn rung rúc nhớ quê Xuống ghe ôi... đời...

Tình nên duyên tình Khua chèo về nắng lung linh Vô sóng đong hạt dăm nghìn dặt hương Thơm
 Mũi sông rộng mênh mang Phù Sa áo đỏ và ngang biệt mũ Xốt xa tiền tiền vàng thu
 Mũi con nước nổi câu ru thiu lộng Xốt xa tiền tiền vàng thu Mũi con nước nổi câu ru thiu
 lộng....

Trương Văn
 Oct 7/16

BÊN NHAU ĐI NỐT CUỘC ĐỜI

Thơ NHƯ THƯỜNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

4/4 Low Rock (25) (1:49)

Bên nhau đi nốt cuộc đời Tạ ân điền chúa, tạ người Nhân Tâm Tạ ơn anh lính âm
 thầm Một thời trai trẻ tháng năm quên mình Trạiilis đó trộm chiến chinh Vết thương còn
 lại xây hình đạn bay Nhìn quanh bạn chỉ một tay Giây phút để lại đời tây hóm hờn
 Mặt anh bóng tôi ghen ngào Tim tôi nặng gờ thấp các chân trần Tôi tìm chiến hủ thật
 gần Bên phòng hội ngộ số quân thuộc lòng Kiều hùng trăn nử núi sông Nguyện tàn cục
 chiến giũa đồng lao đao Về đây kể chuyện chiến hào Mả nghe như thế Mây Tào một
 thời Văn Kiêu hành văn nặng nề Sĩ xanh chép lại ngàn đời Khúc ghi

Nguyễn H. Tân
 Mar 18/19

BÊN THỀM TRẮNG THƠM

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Slowback (2/4) (♩ = 55)

Nếu anh lên núi tu thiền Ai người ở lại thế nguyên yêu em Để em nương bóng âm
 đêm thấy ngày hạnh phúc, thấy đêm vô cùng Rồi sông biếc ló thùy chung theo dòng ra biển nghìn trùng xa
 khơi hòa trong mận ngọt của đời Ngọt sảng, mận biếc thành lời tình ca Để em ngắm núi nhật
 nhơn Chiêu hồng hờn đả theo tà huy bay Diễm trang xa phấp phơ Vãn xuân xanh ấy, nét mây cong
 song Để anh về nét môi hồng Như chim về cánh mận nồng thiên thu Để em theo bước chân
 ai Cúi nhặt con chữ đã hoa thài "Thi" Em nghe vẫn điệu gần quê Cung huyện, sắc, ngả giữa bi tình
 ai Chao nghiêng giây phút ngộ tri Đa tình cánh mỏng hỏi chi tìm mãi Ai người xướng núi tìm
 em Tháng ngày rồi sẽ bên thềm trắng thềm

v.nghĩa
 May 23/17

CHỮ TÌNH VỚI ANH

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Rumba (12/1) (♩=80)

Một ngày nắng kết lung linh Trong em còn lại chữ tình với anh Để đường như những mong
 manh Thuyền không bến đỗ hóa thành mây bay Còn gì trong những vòng tay Trong đôi mắt
 liếc đời quay cuồng đời Phấn sơn quên hết lá lối Tóc xanh rụng xuống như lời chia xa
 Vì thì là nỗi thời mà... Sao duyên nợ lại chỉ là duyên thế Để tỏ tóc nữ nhân
 ngộ Bao năm ngồi đợi câu chèo câu mong Mong gì giữa cõi mệnh mong Hẹn chùng chãi lỡ một vòng trần
 gian Tôi đi theo tiếng nấc cung đàn Dang em ngồi ngắm chiều hoàng hôn bay ẩn
 trong mây trắng chốn này Là màu tóc bạc vòng xoay cửa đời

Jan 6/18

CỎ BIẾC TRONG TÙ NGỤC

Thơ NHƯ THƯƠNG (viết tặng Mẹ NĂM NGUYỄN NGỌC NHƯ QUỲNH nhạc NGUYỄN HỮU TÂN)

16 Beat 5 (14) (♩ = 74)

Chị như nhánh cỏ trong tù Vất văng xanh biếc cho dù bão giông Sà chi cùm xiềng xiàng
 gông Dầu nỡng con thơ ngưng thông Chị về Mẹ già tựa mảnh hồn quê Nơi con nuôi cháu bết bết lo
 toan Ngặng đầu lóp lánh cò vàng Gấu đi, bi Năm muốn vãn yêu con Đồi ech mai sớ vòng
 thôn Thờ lồi cho Mẹ chớng em lên con Mẹ yêu sông núi hẻo hỏn Yêu dân tộc Việt nước non đũa
 tay Hàu biển khóc cá vôi thây khốc người mẹ già đêm ngày ngưng thông Ngoại ỏi cháu có ngàn
 không Con thân từ đời nhọc công Mẹ kiến Mười năm lảnh áu oan Khiên Cui đầu giường
 mẹ như tiên nhân xưa Ngạn sau ru tiếng võng đũa Triệu Trưng lồm liệt vớ chẵn phai
 nhòa...

July 11/17

ĐẠ CÓ NHỚ AI

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Rumba (12/1) (♩=85)

Vì đâu sông ló lại bồi Đạ sao nhưng nhớ chỗ ngồi đậu qua Ghế thao mặc kẻ người
 ta Bậu chèo, Bậu chèo, Bậu ra cồn Vài Hơi mùa gió chướng phướng Nam Bụi mùa nước
 nổi, lú tràn bờ đá Nước rằm Tháng Tám thương quê Đạn cơ vô rảnh theo về chốn xa
 Lóng... phân lóng hạt phủ sa Hàng lu nhà ngoại tưởng là rạo thừa Nước trong như nư
 cấi xĩa Hồ... cầu hát 2m chừa lầy chông Ngọt trãi ngọt đất mình mình Nát duyên liết
 có ngọt mong mùa đông Sáng, sen vệt nước trỏ bóng Bậu ơi qua nhớ lừng ong hôm này
 Đạ ơi đạ có nhớ ai Như lục bình nhớ sông dài Tim sông

Oct 31/16

ĐAM MÊ TRỞ BÔNG

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Pop Reggae (117) (♩ = 104)

Yêu em - yêu đến vô cùng Từ đêm huyền thoại ngồi ngắm gần nhau Yêu anh mãi đến ngàn sau Nón nà hương lúa bạc đầu sứt sọc Trong ta - Em cũng vẫn còn Những lần say đắm nguyệt mồn dĩnh trắng Xuyên xoà như ánh em chẳng Chỉ đời mới do An ngàn được lòng Em thắm, thắm cả dòng sông Đè Ta uống cạn một nông đêm say Dầu đêm số chẳng có mây Áo em khấp mõ gió bay hương tình Một vòng tay ngỡ lung linh Mang mang thiên cổ vạn nghìn câu thơ Ta từ một sớm tình mơ Ôm em mãi đến cuối bờ hư không Đam mê ngày của tôi bông Tựa như một cái minh mông thiên đàng

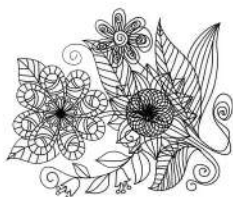
Tan 29/18

ĐỂ HÔN EM...

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Pop Cha Cha (115) (3: 40)

ĐỂ hôn em Ta dần dần đứng ngắm Nhìn thưng ngày đêm mong tỏ liêi rai Rời chỗ
 Em trắng bạc lãn nghiêng bóng Mộng tưng tâm Em áo mỏng rời lối Ta rời
 Bối hay là Em ngây nhĩ Cứng đợi ai. Nghz sáng liền về về Em có sợ thưng năm là riên
 Kỳ Kiếp này tuổi trẻ lổ một câu thố Một mình Em, buồn buồn và số chết Một chút
 tình Ta lảo đảo đi theo Để mui Kia đầu vẫn còn hay hết Ta nhớ hoài
 Em và nửa vòng eo Nay em nhẽ Ta sẽ ghen với gió Thổi tốc bay cha khuất đầu mui
 không Ta lũng lũng cửa thiên tường mở ngõ Nụ hôn đầu Ta thời hết cũng ngắm

Nguyễn Hữu Tân
 Năm 86/13

ĐÊM TẠ ƠN

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Rumba (12/8) (♩ = 35)

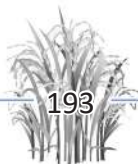
(Nhạc mở vâu-phần 1) -----) Tạ ơn sáng khói quê
 nhà Nường theo gió thổi ngang qua quê người Tạ ơn tiếng mẹ ru hời Nuôi con khôn lớn biển trời mệnh
 mông Mẹ nhìn chiều xuống đồng trong Nhớ con đồng đực buồn lòng ngó mông Tạ ơn hoa nở giữa
 đồng Tiên em một đạch tím sông lục bình Áo hoa con gái dặm nghìn Xứ người đâu bỏ tội tình con
 tôi (Nhạc gian đầu qua phần 2) Tạ ơn người lính nằm xưa ở thân đình núi Lầu chứa vẽ
 nhà Nước non đau nỗi can qua Vết đi tìm mẹ chiều tà thắm sâu Tạ ơn vốc đất nhật mầu
 nhuộm đồng màu thắm hoa nâu chôn này Tạ ơn sót lại chiếc giầy Giũ cho em chiếc thẻ bài tên
 anh Tạ ơn rừng của biếc xanh Rồi vàng lá đỏ vẩy quanh mộ người (Nhạc gian đầu qua phần 3)

Tạ ơn giây phút nhìn em Em quên mất liếc về miền mi công Tạ ơn tóc biếc một dòng cho anh cúi
 xuống một vòng tay ôm Tạ ơn áo mỏng chiều hôm bên khung cửa sổ tưởng vẫn xao lòng Tạ
 ơn chòm chim mái hồng Tô sơn đo đỏ anh trồng cây si Tạ ơn em để mà chi để anh còn có chút gì mai
 sau (Nhạc giảm thứ qua phần 4) Tạ ơn lực bất thời Tạ ơn húng chiều sống động pha trà tri
 âm Tạ ơn đêm của nguyệt cảm thức cùng Tạ ơn ví mạch ngầm ai ân Tạ ơn ân sông giải nhân
 thì Tạ ơn té dấy bại trần hoaï thái Tạ ơn chữ nghĩa thoát hai Sỏi thấm năm đã bước hoaï nơ
 duyên Một vòng thái đất vạt nguyên Rong chơi một cõi nện nghiêng vãi tới

Trần Văn Khê
 Nov 26/16

ĐÊM HÁT DƯỚI MƯA CHO NHÂN QUYỀN

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Counting Rp (16) (1: 16)

Núi sông hồi tiếng Nhân quyền vang vọng Lại gần nhau cho "Đêm hát dưới mưa" Hát cho
 từ từng phút giây trông ngóng Tháo xích xiềng. Anh em đã về chưa? Đây bên anh, Kề vô tâm xét
 xử Dầu một ngày cũng là vạn thiên thu Tiếng anh cười: Cười vang điệu sinh tử Em - nữ
 nhi cần nắng nhân đôn thu Chử Tử Do và Nhân Quyền vang ngọc Thấm máu
 em - đi trôi bể cạn trường Trung quốc từ Chi phiên dân mưu tặc Xiàng xích Anh. Chín nhĩ sãi dệm
 đường Em trần thế nhỏ quê mình nghiêng ngửa Biết làm sao xoa dịu nỗi đau đặng Tiếng đàn
 em, cầu hát vang xa nữa Vô Quê hương Mến khóc đơm chén này (Đêm hát) dưới mưa cho Nhân quyền Việt
 Nam (Đêm hát tiếp:)

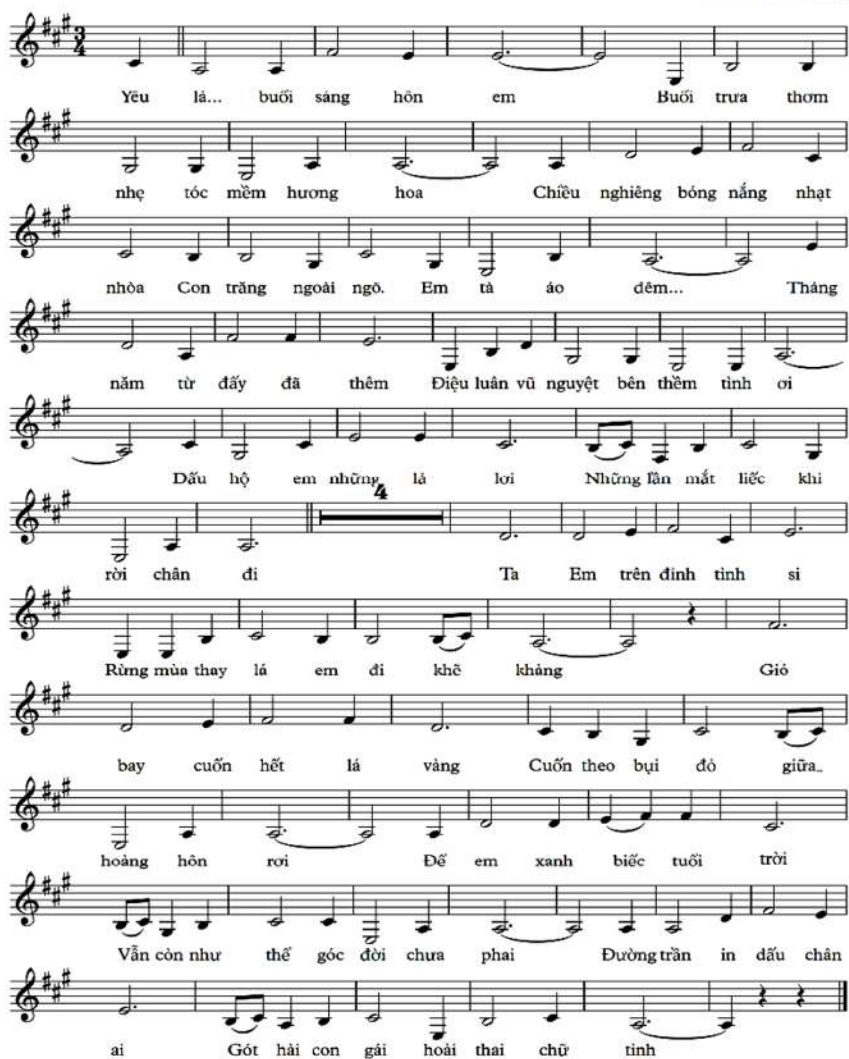
May 16/18

ĐIỆU LUÂN VŨ NGUYỆT

Nhạc: Ánh Tuyết
Thơ: Như Thương

Yêu là... buổi sáng hôn em Buổi trưa thơm
nhẹ tóc mềm hương hoa Chiều nghiêng bóng nắng nhạt
nhòa Con trăng ngoài ngõ. Em tà áo đêm... Tháng
năm từ đây đã thêm Điệu luân vũ nguyệt bên thêm tình oi
Dấu hột em nhũn lá loi Những lần mắt liếc khi
rời chân đi Ta Em trên đỉnh tinh si
Rừng mùa thay lá em đi khẽ khàng Gió
bay cuốn hết lá vàng Cuốn theo bụi đỏ giữa...
hoàng hôn rơi Để em xanh biếc tuổi trời
Vẫn còn như thể góc đời chưa phai Đường trần in dấu chân
ai Gót hài con gái hoài thai chữ tình

GIẶC TRẦN XÓM ĐẠO LỘC HÙNG

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Ballad (149) (1. 6/8)

Xin hãy nhớ ngày tang thương ấy xuống Minh đất lành nơi xóm đạo Lộc Hùng
 Tôi tình chi dăm ba liếp rau
 ruộng Vườn xanh tươi giặc phá nát chông dưng
 Ngày giặc đến cướp vườn rau trở nọ Lương cái
 non vườn lá một sau hè Công người thối, thâm sắc với thâm nhu: "Tốt năm này mình ăn Tết lớn
 nghe" Tiếng gạch đá nghe tiếng xe xích sắt
 Tôi ăn nghe tiếng nhả sập, bại mư
 Bà ôm con ngồi nhìn ngôi nhà mất
 Tôi tìm non chưa biết hận thiên thu
 Mạ kết
 hoàng âm con thơ giữa ló
 Bà thất thốn nhìn một cuộc bể dâu
 Anh chân gò tìm dâu ra nhân
 gò
 nửa thân người còn lại biết về đâu...
 Chưa dâu xót. Đâu lòng người nhốt nghĩa
 Chử chân
 chiến: Cha qua đời bằng hoàng
 Bom đạn: Không! Sao nơi này lính địa?
 Chấn động này: Xin đừng Mạ La.

Vang

Nguyễn Hữu Tân
 May 16/19

KHÓC CHO LỘC HƯNG

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

beat (12) (♩ = 50)

Em đi tìm một nhánh mai sốt lại Trên mảnh vườn giữa đờn rặt tan hoang Lẻ thủng
 ôi chỉ còn lại hũ gạo Chồng còn chi giữa bình địa đều tàn đây đất bồng của những ngày nô
 sóng Một ngọn cây, ngọn cỏ cũng chia lìa. Viên gạch vỡ thời tan niềm hy vọng Đứng lại
 nhà, Em thức trắng đêm khuya Đứng mẹ bin để tang cho gạch ngói Cho vườn rau tang xanh mất đi
 xuân Cho hàng cây bôn bề thôn cao vợi Cho đất nâu thẫm lợng chử nghĩa nhân Tuổi nước
 mắt cho đất mềm yêu dấu Bao nhiêu năm gần bi ở chôn này Gạch đá buồn và nỗi đau... ai
 thâu Lay động Tuổi và Đất, hỏi mấy ông

Jan 22/19

LỜI SÔNG NÚI

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Soul Suffle - 89 (♩ 106)

Dòng nhạc nào sẽ vỗ về sông núi. Khi quê

hương lại lần nữa chao nghiêng. Cung bậc ơi, có ngân giọng lệ tui. Âm vang

trầm vang vọng thấu trời thiên. (.) Câu thơ

em còn vọng về vãn điệu. Khi nhịp tím

bông chùng xuống... cố hương. Đền nó lệ trông chờ lời hiệu

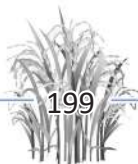

triệu. Ngày làm than vang tiếng thét xuống đường.

Tay em vôi... quê hương ơi xa quá! Chón nghìn trùng máu lại đỏ: Dân
tôi. Mẹ tóc bạc, chân bước dồn trên đá. Dặm đường xa áo thấm đẫm mồ
hôi. Em đi đầu giữa trùng vây lang sói. Cha đi đầu khi nhà đổ cột
xiêu. Anh đi đầu ngất đầu cao vôi vôi. Đi xuống đường:
Dâng cuồng nộ sóng triều. Cọc Bạch Đằng bật lời ca sông
núi, ải Nam Quan rền tiếng gọi núi sông. Mảnh giang sơn sẽ xuôi liền đất
Mũi. Quê hương mình quyết chẳng để cho không!

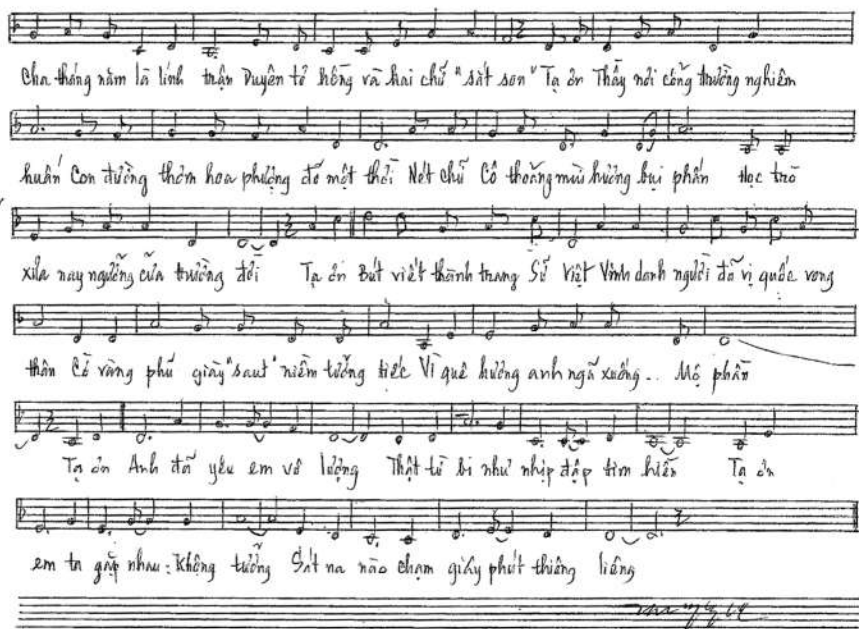

LỜI TÌNH TỰ TẠ ƠN

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Piano (122) (1-85)
 Tạ ơn Bểng trên núi cao biển biết như chơi non màu biển biếc dâng đời Từ nguyên sinh khúc tình ca diễm
 tuyệt Xanh mây trời, xanh hy vọng người đi Tạ ơn Biển và từng đường sóng vỗ Ôm quê hương linh chú Snglin
 thưng Ôi mảnh nước xin Biển đừng cương nộ. Ngay con về lay biển cả kho dung Tạ ơn Núi Khát hình hươu Hoàng
 Tử Vọng phu xưa chổi chùng thây tác lòng Bờ biển linh xin ngàn điểm tin đứ Đước chính nhân thần ngự Khôn giử
 vòng Tạ ơn Sông tìm lục bình trôi gặt Về phương Nam theo con nước lớn hàng Lối vọng có thim buồn theo cầu
 hát Sông quê mình nghe đau đớn cơn giông Tạ ơn Mưa xối về từ thắm ruộng Chôn non ngàn đở xứng man quê
 hương hóa thành sông thêm sứ xanh danh tiếng Đất Mẹ đi sông viết nỗi đam trường Tạ ơn Hàng lúa vàng bằng tiền
 điền kho cội rơm ngưng đời ngộ em về Đê nhánh lúa nghiêng mình nghe Kể chuyện Mẹ non giờ vàng
 lúa cảnh tặng quê (- - - - -)
 - - - - -) Tạ ơn Mẹ một trái tim tuyệt phẩm Có một đời đứ tận tảo nuôi con Tạ ơn

Chia thúng nơm là lính trận Duyên tử không và hai chữ "sát son" Tạ ơn Thầy nơi công trường nghiên
 huấn Con từng thêm hoa phượng đỏ một thời Nét chữ Có thoáng mùi hương bụi phấn học trò
 xưa nay nghiêng cửa trường đời Tạ ơn Bút viết thành trang Sử Việt Vinh danh người đã vì quốc vong
 thân Cũ vàng phú giầy "saut" niềm tưởng tiếc Vì quê hương anh ngã xuống... Mộ phần
 Tạ ơn Anh đời yêu em vô lượng Thật tử bi như nhịp đập tim hiền Tạ ơn
 em ta gặp nhau: không tưởng Sắt na nã chạm giây phút thiêng liêng

ma 7/9/18
 Nov 27/18

NGHE CÂU HỒ RỤNG...

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Br.lla.1 (25) (1:55)

Mai em về lại bên sông Đem câu lục bát thơ đồng minh mang Đâu con trắng nam lột
vầng đầu màu xanh biếc thì ngàn sông xưa Đền ai, tình từ về chừa Hay còn lưu lại nắng mưa xưa
người hình như sông chét nghẹn lời Nghe câu hò vọng xuống đời lưu vong Để ta rưng rức cõi
lòng Cap sêu chỉ Cứng một dòng sông trôi Trường giang bên lở bên bồi Thường con đò
nhỏ ló đời quê mình Trăm năm bên núi lòng thành Ngà về cũ xứ nhớ nghìn đầu
yêu Đêm qua sông vô ngược chiều thơ trôi về lại câu Trăm năm xưa

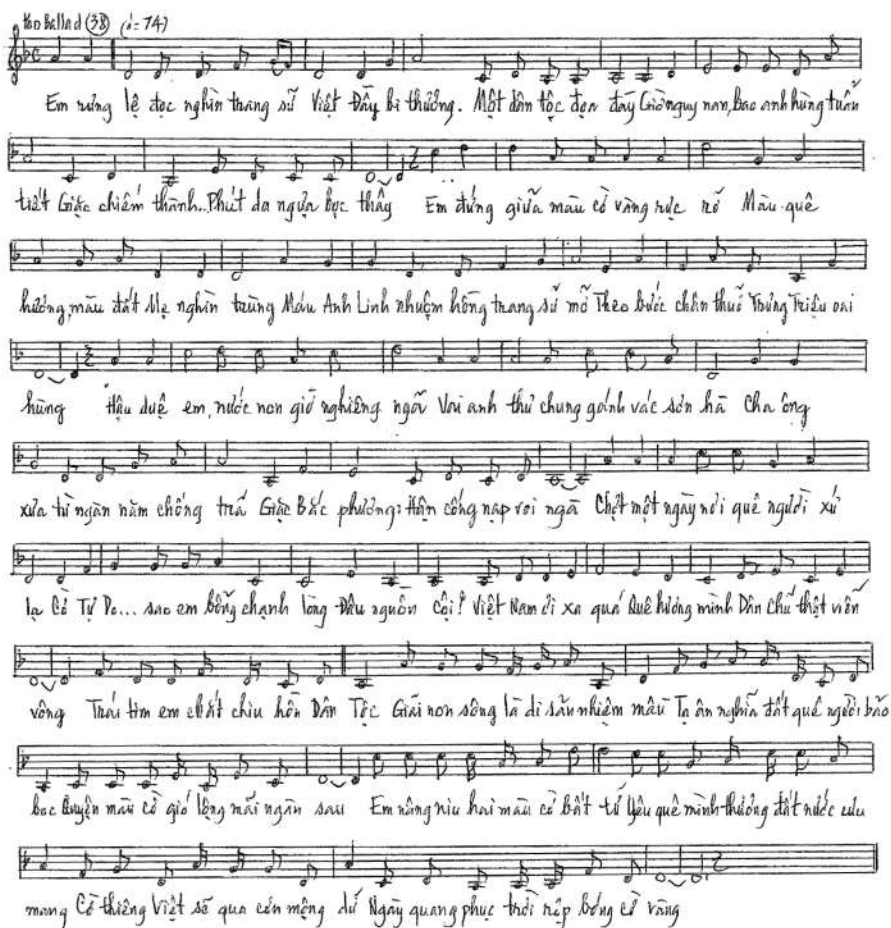
mark/ye
Nov 29/18

NGƯỜI CON GÁI CỜ VÀNG

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Ballad (3) (♩ = 74)

Em ráng lê đọt nghìn trang sử Việt Đầy bi thương. Một dân tộc đẹn đàng Giònngay nan, Bao anh hùng tử
 tiết Giặc chiêm thành. Phứt da ngựa bọc thây Em đứng giữa mầu cờ vàng rực rỡ Mầu quê
 hương mầu đất Mẹ nghìn trùng Mầu Anh Linh nhuộm hồng trang sử mở Theo bước chân thuở Trưng Triệu oai
 hùng Hậu duệ em, nước non giờ nghiêng ngả Voi anh thú chung gánh vác sơn hà Cha ông
 xưa từ ngàn năm chống trấu Giặc Bắc phương; Hồn công nạp rơi ngả Chết một ngày nđi quê người xứ
 lạ Cờ Tự Do... sao em bỗng chạnh lòng Đâu nguồn Cội! Việt Nam đi xa quá Quê hương mình Dân Chủ thật vẫn
 vọng Tái tìm em ehất chiều hôn Dân Tộc Giải non sông la di sản nghìn mầu Tạ ân nghìn đất quê người bảo
 bọc huyền mầu cờ gió lộng nơi ngàn sau Em nâng niu hai mầu cờ bất tử Hậu quê mình thường đất nước edu
 mạng Cờ thiêng Việt sẽ qua cấn mêng đứ Ngày quang phục thời rập Bông Cờ Vàng

Đã ký

Oct 31/18

NHÀNH BÔNG SO ĐÙA

Thơ NHƯ THƯỜNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Tru (129) (110)

So đũa nấu cá rô đồng Lạc xao giò chấy mềm lòng con không Đến mùa so đũa thỏ
 Bông thường em thường cấy đồng sông đời bể Cảnh bông trắng muốt đầu ngô Như vàng trắng
 Khuyết kế vó giữa trời Rong phong một cuộc đời đời Đất quê tan tác nghẹn lời vì von
 Rong bông so đũa đầu con sánh con tập bạc vụn tròn nghìn ân Xứ người một quãng xa
 gần Mìn An đi mãi bước chân biết mủ Âu ỉ. Kéo kết vớng ru Tô canh so đũa thơm phù sa
 quê Gió đầu đêm mìn bể đê Lở mai này biết có về Kịp không Về khi con nước lớn hồng
 Về nhìn quê Mạ quên lòng nhớ mong

July 20/17

TẠ ƠN KHÚC

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

p *Slower* (25) (♩=75)

Tạ ơn gấm vóc cõi bở Đâu chân chính chiến bại mở nhưng ý Tạ ơn tang thương thân
 lý lệ người quân phụ còn gì xuân xanh Tạ ơn núi đá Vọng Phu Ngàn năm huyền thoại thiên thu với đời
 Tiếng lòng chính phủ trạng ngại Trăng Khuya vầng vắt đất trời gường soi Tạ ơn cút biển mặn
 môi Đêm nghe sóng hát tình vui vui ru hồn không hồn Về nghìn thu Mặn nồng ân nghĩa đời bù tháng năm
 Tạ ơn sông nước phù sa Ngọt ngào dòng chảy về qua cánh đồng Ghe ai hát với giữa
 dòng Mũi cau vọng cổ tiếng lòng qua đây Tạ ơn em măng trắng năm Mỏi cuối ruộng xuống đời chầm hồng
 hoang Tạ ơn tình những muộn màng Ngao nh nhìn lại Vất hện trăng trong nhau Tạ
 ơn nghiên mực dòng thơ Đêm về quên rử ghé bờ vai ngọc Bút hoa thiên anh trắng vàng Dường như con
 chú mợy thân gởi thêm

Nov 25/17

TỰA GỖ THỜ...

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Disco (6/4) (1-80)

Đông Khuông nhân bước duyên mình Có chăng hạnh phúc chú Tinh thành thương Thật da tử đệ không
 hương Em như có tích trời vàng lung linh Lại đây anh dấu đậm nghìn Cuối đời đừng lại môi tìm môi
 nhau (-----) Cho em và chút An mầu Khuya lòng bất ngọt chệt nhau đó
 em Ngồi Kia trăng tỏ bên thềm Niu chi bóng nguyệt Khuôn tằm cũng nghìn Tiếng thềm sóng sánh men
 tình Ly nghiêng, nước đổ dáng hình hai em (-----) Mãi
 Anh chạm khẽ lên thềm Nửa đêm Khêu đoá trắng mềm ngần ngọc Tinh đi thức giấc làm Thơ để Anh
 Em... tựa gối thề lăm tình Lông nhìn cúc đo em xinh Anh mê đêm giữa tay vịn ở thềm (-----)

Trang 4
Nov 7/18

VÒNG EO GIAI NHÂN

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Disco Soul (6/6) (♩=96)

Ủ thời em ngủ với đêm Con trăng cũng khuyết, Càng mềm lòng son Nét cong vầng nguyệt có
 mòn Hay thêm năm vẫn lên non với tình Tủ đêm lục bát đứng nhìn Cối rỗng lá
 đổ hừng nghìn tiếng ngân Thở thời Kéo vầng búi thân Thiên em da thịt tàn ngàn... lá
 rời Hồn ta nườm can hồi hồi Ngực em vừa chớm như chồi hồng hương Ta như
 quy bước hoàng dâng Giang hồ đã lỡ trăn trăn gặp em Đêm nghe tho lục ngoại
 thêm Buộc chi tơ Áo đã mềm lá lởi Thế gian khép lại tắt trời Vòng eo em tựa một đời giai
 nhân

Nguyễn H.T.
Ang 17/17

VỚT CÂU LỤC BÁT

Thơ NHƯ THƯƠNG nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Slow Fox (116) (♩ = 168)

Nghè như ruộng nước cõi lòng Vớt câu lục bát giữa dòng sông thời Lễ mai bên chèo khúc
 nói Súc, huyền, hời, ngọt chìm trôi phương nào Lễ hôn chạm ngõ ca đo Chứ thường chú
 nhỏ làm sao đi chợ Lễ cầu sông lễ đời hồ Bón bãi chẳng thấy để thờ vụng về Lễ cầu
 vọng cổ xuống kẻ Bờ quân nhíp gõ hồn quê thiếu buồn (-----) Lễ ruộng thời rụng lá
 Đường lân non lạc dấu cội nguồn Âu Cơ (-----) Lễ tròng đường lộng võ bờ
 Cảnh chim viển xứ thần thờ phương xa (-----) Lễ mai núi võ tròng tà Nghìn năm chinh
 phụ nhất nhạ trên non (-----) Lễ mùa lúa ngưng nước sơn Đầu phù sơn
 đồ chẳng lên vô theo Thì thời vận nước gieo neo Nghẹn ngào cơn chữ như bèo tím trôi

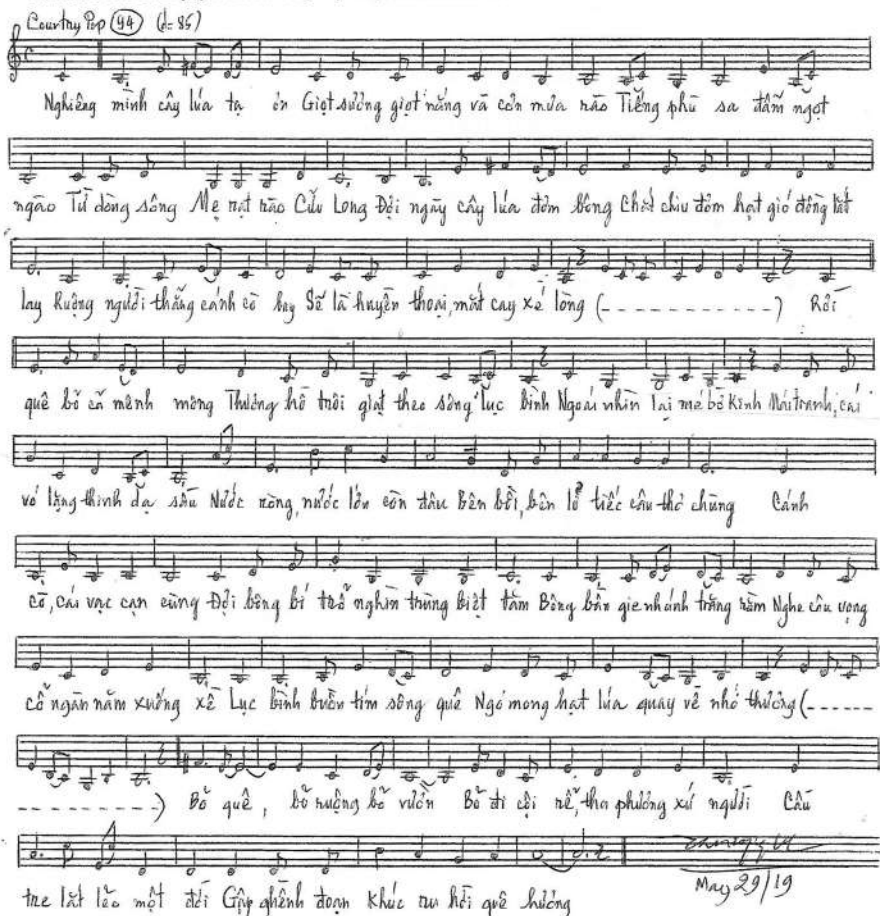
Dec 27/17

CÂY LÚA TẠ ƠN

Thơ NHƯ THƯƠNG (Hạt lúa ra đi-đoạn 2) nhạc NGUYỄN HỮU TÂN

Courtesy Pop (44) (1-85)

Nghiêng mình cây lúa tạ ơn Giọt sương giọt nắng và cơn mưa rào Tiếng phũ sa đêm ngọt
 ngào Từ dòng sông Mẹ hạt rào Cầu Long Đồi ngày cây lúa đơm bông Chín chín đơm hạt gió đồng lật
 lay Rộng người thảnh cảnh cò bay Sẻ tá huyện thoi, mặt cày xò lờng (-----) Rồi
 quê bỏ cả mệnh mông Thương hồ trời giọt theo sông lúc bình Ngươi nhìn lại mẹ bà Kinh Mả trơnh, cày
 vó lạng thình dạt sêu Nước rơng, nước lờ cơn dàu Bên bồi, bên lở tiếc câu thơ chùng Cảnh
 cò, cày vác cạn cùng Đồi bông bị tởo nghìn từng Biệt tâm Đòng bở giơnhanh trắng rằm Nghe câu vọng
 cò ngàn năm xuống xê Lục bình buồn tìm sông quê Ngó mong hạt lúa quay về nhớ thóc (-----
 -----) Bỏ quê, bỏ ruộng bỏ vườn Bỏ đi cội nễ, tha phương xứ người Cầu
 tre lật lờ một đời Gặp ghềnh đoạn khúc ru hời quê hương

May 29/19

MỤC LỤC

Thơ

Trang:

	Hạt Lúa Ra Đi	01
A	Ánh mắt Việt Nữ	03
	Áo Phù Sa	04
B	42 Năm Bàng Hoàng	05
	Bốn Mươi Ba Năm..	06
	Bài thơ cho em bé Sapa	07
	Bài Thơ Chuồn Chuồn	08
	Bên Nhau Đi Nốt Cuộc Đời	09
	Bên Thềm Trăng Thơm	10
	Bi Khúc Hương Giang	11
	Biên Khu Áo Trăn	12
	Biển Ơi.. Vô Đề	13
	Bông Bần Xa Xứ	14
	Buồn Hơn Tím Huế	15
	Bút Ngọc Giao Thừa	16
	Bút Tình	17
C	Cát Nhẫn Tình	18
	Chăn Gối Với Thơ	19
	Chỉ Ngàn Ấy....	20
	Chiêu Hồn Nghĩa Dũng Đài	21
	Chữ Tình với Anh	22
	Chuyện Kể Trang Sử Buồn	23
	Chuyện Quê Minh	24
	Chuyện Tình Mây Núi	25
	Cổ Biếc trong Ngục Tù	26
	Có Còn Không Em	28
	Còn Chút Mùi Tình	30
	Cội Rêu Xanh	31
	Cuộc Tình Sơn Phấn	32

Thơ

Trang:

D	Dạ Có Nhớ Ai	33
	Dạ Liễu Tim Em	34
	Dã Quỳnh Muộn	35
	Dẫu Mà Trái Đất Nứt Đồi	36
	Dẫu Mai Nguyệt Tận	37
	Dòng Tóc Phù Sa	38
Đ	Để Hôn Em	39
	Đam Mê Trỏ Bông	40
	Đất Chưa Lỗi Thề	41
	Đêm Hát Dưới Mưa cho Nhân Quyền	42
	Đêm Tạ Ổn	43
	Đêm Tháng Tư	45
	Điên Điển Vàng Hoa	46
	Điệu Boston Cuối Đời	48
	Điệu Luân Vũ Nguyệt	50
	Điếu Văn Cho Cá	51
	Đoản Thi Tình	52
	Đoạn Trường Khúc	53
	Đôi Xương Trắng	56
	Đứa Con Phù Sa	57
	Đợi Cỗ Trăng Rằm	58
E	Em Hãy Khóc...	59
	Em Như Cỗ Tích	61
G	Ghe Đợi Dòng Sông	62
	Gia Phả Mậu Thân	63
	Giặc tràn xóm Đạo Lộc Hưng	64
	Gom Hoài Cổ Xưa	66
H	Hận Trường Khúc	67
	Hoa Tang Ban mê	69
	Hóa thành Quê Hương	70
	Hồn Núi Sông	71
	Hồn Bụi Phấn	72
	Hồn Đất Ban mê	73
	Hồn Khí Cờ Thiêng	74

Thơ

Trang:

	Huyền Thoại Gió Mùa Đông Bắc	75
	Huyền Thoại Việt	76
K	Khai Bút Hoa	77
	Khăn Sô Thàng Tư	78
	Khi Dòng Sông Mất Cát	79
	Khô Sạc Quê Hương	80
	Khỏa Thân Đêm	81
	Khói Lam Bếp Quê	82
	Khói Quê	83
	Khói Thàng Tư	84
	Không Thể	85
L	Lãng Mạn Trong Em	86
	Lời Biểu Tình của Thơ	87
	Lời Sông Núi	88
	Lời Tình Tự Tạ Ổn	89
	Lữ Khách Trần Gian	91
	Mai Em Về	92
	Mệnh Người, Vận Nước	93
	Mo Cau Xa Xứ	95
	Mộ Người Nam - Bắc	96
	Môi Nhặt Tiếng Cười	97
	Mừng Tuổi Tình	98
	Mười Năm và Sẽ Về Sau...	99
N	Ngắm Lại Cuộc Tình	100
	Ngắm Lại Riêng Em	101
	Nghe Câu Hồ Rụng...	102
	Nghe Dân Tôi Khóc.	103
	Nghiêng Phận Má Hồng	104
	Nghiêng Phía Tình Si	105
	Nghìn Xưa... Sóng Vỗ	106
	Ngoài Bóng Trăng	107
	Người Con Gái Cờ Vàng	108
	Nhả Tơ với Quỳnh	109
	Nhành Bông So Đũa	110

Thơ

Trang:

	Nhiệm Mầu Giạt Trôi	111
	Nước Mắt Hai Mùa Xuân	112
O	Ở Đâu Xứ Người	115
	Ôm Một Đời Thơ	116
P	Phong Trần Thơ	117
R	Riêng Nỗi Ngậm Ngùi	118
	Ru Con Lời Sử Xanh	119
	Rừng Gãy Khúc	120
	Rừng Oi... Tháng Ba	121
S	Sợi Tơ Trầm	122
	Son Phấn Xưa	123
	Sông Hương Giỗ Huế	124
	Sương Mù Độ Xưa	125
	Sương Phụ Tháng Tư	126
T	Tạ Lễ Hương Đêm	127
	Tạ Ôn Khúc	128
	Ta Rời Trần Gian	130
	Tao Nôi Mẹ	131
	Thầm Đắm Một Dòng Sông	133
	Tháng Ba Nghẹn Ngào	134
	Tháng Giêng Gắn Kề	135
	Tháng Tư... Rất Buồn	136
	Thấp Nến Làm Thơ	137
	Tiếng Khóc của Đôi Chân Gỗ	138
	Tĩnh Lặng Sheila	140
	Tóc Em Buồn Như Thác	141
	Trả Lại Hồng Hoang	142
	Trái Tim Tô Thị	143
	Trắng Tựa Mây Trời	145
	Trời Đất Hồn Mang	146
	Trôi Theo Mệnh Nước	147
	Trôi Với Lục Bình	148
	Trường Xưa Ngơ Ngác	149

Thơ

	<u>Trang:</u>
Tựa Gối Thơ...	150
Tuổi Trời Hạc Vũ	151
U ỨỚT Cuộc Tình Em	152
ỨỚT Sững Lá Rừng	153
V VÀNG GÓT Tiểu Thư	154
VỀ Lại Non Sông	155
VỀ Nghe Lầy Kiều	157
VỀ Nghe tiếng Đại Ngàn	158
VỀ với Biển	159
VÓ Ngựa Rừng Thu	160
VÒNG Eo Giai Nhân	161
VÒNG Gai Đêm Thánh	162
VÒNG Gai Thánh Lễ	163
VỐT Câu Lục Bát	164
X XIN ỚN TỂ ĐỘ	165
XƯA Tóc Thanh Xuân	166

Tài Liệu:

Tài liệu trích dẫn từ sách: *trang:* 167 - 180

“LỊCH SỬ TRÔNG LÚA VIỆT NAM”

Tác giả: Tiến sĩ Trần Văn Đạt

Thơ phổ Nhạc

Thơ:

Như Thương

Nhạc:

Nhạc sĩ: **Nguyễn Hữu Tân**
và **Ánh Tuyết ACT**

Nhạc phổ Thơ

	<u>Trang:</u>
1. Ánh mắt Việt Nữ	183
2. Áo Phú Sa	184
3. Bên Nhau Đi Nốt Cuộc Đời	185
4. Bên Thềm Trăng Thơm	186
5. Chữ Tình với Anh	187
6. Cỏ Biếc trong Tù Ngục	188
7. Dạ Có Nhớ Ai	189
8. Đam Mê Trổ Bông	190
9. Để Hôn Em	191
10. Đêm Tạ Ổn	192
11. Đêm Hát Dưới Mưa cho Nhân Quyền	194
12. Điệu Luân Vũ Nguyệt	195
13. Giấc trần Xóm Đạo Lộc Hưng	196
14. Khóc cho Lộc Hưng	197
15. Lời Sông Núi	198
16. Lời Tình Tự Tạ Ổn	200
17. Nghe Câu Hồ Rụng	202
18. Người Con Gái Cờ Vàng	203
19. Nhành Bông So Đũa	204
20. Tạ Ổn Khúc	205
21. Tựa Gối Thơ	206
22. Vòng Eo Giai Nhân	207
23. Vết Câu Lục Bát	208
24. Cây Lúa Tạ Ổn	209

Tuyển Tập Thơ & Nhạc

“Hạt Lúa Ra Đi”

Tác giả Như Thương

in lần thứ nhất

tháng 6, 2019

tại Little Sài Gòn

California - Hoa Kỳ

Trình bày và ấn loát tại

Number-One Graphic & Printing

